

TRADIȚIA ouălor încondeiate sau simple, este comună aproape tuturor națiunilor și poate fi găsită și în vremurile cele mai îndepărtate ale antichității. Găsim această tradiție în teologia primitivă a egiptenilor, chinezilor, persilor, grecilor, celților și latinilor.

În numărul simbolurilor sub care oamenii au început să-i reprezinte și să conceapă principiul creator, oul se menține pe primul plan.

După părerea a autorilor păgâni, lumea mai înainte de a fi fost creată, era închisă într'un ou, ou uriaș, care conținea haosul; oul este începutul tuturor lucrurilor.

Vreme îndelungată a existat un cult special al oului, care era celebrat prin cântări sfinte, iar obiectul cultului era expus în cursul ceremoniilor religioase. Pentru a se perpetua amintirea acestui mit al creației universale, oul a devenit obiectul unei sărbătoriri speciale, celebrată în fiecare an la echinoxul primăverii, epocă de reproducere a naturii, și de înnoire a tuturor existențelor.

După cum scrie Juvenal, la Roma se obișnuia să se ridice o hecatombă de o sută de ouă, cu prilejul fiecărui echinox, pentru a se curăța aerul și a se îndepărta furtunile. Pliniu ne arată că pe vremea sa tinerii dădeau mare atenție unor anumite jocuri cabalistice, în care se serveau de ouă încondeiate, în diferite culori.

Dacă în cultul oului din antichitate, oul de găină juca rolul însemnat, și celelalte ouă se bucurau de atenția poporului. Astfel, ouăle de șarpe erau venerate de druizi, care le atribuiau calitatea de-a face pe fericitul muritor care le avea, să câștige orișice fel de proces, fiind bine primit pe lângă regi și nobili.

Abatele F. Charpentier

OBICEIURI CE S'AU SUPRAPUS

Era un obicei al tuturor popoarelor agricole din Europa și Asia, de a celebra Anul Nou, mâncând

sărbătoririi Paștilor aceleași prerogative ca și anulului nou, este datorită faptului că această sărbătoare e simbolul reînnoirii tuturor lucrurilor.

OUALE DE STRUȚ

Guillaume Durand în cartea „Le Racional des divins offices, a l'honneur de N. S. Jésus Christ et de sa enoiste sacré mère Vierge Marie et de la cour célestielle de paradis.” — Paris 1503. (Explicația serviciilor divine în onoarea Domnului Nostru Isus Christos și a binecuvântatei Sfintei sale mame, Fecioara Maria, precum și a curții cerești a paradisului, Paris 1503), vorbește despre următorul obicei: Unii spun că struțul e o pasăre uitucă, care își leapădă ouăle în nisip. După aceea, văzând o anumită stea își amintește de ele, le caută și le clocește cu privirea sa. Prin urmare, se atârna ouă de struț în biserică, pentru a se arăta că dacă omul, din cauza păcatelor sale, a fost părăsit de Dumnezeu, luminat pe neașteptate de o rază divină, amintindu-și de greșelile sale, dacă se căește și revine pe calea cea bună, văzând această lumină strălucitoare va fi reîncălzit de razele binefăcătoare.

OUALE DE PAȘTI ÎN LITURGHIA CATOLICĂ

În liturgia catolică se pronunță următoare binecuvântarea: „Binevoiește Doamne să răspândești grația binecuvântării Tale, pe aceste ouă, creaturile Tale, astfel încât să fie hrană sănătoasă drept credincioșilor, cari se vor nutri prin grație de binefacerile Tale, în această zi a Învierii Domnului nostru Isus Christos, care domnește alături de Tine, acum și în vecii vecilor, amin.”

(Ritualul roman)

ouă. Ouăle acestea erau vopsite în diferite culori, și mai ales în roșu, culoarea preferată a vechilor popoare și a celților în special. Sărbarea Anului nou cădea odată cu echinoxul primăverii, adică epoca în care creștinii celebrău Paștele, în timp ce adevăratul an nou fusese mutat la solstițiul de iarnă.

În felul acesta s'a ajuns ca sărbătoarea ouălor să fie pusă în legătură cu Paștele. Trebuie să arătăm însă că n'a fost un simplu fapt al obișnuinții, ci această potrivire de-a se atribui

Desirée Monnier

Datini și obiceiuri

Străjerițele încondeind ouă de Paști

VINURI FINE • ȘAMPANIE

RHEIN

ANUL XIV No. 69

30 APRILIE 1940

10 LEI

IN ACEST NUMĂR:
OPERATIUNILE DE RĂZBOIU
PRIN LENTILA OBIECTIVULUI
•
RĂZBOIUL IN ȚARA
VIKINGILOR

Un „poilu” hotărit. Un „poilu” —
porecla dată soldaților infanteriei
franceze în timpul războiului

NOUII CONSILIERI REGALI:

AUDIENȚA DE PREZENTARE

D-nii Ion Mihalache și Victor
Antonescu eșind dela Palat, după
audiența de prezentare la
M. S. Regele.

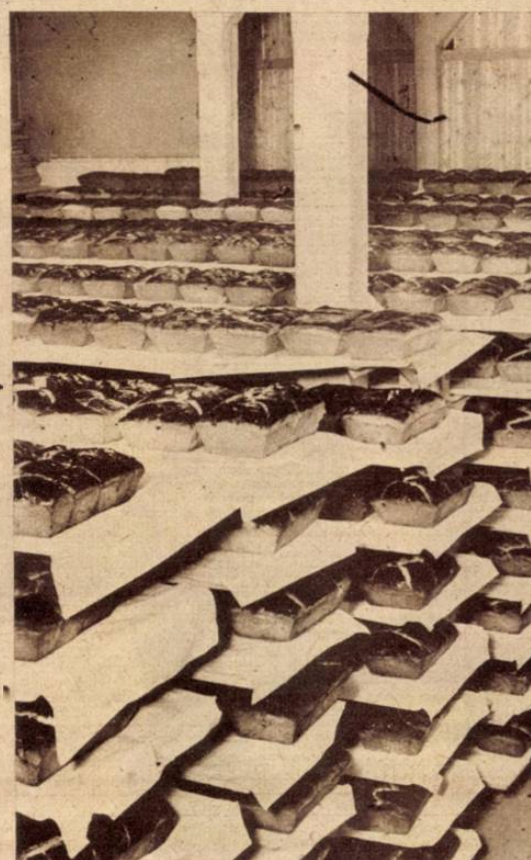

AJUTOARE DE PAȘTI

Primăriile de sec-
toare au împărțit
ajutoare de Paști.
In sectorul de
verde au fost aju-
tați 800 de săraci.

MANUTANȚELE AU FĂCUT COZONACI PENTRU SOLDAȚI

Cu ocazia Sfințelor
Sărbători, Manu-
tanța Armatei a
pregătit ze ci de
mii de cozonaci,
cari au fost trimiși
pe zonă, trupelor
care stau de veghe
la hotare. E un gest
de delicată atenție
pentru cei cari în
aceste vremuri
stau de veghe la
frontieră, pentru a
ne asigura nouă
liniștea și pacea.

ACTUALITĂȚI DE PRETUTINDENI

ARMATA MODERNA EGIPTEANĂ

Intreaga lume, chiar și statele cele mai pașnice, fac intense pregătiri, spre a nu fi surprinse de o eventuală extindere a conflictului. Egiptul, care se află în războiu cu Germania, dar care totuși n'a participat încă efectiv la lupte, își antrenează serios armata. Iată un post de ascultare a apărării antiaeriene egiptene.

„PĂRINTELE DIVIN” ARE NUME- ROȘI ADEPTI

America este un țărâm foarte propice pentru orice credință. „Părintele divin”, faimosul conducător de sectă, negru, a fost tradus în fața tribunalelor new-yorkeze, spre a fi obligat să instituie suma de 3 milioane de dolari doamnei Verinda Brown, pe care aceasta i-a încredințat-o, în naivitatea ei. Adepții falsului profet au făcut o impozantă manifestație, în fața tribunalului New-York (Haarlem).

PRIMĂVARA IN PIAȚA SAN MARCO

În noianul imaginilor de războiu, iată o fotografie menită să descrețească frunțile, chiar și a celor mai pesimiști dintre noi. Două grațioase copilițe dau grăunțe porumbeilor domesticiți din Piața San Marco, la Veneția.

OTTO HABSBURG LA NEW-YORK

Printul Otto de Habsburg, însoțit de fratele său, arhiducele Felix, au sosit la New-York, într-o călătorie de studii. Ei au fost primiți de primarul marelui oraș american, domnul Fiorello la Guardia. Instantaneul nostru a fost luat în timpul întrevederii, în biroul primarului.

DECORAREA AMIRALULUI LE LUC

Amiralul flotei franceze, Darlan, a remis contra-amiralului Le Luc, care s'a distins în ultimele operații navale, placa de mare ofițer, a Legiunii de Onoare.

RĂZBOIUL VĂZUT PRIN

Armata franceză pe frontul de vest

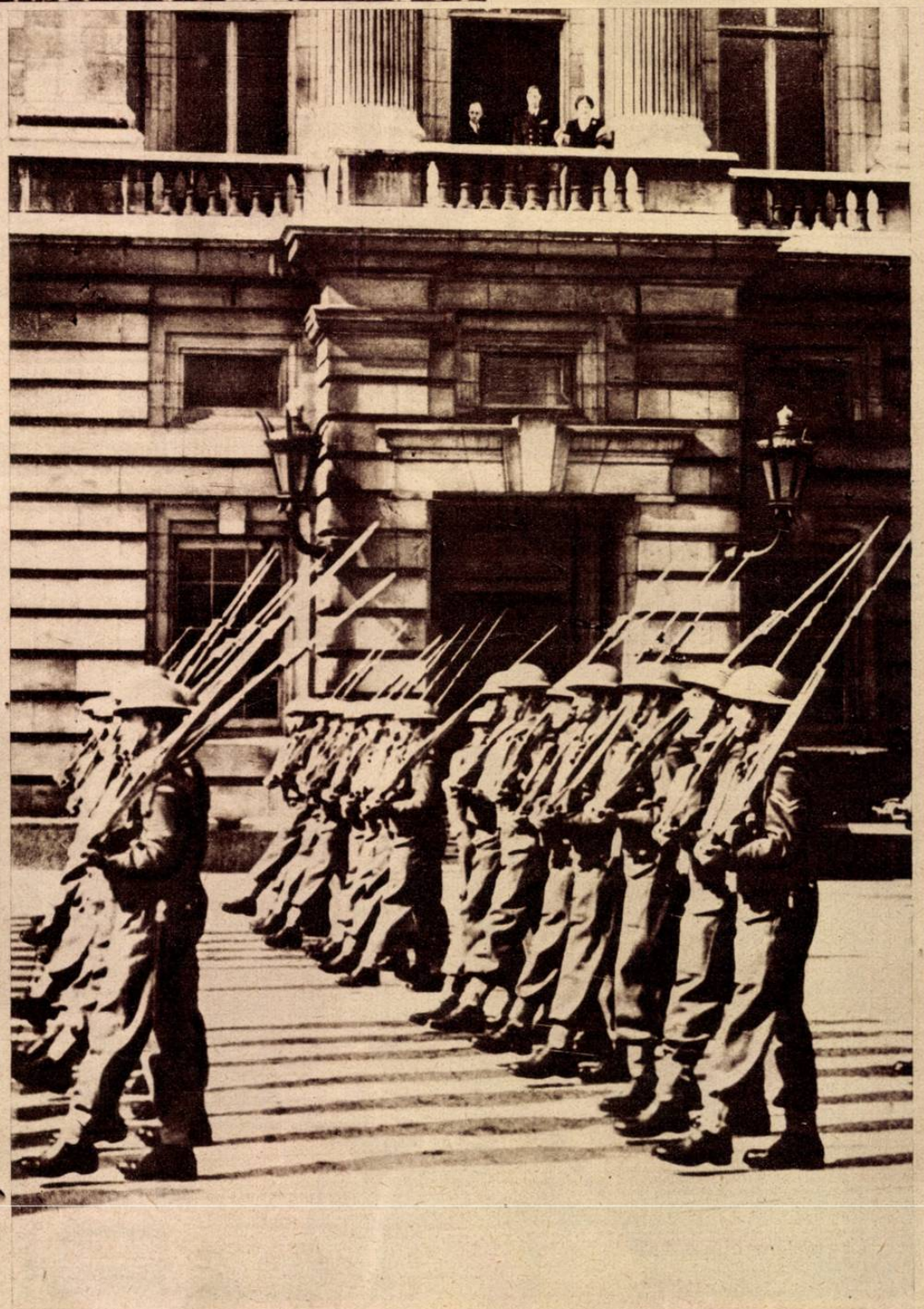
Inversunarea luptelor din ultima vreme, pe frontul de vest, nu a făcut pe comandanți să uite că unitățile trebuiesc înprospătate. Iată un convoi de infanteriști, în marș spre linia Maginot, spre a înlocui camarazii oboșiți, în timp ce un regiment de artilerie se retrage spre etapa de refacere.

O întâmplare unică, în istoria Angliei

Pentru prima dată în istoria Angliei, garda Palatului Buckingham a fost încredințată unui regiment de soldați care nu știu limba engleză. Este vorba totuși de soldați britanici, și anume de canadieni, a căror limbă maternă este franceza. În fotografia noastră, garda de canadieni defilează prin fața Regelui și Reginei Angliei.

AVIATORII AUSTRALIENI AU SOSIT PE FRONT

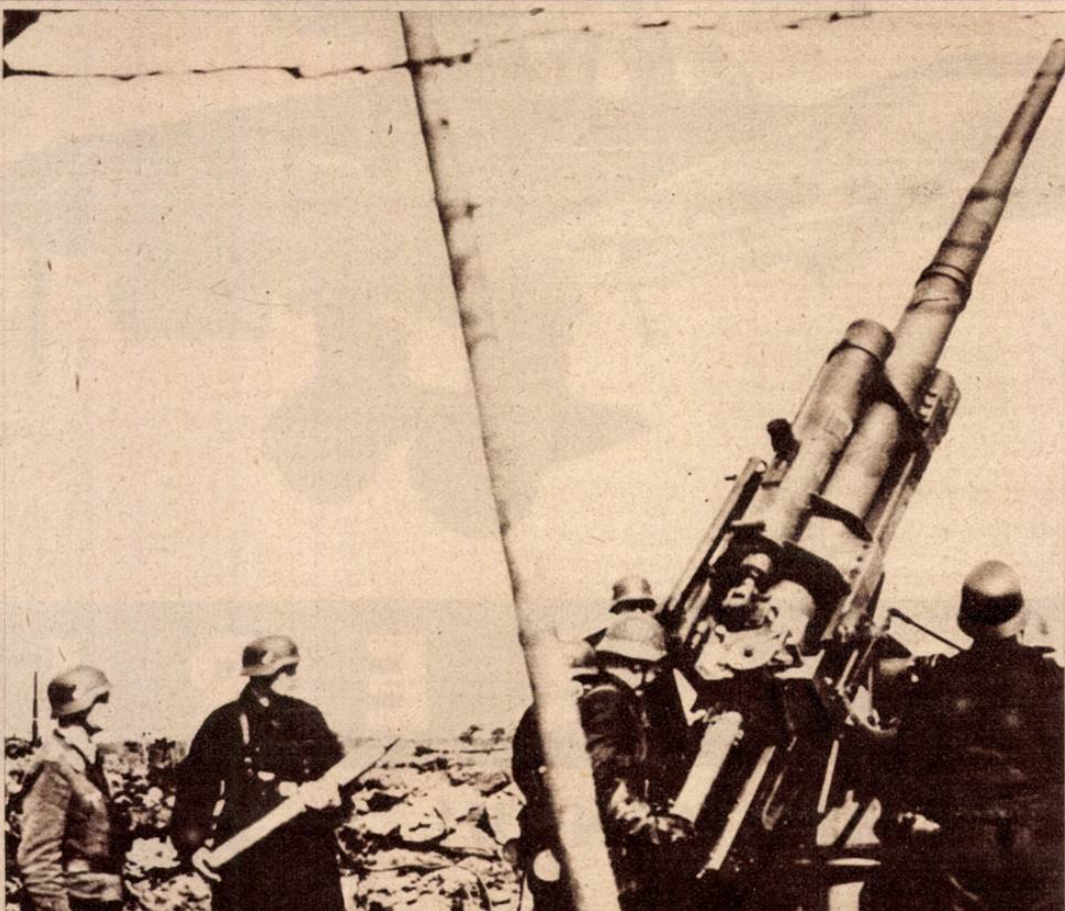
Australia, care după cum se știe, a declarat și ea război Germaniei, din prima zi a conflictului actual, a trimis primul contingent de piloți de avioane de vânătoare, pe front. Este vorba de elemente perfect instruite. Dl. Winston Churchill a vizitat tabăra noilor luptători. Iată-l împreună cu membrii unei escadrile de luptă.

LENTILA OBIECTIVULUI

NOUILE TUNURI DE MARE CALIBRU PE FRONTUL DE VEST

Artileria germană dispune de unități de o mărime monstruoasă. Iată aci fotografia—ce-i drept nu lipsită de aspect estetic—
a unui tanc de calibru mare, folosit de artileriștii Reichului.

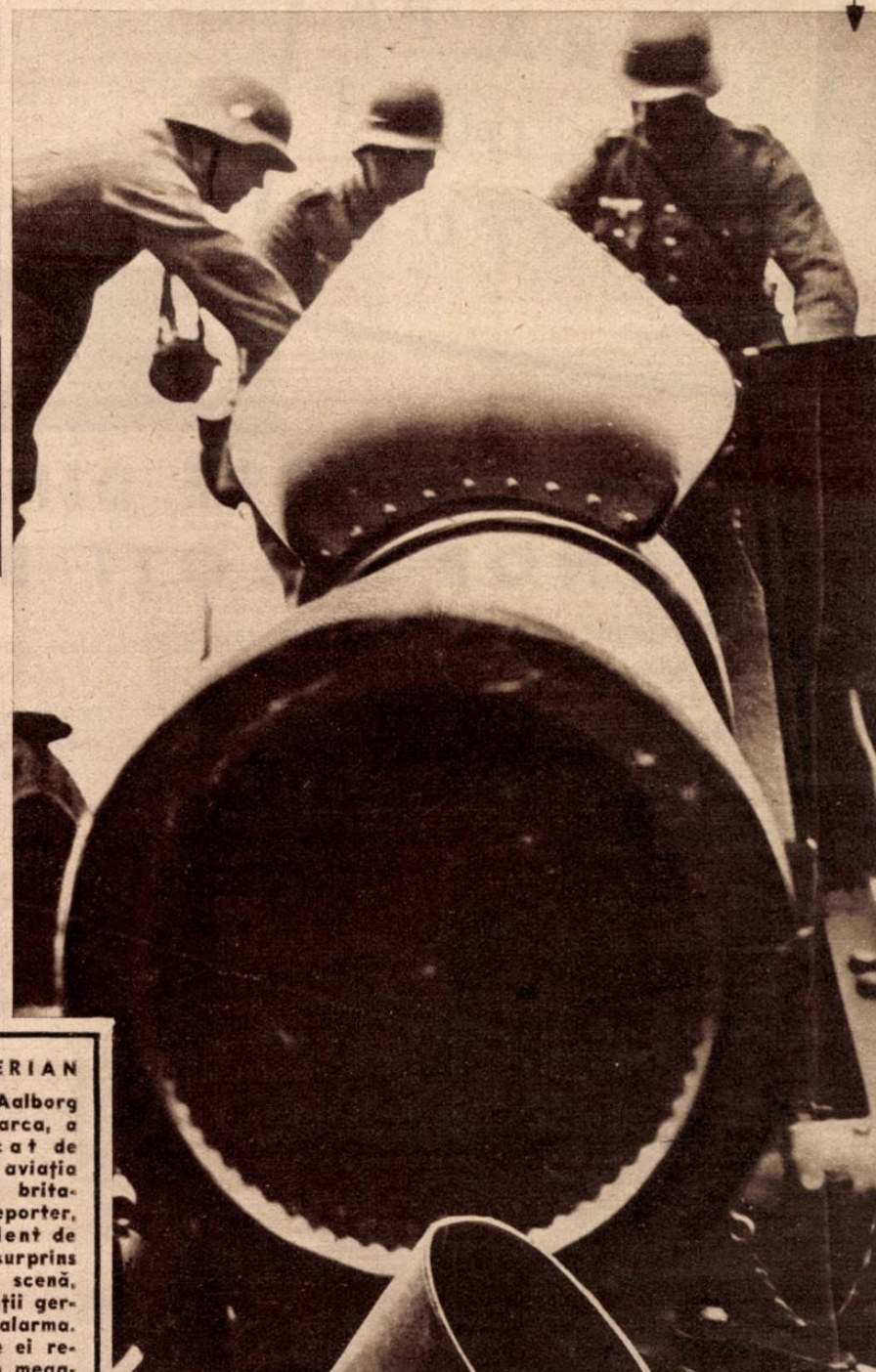

COPIII ȘI TUNURILE

Artileria germană a luat poziție în jurul Oslo-ului. Copiii norvegieni s'au adunat în jurul ucigătorului aparat de război, surzând neștiutori. E un contrast între hăda amenințare a lucrurilor și seninătatea copilărească, doritoare de liniște și pace.

ALARMA AERIANĂ

Printre primele unități debarcate de trupele germane în Norvegia, au fost acelea ale artileriei antiaeriene, care a luat imediat poziție în jurul punctelor de interes strategic. O alarmă aeriană a fost dată. Soldații se grăbesc să încarce tunul, a cărui feavă se înalță amenințătoare spre cer.

ATAC AERIAN

Aeroportul Aalborg din Danemarca, a fost atacat de curând de aviația de război britanică. Un reporter, corespondent de război, a surprins interesanta scenă, când soldații germani dau alarma. Unul dintre ei repetă într'un megafon ordinele, în timp ce un telemetrist măsoară distanța la care se află avioanele inamice.

R O L U L AVIAȚIEI ÎN RĂZBOIUL CE SE DESFĂ- ȘOARĂ PE CELE DOUĂ FRONTURI

Un sbor de antrenament.

CAVALERII

CÂTEVA ASPECTE DIN CAMPAMENTUL UNOR PILOȚI BRITANICI

VIAȚA piloților se aseamănă întru câtva cu viața cavalerilor, din Evul Mediu. Pentru tineretul de astăzi, pilotul reprezintă pe cavalerul fără pată și fără prihană, care se avântă pe aripile de oțel ale păsării sale, temerar, în întâmpinarea morții.

Filmele cinematografice de după războiul trecut au dat un aspect romantic vieții duse de aviatorii militari, pe front. Adevărul e cu totul altul. Nu-i hâd prin contrast, dar nici nu e îmbinat cu acea notă poetică pe care i-au adăugat-o numai acei cari n'au luat contact cu frontul.

Iată, pe frontul de vest, un campament al lui *Royal Air Force*. Sunt niște barace încăpătoare, deloc confortabile, dar nici lipsite de ceea ce e elementar unui trai civilizat. Dormitorul piloților e încăpător și bine aerisit, iar paturile

oferă posibilitățile unei odihne agreabile. Nu trebuie să uităm că pilotul unui avion de luptă, spre a-și da deplinul randament trebuie să aibă nervi oțeliți și odihniți. Comandanții știu aceasta și de aceea se dă mai multă atenție cantonamentelor aviatorilor.

În aceeași baracă există o sală mobilată cu fotolii confortabile, care reprezintă un fel de salon. Aici se întrunesc piloții veniți din raidurile lor periculoase și tot de aci pornesc cei trimiși în misiune.

Nu e locul să arătăm aici isprăvile R. A. F.-ului, în acest războiu. Cert este însă că oamenii cari știu să-și păstreze humorul, chiar și în împrejurările atât de grele ale vieții actuale, cari consideră periculoasele lor misiuni drept exerciții sportive, sunt sortiți să aibă succesul de partea lor.

Comandantul escadrilei e singurul om mai în vârstă.

Câteva tipuri de piloți.

Odihnă în „salonul” cantonamentului. Piloții așteaptă ordinul care-i va lansa spre zărilor albastre, în întâmpinarea dușmanilor.

dragoste de patrie nu se dau înapoi de la nici un sacrificiu.

În cantonamentele lor, piloții stau gata de plecare, în orice clipă, la cel dintâi semnal. Ei au viziunea clară a tuturor drumurilor și a tuturor atacurilor, pentru cari sunt pregătiți din vreme, prin diverse conferințe și difuziuni.

Comandanții lor, cu hărțile pe masă, studiază împreună și ei, toate punctele vulnerabile ale inamicului, care trebuiesc atacate și cum trebuie să se desfășoare raidul fiecăruia dintre ei.

Spuneam că acești tineri viguroși, plini de viață și sfidători ai morții, nu-și pierd humorul nicidată. Se povestește astfel următoarea anecdotă: Un grup de aviatori plecase de cu zori într'un raid, deasupra liniilor inamice. După o oră, grupul s'a reîntors la bază. Lipsea un singur aviator. Camarazii, foarte îngrijați, l-au așteptat câțva timp să-l vadă apărând pe cer, și în cele din urmă s'au împăcat cu ideea că nu se va mai întoarce. La un moment dat, un avion apare la orizont, începe să aterizeze și coboră în mijlocul celorlalți aviatori. Era aviatorul întârziat.

Camarazii îl primiră cu alaiu. Unul din ei întrebându-l de ce-a întârziat, aviatorul răspunse surâzând:

— M'am dat jos ca să pun o scrisoare la cutie!

VĂZDUHULUI

În marea lor majoritate, piloții sunt bărbați tineri, foarte tineri chiar. Unii dintre ei n'au împlinit nici măcar 21 de ani. La 30 de ani, dacă nu chiar la mai puțin, un pilot e un om bătrân și nu mai este bun pentru aparatul de vânătoare.

Tot filmele de aviație au popularizat greșita credință că în cantonamentele piloților se bea mult alcool. Nimic mai greșit. Aci se bea lapte mult, care e un calmant excelent și apă minerală.

Alcoolul își face apariția pe masa aviatorilor numai atunci când aceștia sunt convinși că nu mai trebuie să plece în nici o misiune. Or lucrul acesta se întâmplă foarte rar. Viața piloților dela bordul avioanelor de războiu atâră de un fir de păr. Ei știu acest lucru, dar în marea lor

CURSELE de altădată

În cortegiul de flori și arbori înfloriți, cu care primăvara venia în totdeauna, era și escorta de cai de curse și de lume elegantă, care străbătea șoseaua înverzită, spre Hipodromul dela Băneasa.

Antrenamentele începeau din primele zile calde, iar așa zisa reuniune de primăvară începea în preajma sărbătorilor de Paști.

Primele curse făceau să inunde cele două peluze ale hipodromului. Tot ce are Bucureștiul mai elegant venia la curse, unde se etalau ultimele toalete, unde sportsmenii din lumea mare, cari se ruinau întreținând grajduri de cai, veniau să-și călărească favoriții, în cursa rezervată gentlemanilor.

Atunci apăreau purtând fiecare cazaca grajdului său, Alexandru Marghiloman, Martinovici, Artur Rosetti, George Moruzzi și Negroponte.

Dar în afară de sport și antrenamente nu se neglija pe faimoasa peluză a hipodromului dela Băneasa și obicnuitul sport al combinațiunilor politice. Cele mai multe și cele mai noi cancanuri auzite la Băneasa, se povesteau apoi săptămâni întregi.

După ce cursele se terminau, cele mai elegante trăsurile ale Capitalei porneau la pas, ducând cu ele pe cele mai elegante femei ale Bucureștilor. Trăsurile pornind în convoi străbăteau, cail fiind antrenați și ei, în cursă de întrecere tot lungul șoselei, până la Capul Podului, de unde continuau la pas, obosiți, parcurgând alene toată Calea Victoriei, prin mijlocul celor două șiruri de curioși cari staționau pe ambele trotuare, primind frumoasa defilare.

Când „gentlemanii” călăreau în cursă specială

O elegantă amazoană, trecând un obstacol.

CURSELE DE AZI

Acest faimos tablou al antrenamentelor și curselor de primăvară, a dispărut complet. Cursele de azi au căpătat altă înfățișare. Nici lumea care umple cele două peluze, nu mai e aceeași, iar proprietarii de grajduri de cai sunt în marea lor majoritate, oameni simpli, cari în viața de toate zilele își fac micile și marile lor negoțuri, cari nu și-au subțiat ținuta în diverse sporturi, bieți oameni obezi, cari ar fi probabil puși într-o mare dilemă, dacă li s'ar cere să încalece, fără să li se spuie pe unde.

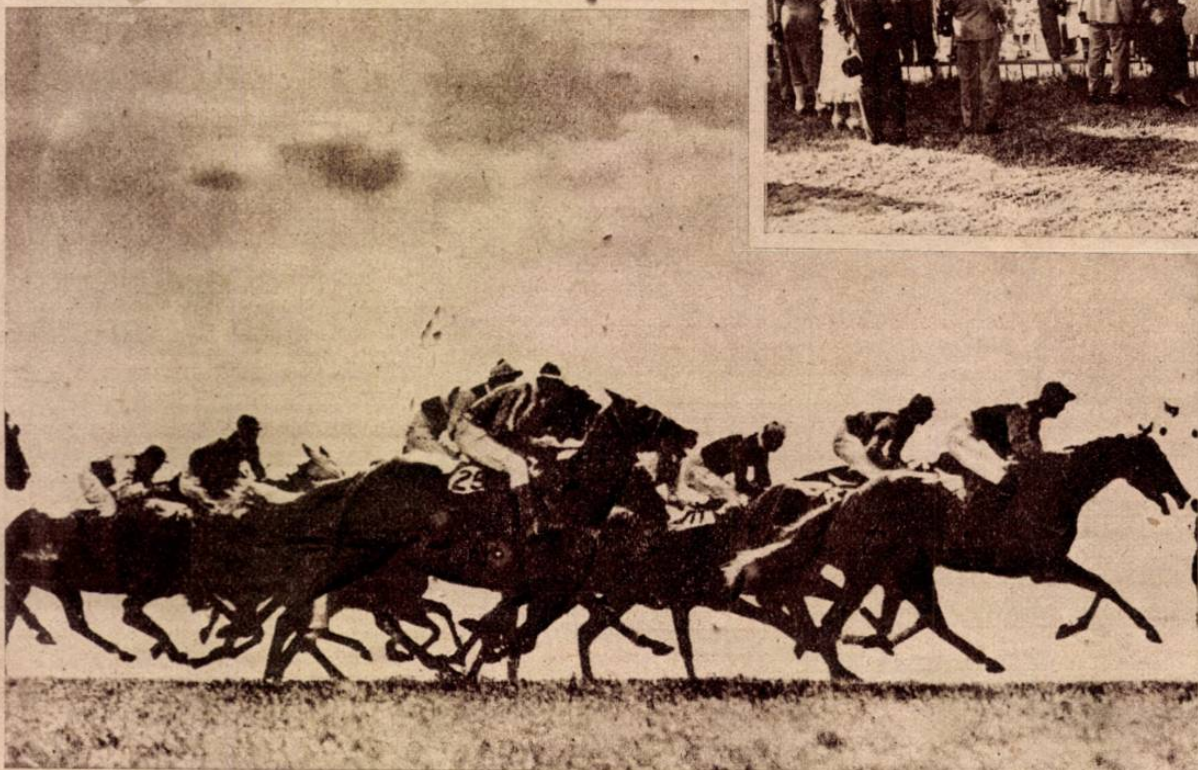
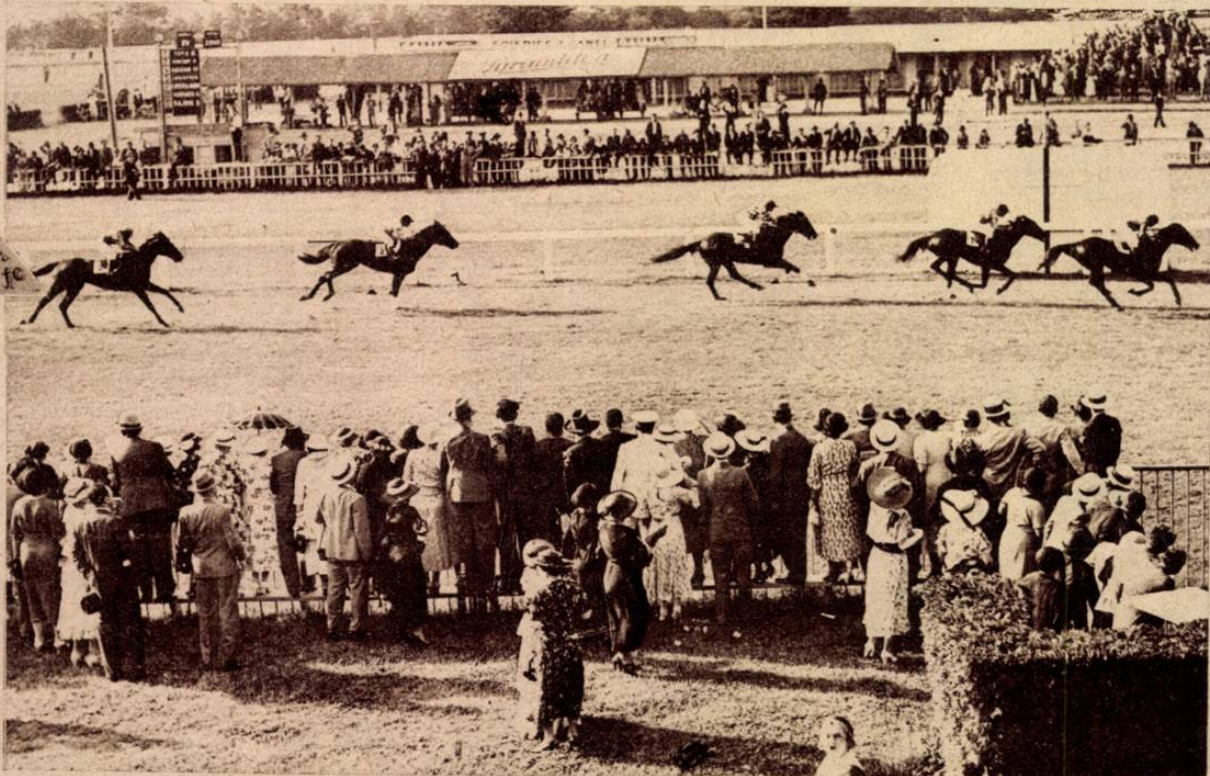
Din această pricină, probabil, faimoasele curse ale gentlemanilor, au dispărut. Antrenamentele se mai fac și astăzi, cum se făceau altădată, în zori de zi, când oamenii se întorc cheflii de prin localurile de noapte, presărate de prin diferite boschete care leagă Băneasa de Capul Podului, se văd pornind cai sburdalnici, călăriți de băeți de grajd, care se duc la Băneasa să se antreneze pentru cursele ce vin.

Luptele se dau în alte condiții decât se dădeau altădată. Pare-se că acest sport hipic a fost în mare măsură comercializat și el.

Se vorbește chiar de unele lucruri care depășesc această limită.

Printre cunoscătorii diferitelor secrete se vorbește chiar de cazul unui cal, dacă nu mă'nșel Zagreb, căruia i s'a pregătit, în ajunul unei curse, un accident de pe

... sunt triste de...
... întregie singure. Căci dacă minuscule...
... Atragem atenția Domnului Prefect al Poliției Capitalei...
... să ia măsuri să nu mai circule vehicule pe...
... toriei, atunci când se întorc trăsurile dela curse...
... încurcând circulația lor.
... Dimineața, 12 Mai 1901.
... durile de care se...
... Pela...

Aspectul peluzei la o cursă înainte de războiu.

Un instantaneu impresionant în timpul Derby-ului.

urma căruia cel mai temut luptător al curselor dela Băneasa, a trebuit să apoi împușcat.

REUNIUNEA DE PRIMĂVARĂ

Incepe reuniunea de primăvara aceasta. Băneasa, în haine de sărbătoare, își așteaptă luptătorii, în arenă, și admiratorii din tribune.

Pe șosea trec iarăși, în minunată formă, sburdalnici cai de curse.

Alături pășesc încet, la pas, ținându-se de braț, un domn mai bătrân și o doamnă la fel, cari surâd și-și șoptesc lucruri amuzante... Antrenamente de primăvară.

C. M.

Războiul IN TARA VIKINGILOR

DUPĂ primele șapte luni de războiu, când ostilitățile păreau să capete definitiv aspectul unui războiu de asediu, iată stabilindu-se un nou front în Nordul Europei. Amatorii „războiului de mișcare” pot fi satisfăcuți de această nouă întorsătură a bătăliei.

Norvegia este astăzi teatrul vast al unui războiu total cu participarea tuturor armelor. După invazia germană în Norvegia, o acțiune rapidă a forțelor aliate era de prevăzut. Această contra-ofensivă este azi în plină desfășurare, pe mare, pe uscat și în aer. Una din cele mai grele operațiuni, debarcarea unui număr încă neprevăzut de divizii aliate pe vechiul pământ al Vikingilor, a fost executată în condițiuni cu adevărat uluitoare. Această manevră de mare stil n'ar fi izbutit dacă bătălia navală ce-a avut loc în apele Mării Nordului n'ar fi redus în chip simțitor puterea flotei de războiu germane. Spre a putea face cu puțință o debarcare masivă, Amiralitatea britanică a deslănțuit atacurile formidabile ce-au avut ca prim rezultat înlăturarea vaselor germane ce-ar fi putut stingheri transportul trupelor. Debarcarea propriu-zisă (e vorba după o versiune a agenției Exchange Telegraph de două divizii engleze și de-o divizie franceză de vânători alpini) s'a executat fără nicio pierdere cu toată activitatea destul de vie a aviației.

BĂTĂLIA NAVALĂ

Asupra pierderilor înregistrate de forțele navale ale beligeranților nu există încă decât date și cifre contradictorii.

Observatorul unui avion german de bombardament, în patrulare peste apele scandinave.

Vase franceze în apele Nordului.

Două fapte însă sunt concludente în privința pierderilor:

- a) Marina de războiu a Reichului n'a izbutit să împiedice debarcarea aliaților și
- b) Comunicatele oficiale ale marelui comandament german anunță că

trupele germane care operează în Norvegia au primit întăriri pe calea aerului — ceea ce presupune că transporturile pe apă au devenit foarte grele.

Câteva date extrase din Anuarul Militar, ne vor arăta care a fost forța navală a celor trei mari puteri, la începutul războiului.

Reichul dispunea atunci de următoarele unități navale: 5 cuirasate, 11 crucișătoare, 2 vase port-avioane 46 distrugătoare și contra-torpiloare și 59 submarine. Cele 5 cuirasate erau: Gneisenau, Scharnhorst, Graf Spee, Amiral Scher și Deutschland, iar crucișătoarele: Blücher, Amiral Hipper, Emden, Karlsruhe, Königsberg, Köln, Leipzig și alte trei de tipul Köln.

Marea Britanie a intrat în războiu cu 20 de cuirasate, între 42.000 și 31.000 tone fiecare, iar numărul crucișătoarelor se ridică la 71. Flota de distrugătoare atingea, fără a se ține seama de unitățile terminate în aceste șapte luni, numărul impunător de 183 de vase ceea ce reprezintă cea mai puternică flotă de distrugătoare a lumii. În ceea ce privește vasele port-avioane, Anglia avea 11 mari unități și altele în construcție.

Franța dispune de 10 cuirasate, 21 crucișătoare, 79 distrugătoare, 1 vas port-avion și un număr necunoscut de submarine.

Aliații au, așadar, o flotă alcătuită din 30 de cuirasate, 92 de crucișătoare, 280 de distrugătoare cu o deplasare totală de 2.000.000.

LUPTLE DIN NORVEGIA

În vreme ce forțele navale continuă operațiile începute, trupele debarcate în câteva puncte, au luat contact cu armata norvegiană. La Namsos a avut loc prima luptă dintre forțele aliate și germani iar în nordul localităților Hamar și Elverum unitățile franco-britanice sprijinite de norvegieni exercită o puternică presiune care pare să fi silit trupele germane să evacueze aceste orașe. Agenția Reuter a anunțat la 22 Aprilie ocuparea celor două orașe de către trupele aliate. Operațiile corpului expediționar sunt sprijinite de o puternică acțiune a aviației engleze care a bombardat — aproape zilnic aerodromurile din Stavanger și Cristiansund, în timp ce forțele navale continuă să împiedice transporturile militare pe apă. Încercarea de-a trimite soldați pe calea aerului și de a-lansa cu ajutorul parașutelor n'a avut un rezultat fericit, ceea ce era de prevăzut după experiențele similare ale aviației sovietice în războiul din Finlanda.

Bătălia ce se dă pe pământul Norvegiei ca și operațiile navale și aeriene din Marea Nordului, vor avea fără îndoială o înrăurire hotărâtoare asupra soartei războiului.

X.

Un instantaneu din timpul luptelor din apele norvegice. O escadră de crucișătoare se camuflează, cu ajutorul fumului artificial.

În vremea războiului

NOUILE procedee în conducerea unui războiu, care imbină acțiunile militare cu cele revoluționare și care pune tehnica loviturii de stat în serviciul strategiei războiului, a creat noi necesități în materie de apărare națională.

Elveția, pornind de la această necesitate, și-a creat un sistem propriu de mobilizare și apărare. Guvernul, împreună cu comandamentul superior al armatei, a dat o serie de indicațiuni interesante, cu privire la situațiile în care s'ar putea afla Elveția în cazul unui războiu. Aceste indicațiuni au următorul cuprins:

„În cazul unor acțiuni militare la frontieră sau în interiorul țării, se va ordona „mobilizarea prilejuită de un atac prin surprindere”. Ea va fi adusă la cunoștiință prin placardare, radio, poștă, sunet de clopote și răspândire de manifeste, cu ajutorul aviației.”

În cazul menționat mai sus, trebuie să se prezinte la unități:

1) Toți bărbații apti să poarte armele, cari vor veni complet echipați și înarmați: a) permisionarii vor ajunge la unitatea lor, pe drumul cel mai scurt și prin orice mijloc. b) Soldații aflați în scurte permisiuni vor veni la locul de adunare al unităților. c) Funcționarii speciali ai mobilizării, personalul serviciului munițiilor, organele serviciilor aeriene și de informație, organele apărării pasive și detașamentele de minieri, vor veni la locurile de adunare, cunoscute. Se vor mai prezenta: cei cari fac parte din serviciile auxiliare, la unitățile armatei respective, unde au fost detașați, precum și formațiunile serviciului auxiliar înarmat, pe locurile lor de adunare.

Dacă acest lucru nu va fi posibil, toți soldații și oamenii de serviciu auxiliar, se vor prezenta la unitatea cea mai apropiată.

2) Auxiliarii neînarmați se vor conforma indicațiunilor ordinului de mobilizare aflat în livretul lor.

3) Căii rechiziționabili, ca și orice alte vite, precum și mijloacele motorizate de transport, vor fi aduse, de îndată, la locurile dinainte stabilite.

4) Nu trebuie să se prezinte: a) Dispensații, adică acei cari sunt dispensați în baza unui ordin, pe un timp limitat sau până la noi ordine. Toți ceilalți dispensați trebuie să se prezinte ca și armata activă, conform paragrafului 1 și 2. b) Cei cari au concediu, în străinătate.

LA ADĂPOSTUL ACȚIUNII CE SE DESFĂȘOARĂ PE CELE DOUĂ FRONTURI, ELVEȚIA SE PREGĂTEȘTE

Trebuie
mare m
trupele
Când se
cărui al
de rezis
se consi
mane. T
mijloace

O vedere din Lilienhammern, un însemnat punct strategic de pe frontul din nord, în jurul căreia se dau acum mari bătălii.

Aerodromul Stavanger, complet deteriorat de continuelle bombardări ale aviației franco-englize.

O echipă de skiori elvețieni patrulând pe creștele Alpilor.

Toți soldații vor fi din clipa mobilizării supuși legilor și obiceiurilor țării, în caz de războiu. Fiecare ofițer are datoria să adune pe toți soldații și să atace, cu cea mai mare eficacitate, pe parașutiștii dușmani, să răspundă atacurilor aeriene și să reprime sabotajul. Acolo unde nu sunt ofițeri, sau sub ofițeri, fiecare soldat este dator să procedeze cu încordarea tuturor puterilor și din proprie inițiativă.

De îndată ce se va dovedi că într-o localitate atacurile inamice sau ale simpatizanților lui pot fi reprimite cu ajutorul organizațiilor trupelor teritoriale, și ale serviciului auxiliar înarmat, toți ceilalți soldați ai armatei active trebuie să se străduiască, cu toate mijloacele lor, să ajungă cât mai grabnic la unitățile respective, sau la primul centru de mobilizare.

măsurile
Atâta
întărire
torii Sk
deplină,
materia
Lupta a
împarte
cât și p

Se v

S'a vo
această
Vreme
al statu
maestru

Frontul

să se evite ca într-o localitate să stea în aşteptare o prea
ultime de oameni, căci prin această scindare a forţelor,
de front vor fi slăbite.

se răspândesc ştiri, cu ajutorul radio-ului, manifestelor sau ori-
t mijloc, care ar avea ca scop punerea la îndoială a tăriei
tenţă a guvernului sau conducerii armate, atunci trebuie să
dere asemenea informaţiuni ca invenţii a propagandei duş-
ara noastră se va apăra împotriva oricărui agresor, cu toate
ie şi până la ultima limită.

O vedere generală a oraşului Christiansund, despre care
s'a vorbit atât de mult în decursul operaţiunilor militare.

Populaţia civilă trebuie să păstreze, în aceste împrejurări, liniştea
şi ordinea, să stea pe cât se poate în case sau în centrele
de muncă, să nu ocupe străzile şi pieţele şi să dea ascultare
deplină autorităţilor".

Cum se înfăţişează frontul de Nord

*Frontul de Nord prezintă o înfăţişare foarte curioasă,
pe cari trebuie s'o cunoaştem pentru a înţelege acţiunea
ce se desfăşoară :*

Dispozitivul forţelor armate germane nu corespunde unui front
legat, ci a câtorva puncte de sprijin, într-o formaţie de cordon.
Deaceea, în Norvegia de sud-est, în spaţiul din jurul Oslo-ului,
se fac eforturi de a se creea un front, pentru ca în caz de
posibilitate să se înainteze spre vest şi nord, dealungul frontierei
suedeze, acolo unde teritoriul norvegian nu mai reprezintă de-
cât o fâşie de pământ, largă de 100-150 kilometri.

O autostradă duce dela Oslo prin Trondhjem până la Cercul
polar. Dela Oslo porneşte o reţea de cale ferată, cu o linie mer-
gând spre sud-vest, spre portul Christiansund, spre vest la Bergen,
şi la nord spre Trondhjem, având capul de linie în fiordul Nam-
sos. Legătura de cale ferată spre Suedia, are două linii, în regiunea
Oslo, în timp ce în Norvegia mijlocie şi nordică, nu există decât
legăturile transversale dela Trondhjem şi Narvik, care asigură totodată
Suediei, singura ei legătură spre Oceanul Atlantic.

Pentru evoluţia operaţiunilor terestre, este determinant numărul armatei
de ocupaţie, şi puterea de apărare a armatei norvegiene, precum şi
navale, luate de aliaţi şi de corpul lor expediţionar.

Preţul cât Suedia nu este cuprinsă în teritoriul aflat în stare de războiu,
germane nu pot fi trimise decât printre câmpurile de mine ale strâm-
agerrak, sau pe cale aeriană. Nici barajele de mine nu au o valoare
pentru moment, şi nici nu se poate trimite, cu ajutorul avioanelor,
ul de războiu necesar, cum ar fi de pildă artileria grea.

Aliaţilor împotriva porturilor norvegiene, ocupate de trupe germane, se
într-o serie de acţiuni izolate, care sunt dificile, atât pentru o parte
pentru cealaltă, din cauza greutăţii improspătării trupelor.

Se încerca spargerea liniei fortificate?

Se vorbeşte mult în ultimul timp de un atac pe frontul de Vest. În
privinţă sunt interesante unele detalii, puţin cunoscute :
de 15 ani, dela 7 Februarie 1891 până la 31 Decembrie 1905, era şef
ului major german generalul von Schlieffen, devenit astfel principalul
al strategiei germane. El a fost acela care a conceput planurile de

O fotografie aeriană a fiordului
Oslo.

războiu, care au iniţiat dezvoltarea planurilor de operaţiuni ale războiului din 1914. Din principiu, el
era adversarul planurilor de rupere a fronturilor fortificate. Socotea că asemenea atacuri frontale
erau mai puţin eficace, deoarece eliminău posibilităţile mai vaste ale războiului de mişcare.

Afirmând că forma cea mai avantajoasă era învăluirea frontului fortificat, ţinea seama de marşuri
lungi, de importante deplasări, care constituiau o consecinţă a gândirii sale strategice. Cu ocazia
marilor manevre din 1905, ultimele pe care le-a condus personal, el a declarat că o strategie ger-
mană, orientată spre operaţiuni de spargere a fronturilor, nu poate duce decât la rezultate cata-
strofale. Iată propriul său text :

„Evenimentele ar putea face ca o parte din armată să lupte la apusul fortificaţiilor franceze, în timp
ce alta ar trebui să lupte la răsăritul lor. Forţele noastre ar fi atunci împărţite. Francezii dimpotrivă
ar lupta cu forţele lor reunite".

El mai punea în gardă pe colegii săi, împotriva pericolului pe cari l'ar prezenta faptul că o armată
franceză s'ar putea arunca, cu o zdrobitoare superioritate numerică, asupra unui dispozitiv german,
împărţit în mai multe grupuri. După părerea lui von Schlieffen, singurul mijloc de-a para acest pe-
ricol, constă în faptul de a trece întreaga masă de manevră germană, prin Belgia. Aceasta a fost originea
planului german al manevrelor din 1905, pe care Germania l-a aplicat apoi împotriva Franţei, la 1914.
În consecinţă, strategia lui von Schlieffen, care s'a menţinut până azi, este potrivnică spargerii unui
front fortificat. În acest sens au fost interpretate de germani şi lecţiile din timpul marelui războiu.

Baterie antiaeriană germană,
instalată la periferia oraşului Oslo.

CÂTE VIETI A SALVAT UN ROMÂN DONATOR DE SÂNGE

NU de mult, una dintre ilustrele noastre actrițe era grav bolnavă. Chirurșii, opinau că numai o transfuzie ar putea-o salva. Era vorba de o cantitate excepțional de mare de sânge, care ar fi putut pune în primejdie chiar viața donatorului. Și s'a găsit totuși acel om „atât de generos și desinteresat, dovedind dragoste pentru artă și încredere în știință” care să-și pue la dispoziție vinele sale.

Omul acesta, care ține să rămăie anonim, a salvat până acum viața a aproape patru sute de suferinzi, în grea cumpănă: accidentați, grav răniți, pacienți pe masa de operație, femei care născuseră cu hemoragie mare...

De câțiva ani, e mereu solicitat de Societatea de Salvare și de spitalele din București. Il cunosc toți chirurșii.

Se găsesc și donatori profesioniști, prețul curent al sângelui omenesc fiind socotit la o mie de lei sută de grame. Dar donatorul anonim nu primește nici o dată o răsplătă bănească, deși până acum a dat vre-o sută de kilograme de sânge, adică mai mult de cât este întreaga greutate a corpului său și pentru care ar fi putut încasa un milion de lei... A preferat să rămăie sărac, dar să nu-și comercializeze sângele. Ba mai vizitează pela casele lor, pe convalescenții în nevoie, a căror viață a fost salvată, mulțumită generozității sale, și le aduce merinde... ca să se înzdrăvenească, — sau lemne dacă vede că e frig în casă.

Marii chirurși români au voit să-i ofere, nu de mult un banchet, cu prilejul decorării sale cu *Crucea de aur a meritului sanitar clasa I-a*, dar mulțumind pentru această onoare a refuzat cu modestie:

— Nu e momentul acum pentru un asemenea banchet. „Banii ce s'ar cheltui, ar putea găsi o altă întrebuințare mai utilă...”

Operația MACABRĂ

Ideea transfuziei nu este nouă. Operația, prin care se face să treacă sângele din vinele unui individ în acele ale unui alt individ, — sau din vinele unui animal în acele ale unui alt animal, — sau, mai ales, din vinele unui animal în acele ale omului, era de mult întrebuințată de chirurși, spre a înlocui paguba pricinuită de o hemoragie traumatică. Ne-au rămas niște gravuri din secolul al XVI-lea și al XVII-lea, în cari vedem diferitele scene de transfuzie. Însă, pe acea vreme, multă lume murea în timpul transfuziei, sau puține momente după asta. Se închea sângele pacientului, se astupau vinele și se opreau bătăile inimii.

Parlamentul francez, alarmat de îndrăzneala chirurșilor, a interzis această „macabră operație”, prin severa lege din anul 1668.

PATRU CATEGORII DE SÂNGE

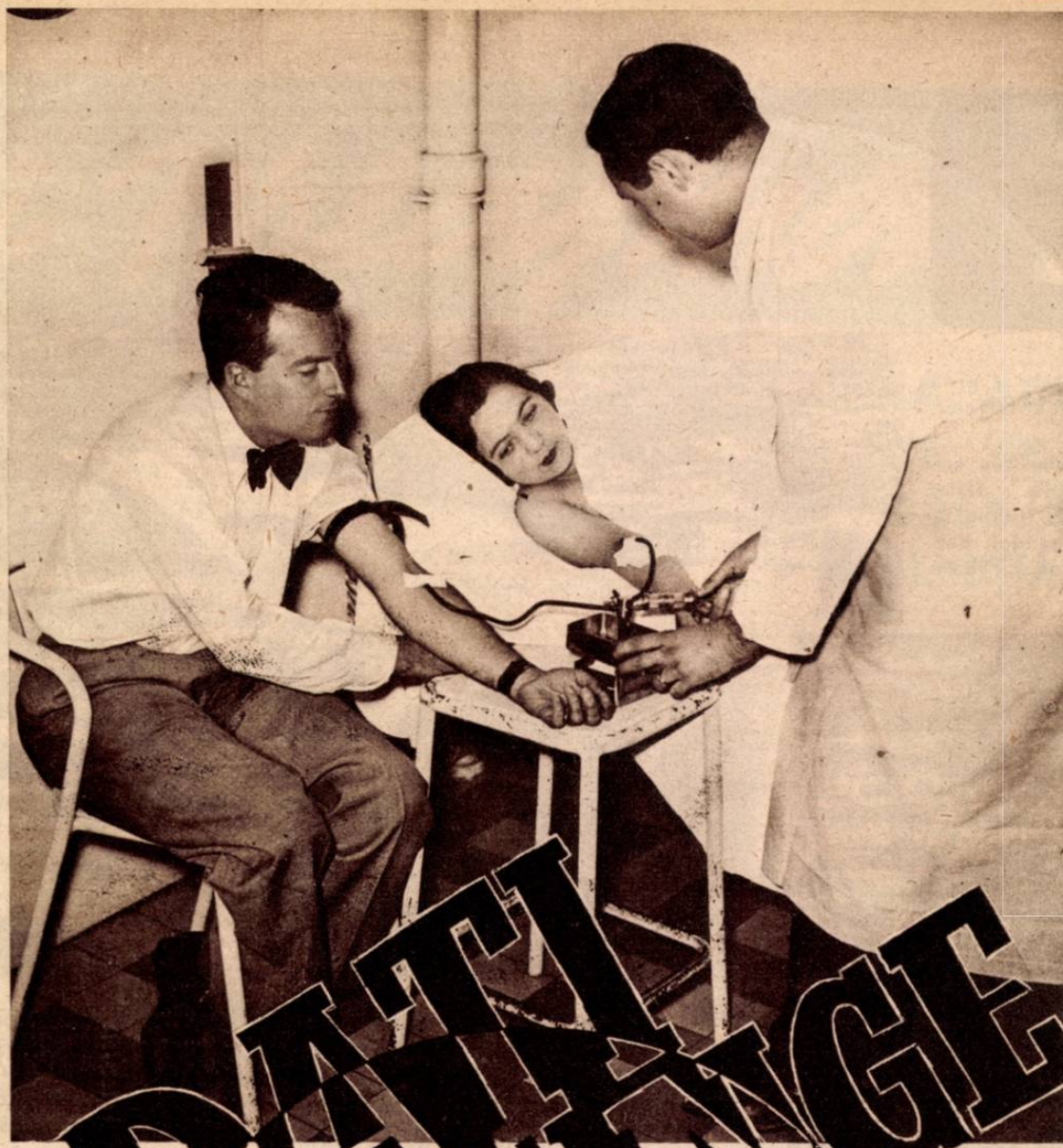
Chestia a fost studiată abea în ultimul timp, inventându-se aparate practice de transfuzie.

Totuși, în afară de importanța tehnicii operatorii, este de o capitală însemnată *calitatea sângelui*. S'au văzut donatori, cari salvând dela moarte pe un individ, l-au contaminat de sifilis. Este deci nevoie ca donatorul să fie perfect sănătos.

Mai e de notat că sângele diferă dela individ la individ, un donator rău ales putând provoca chiar moartea primitorului. Între globulele a două categorii antagonice de sânge se încinge un fel de luptă, în vinele și arterele pacientului, formându-se mici chiaguri, cari — trecând prin inimă — determină oprirea bătăilor ei, după cum am arătat mai sus.

Oamenii de știință au stabilit că există patru grupe de sânge. Toată viața lui, un om are sânge de aceeași grupă, putându-l transmite și copiilor săi.

Cel mai prețios sânge, din punct de vedere al transfuziunii este cel din categoria IV-a. Acesta se poate numi *universal*, deoarece se potrivește cu ori și care

**DATI SÂNGE
CELOR CARI
MOR...**

Cum se operează o transfuzie de sânge: pompa aspiratoare-respingătoare, manevrată de medic, este pusă între brațul doneurului și brațul pacientei.

alt sânge. Totdeauna, înainte de a se face o transfuzie, trebuie cercetat sângele atât al primitorului cât și al donatorului, spre a se vedea dacă se asociază bine. Ori și cât de repede s'ar face această analiză, se pierde un timp prețios, punându-se în primejdie viața bolnavului.

CE SIMTE DONATORUL?

Donatorul simte vre-o durere? Suferă după ce i s'a scos sânge? În această privință sunt interesante mărturișirile d-lui I. S., inițialele „donatorului anonim”.

— „Dacă medicul transfuzor este abil, nu sufăr nici o durere, în afară de primă înțepătură a acului” — ne spune d-sa.

„De obicei, mi se cere să dau cantități moderate de sânge, 260—400 de grame. Cea mai mare cantitate a fost de 620 de grame, dintr-o dată.

„Sângele ori cărui om se reface repede, chiar în câteva ceasuri, dacă n'a pierdut prea mult. Primejdia serioasă începe atunci când s'a pierdut mai mult de un kilogram, sau când hemoragia continuă mai multe zile în șir. Sunt oareși cum expus și eu, când mă ofer să dau, vre-unui bolnav, zilnic, cantități mari de sânge. Totuși am observat că se regenerează repede.

„Doneurii se ivesc mai mult printre oamenii cu oareșicare cultură: doctori, surori de caritate, ingineri, etc. Oamenilor din popor le este teamă, deoarece cred că pierd un lichid prețios, care nu se mai poate recăștiga. Din această pricină, medicii au uneori mari dificultăți...”

— „Cum ai început cariera d-tale de donatar” — „Când ai dat sânge pentru prima dată?”

— „Era un caz în familie...”

Apoi, medicul curant observând că am sânge „universal”, m'a rugat să fiu de folos și în alte împrejurări. Și astfel, au aflat treptat, toți chirurșii despre mine...

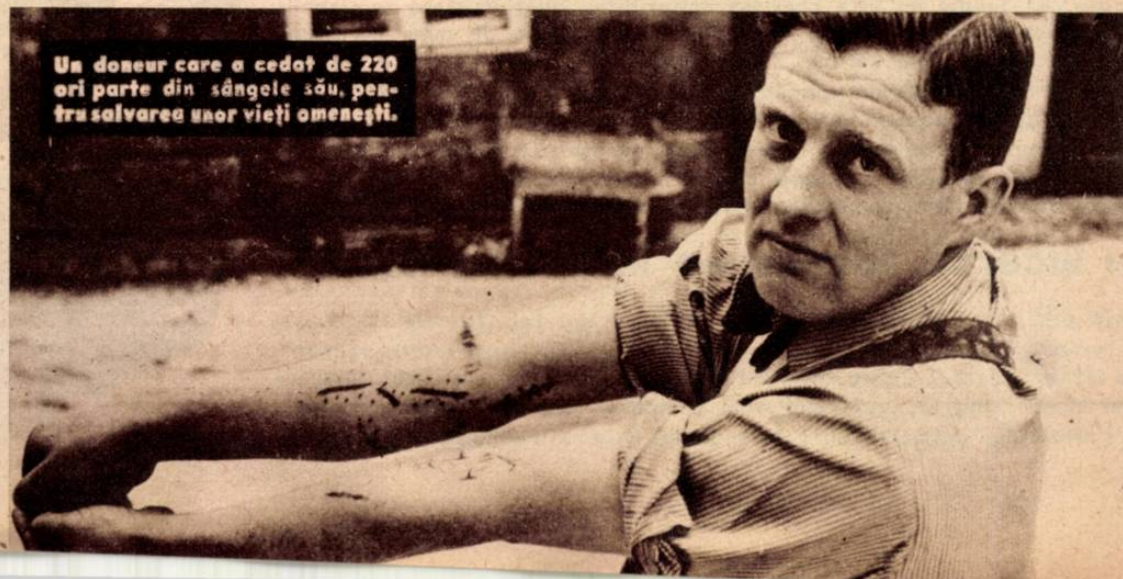
„Acum am ajuns un fel de cobai prețios...” — spune donatorul.

SĂ FIM PREGĂTIȚI!

Dar astăzi, chestia se prezintă sub un aspect mai grav. Nu e vorba numai de cazuri răzlețe și întâmplătoare. E nevoie să fim pregătiți pentru orice eventualitate. Ar trebui întreprinsă o propagandă de luminare a publicului, în vederea constituirii unui *corp de donatori*, care să fie la dispoziția spitalelor. Astfel s'a procedat în Spania, pe vremea războiului, iar acum se iau măsuri similare în diferite țări europene și americane.

Orice om sănătos este dator să ajute la salvarea răniților. Medicul francez citat susține că, din 10.000 de oameni, se pot alege cel puțin 500 dători de sânge de bună calitate. Destul de des apar și acei, cari aparțin *grupului VI-a*, adică celor cu sânge universal. Pentru rezolvarea rațională a problemei în România și deplina reușită a propagandei, ar fi de dorit ca un savant român, cu autoritate și spirit de organizare, să ridice această chestie, astfel ca evenimentele să nu ne surprindă nepregătiți.

ALEX. F. MIHAIL

Un doneur care a cedat de 220 ori parte din sângele său, pentru salvarea unor vieți omenești.

Dezarmarea

A C U M
UN VEAC

MAREȘALUL Maison, ambasadorul Franței la Viena scria ministrului său de externe Sebastiani, în urma unei întrevederi pe care a avut-o cu Metternich: „Am dat ideea unei reuniuni a plenipotențiarilor celor Cinci Puteri, chemate să desbată interesele generale”. Această sugestie păru să fie primită de Metternich „cu o vădită grabă”. Cancelarul Austriei, văzând cursa înarmărilor, cugetă în acea vreme la „nevoia de a se reuni în vederea dezarmării”.

CURSA ÎNARMĂRIILOR

...Sebastiani convocă la 22 Mai pe reprezentanții Austriei și ai Prusiei, pe ambasadorul Marelui Britanii, lordul Granville și pe Generalul Pozzo Di Borgo, ambasador al Rusiei. Președintele Consiliului, Cazimir Périer, spune că „nu e deajuns ca popoarele să dorească pacea”, ci, că „trebuie găsit mijlocul care să facă imposibil războiul”. Aceasta nu se poate face decât prin dezarmare, căci altfel „progresul înarmărilor va provoca fatalmente războiul”.

PROECTELE LUI METTERNICH

Întă-le :

1. Independența politică pentru interesul conservării statului; paza și liniștea fără a stânjeni drepturile nimănui.
2. Menținerea tuturor granițelor existente, în afară de cazul unei modificări voite de toți contractanții.
3. Să se asigure raporturile de pace și de bună înțelegere între popoare.

Interzicere :

1. Imediat după semnarea aceste declarații să înceteze măsurile de înarmare; fiecare popor va menține armata necesară stării de pace.
2. Orice dezvoltare a forțelor militare va fi cercetată în comun, primejdiile socotindu-se comune și aceasta în vederea unei mai mari uniuni între state.
3. Nu se va proceda la înarmare decât după ce vor fi fost încercate toate posibilitățile de pace prin concesiuni reciproce.

DEZARMAREA MORALĂ

„Nimic nu e posibil fără starea de pace”, spune Metternich, dar „starea de pace nu e posibilă fără o dezarmare morală; dacă vom ajunge la aceasta, toate celelalte vor rezulta cu necesitate”.

ÎNTAI SECURITATEA, SPUNE FRANȚA

Ludovic Philippe spunea la 1831: „Am făcut multe reduceri în diverse ramuri ale administrației; aceste reduceri ar fi mai mari dacă n'am fi nevoiți să sacrificăm mult pentru apărarea noastră. M'ași grăbi să reduc greutatea dacă ași avea certitudinea că demnitatea și paza Franței sunt asigurate”.

O DORINȚĂ PLATONICĂ

La 29 Septembrie reuniunea ambasadorilor celor Patru Puteri elaboră textul următor: Subsemnații reuniți pentru pacea Europei, vrem să înlăturăm greutatea înarmărilor extraordinare. În consecință și în virtutea puterilor cu care suntem învestiți, subsemnații am convenit: 1. Forțele terestre și maritime ale Franței,

Austriei, Prusiei și Rusiei vor fi reduse la starea obișnuită de pace.

2. Înfăptuirea măsurilor de dezarmare va începe la 1 Ianuarie 1832 și va fi terminată la 1 Mai în același an.

„DA... DAR...”

Întă concepția dezarmării pentru Metternich când fu vorba de țara sa:

„Țara Rusiei vrea înfăptuirea păcii pentru unirea între popoare, dar după ce a făcut această declarație, tot el între-prinde o asemenea politică încât proiectul devine irealizabil. Astfel securitatea nu mai este posibilă și neînțelegerea va continua. Maison scrie la 27 Decembrie că ar fi „imprudent” să se dea urmare proiectului de dezarmare.

Cazimir Périer convoacă pe ambasadorii la 29 Decembrie și le spune: „Dezarmarea este imposibilă atâta vreme cât problema belgiană e deschisă”. Generalul Pozzo Di Borgo a rămas „încurcat” în vreme ce ministrul Prusiei a rămas „contrariat”.

Discuțiile au durat încă 7 luni. Talleyrand, care nu luase parte la ele îi scrie lui Périer la 2 Ianuarie 1832:

„Înfăptuiți dezarmarea care va aduce încă o glorie tuturor succesorilor voastre și care va îmbunătăți bugetul Franței”.

RĂMAS BUN „ILUZIEI”

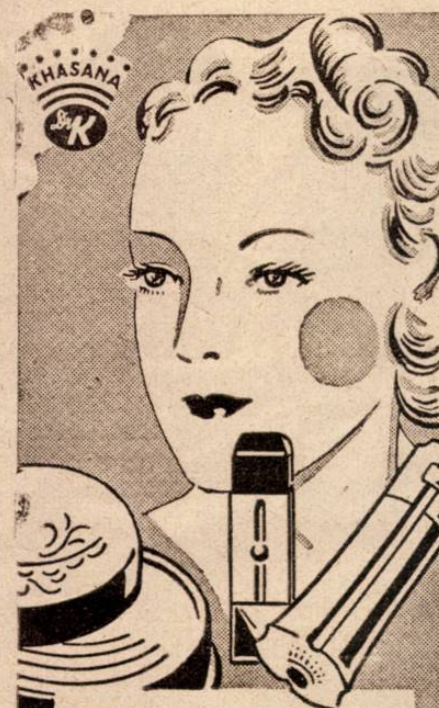
În discursul său din 1832 Ludovic Philippe spune: „Regret că nu pot să vă propun reducerea dărilor. Datoria către Franța și împrejurările prin care trecem ne impun încă mari sacrificii dar starea generală a Europei ne îngăduie să le vedem sfârșitul. Camera din Paris răspunde pe același ton:

„Resimțim ca și Majestatea Voastră, regretul că această generoasă țară nu poate fi scutită de grele impozite. Sperăm totuși într-o ameliorare”.

Dar deputații sunt și mai preciși: „Națiunea ar voi să vadă sfârșitul jertfelor. Guvernele ar trebui să asculte dorințele de pace ale popoarelor și să încerce o dezarmare necesară moralității oamenilor și civilizației”.

Autorii păcii dela 1918: Un instantaneu din timpul conferinței dela Paris. D-nii Lloyd George. Clemenceau și Woodrow Wilson.

*O înfățișare tinerească
incântătoare*

buze moi și fermecătoare prin în-
trebuințarea singurului rouge per-
sistent sărutului și intemperior
KHASANA

Rouge-ul de față KHASANA coor-
donează perfect cu cel de buze
înviează și catifelează fața Dv.

Între cele 8 nuanțe superbe, veți găsi
și pe cea potrivită individualității Dv.
Rouge-ul de buze KHASANA în
ambalaj de lux și popular.

KHASANA

În urmă cu mulți ani o publicație engleză (Army Navy And Air Force Gazette) desvăluia unele din cuceririle științei în materie de războiu. Iată-le, așa cum această publicație le împărtășia cetitorilor săi.

Am în față brevetul No. 14.702. Această descoperire înseamnă un mare pas înainte în problema apărării antiaeriene. Două tunuri antiaeriene pot fi împreunate fiind prevăzute cu proiectoare și instrumente de reper.

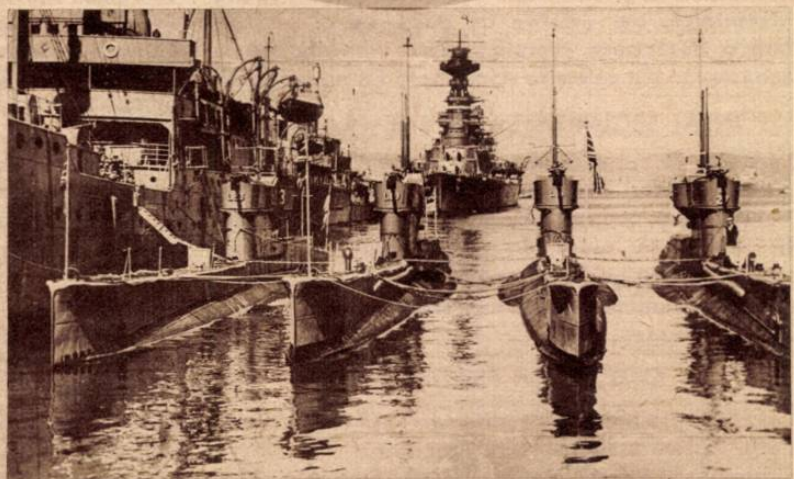
Acest sistem mai are aparate optice capabile să determine viteza zborului unui avion: o cameră prevăzută cu lentile telescopice, dirijată de ecrane care reacționează la razele infra-roșii iar mișcările avionului sunt înregistrate printr'un ecran special. Acest dispozitiv poate fi utilizat și în lupta contra tancurilor și a automobilelor blindate. Există obuze care bombardează gaze explosibile, ce se răpândesc în aer la înălțimea voită. Aceste gaze sunt aspirate de carburatorul motoarelor de avion, cari explodează iar aparatul se prăbușește în flăcări.

TORPILE AERIENE ȘI TERESTRE

Este vorba de niște torpile cari sunt proiectate în aer în momentul în care avioanele inamice au depășit primul baraj antiaerian.

O torpilă navală conține cam 230 kgr. material explosibil și distruge complet ținta atinsă. Liniile de fortificație au provocat această replică a torpilei terestre, care are un motor electric

ȘTIINȚA ÎN SLUJBA STRATEGIEI

Mici submarine engleze fotografiate alături de nava lor de bază, care le aprovizionează în timpul raidurilor

Motocicletă cu ataș, prevăzută cu o mitralieră perfecționată, din serviciul armatei germane.

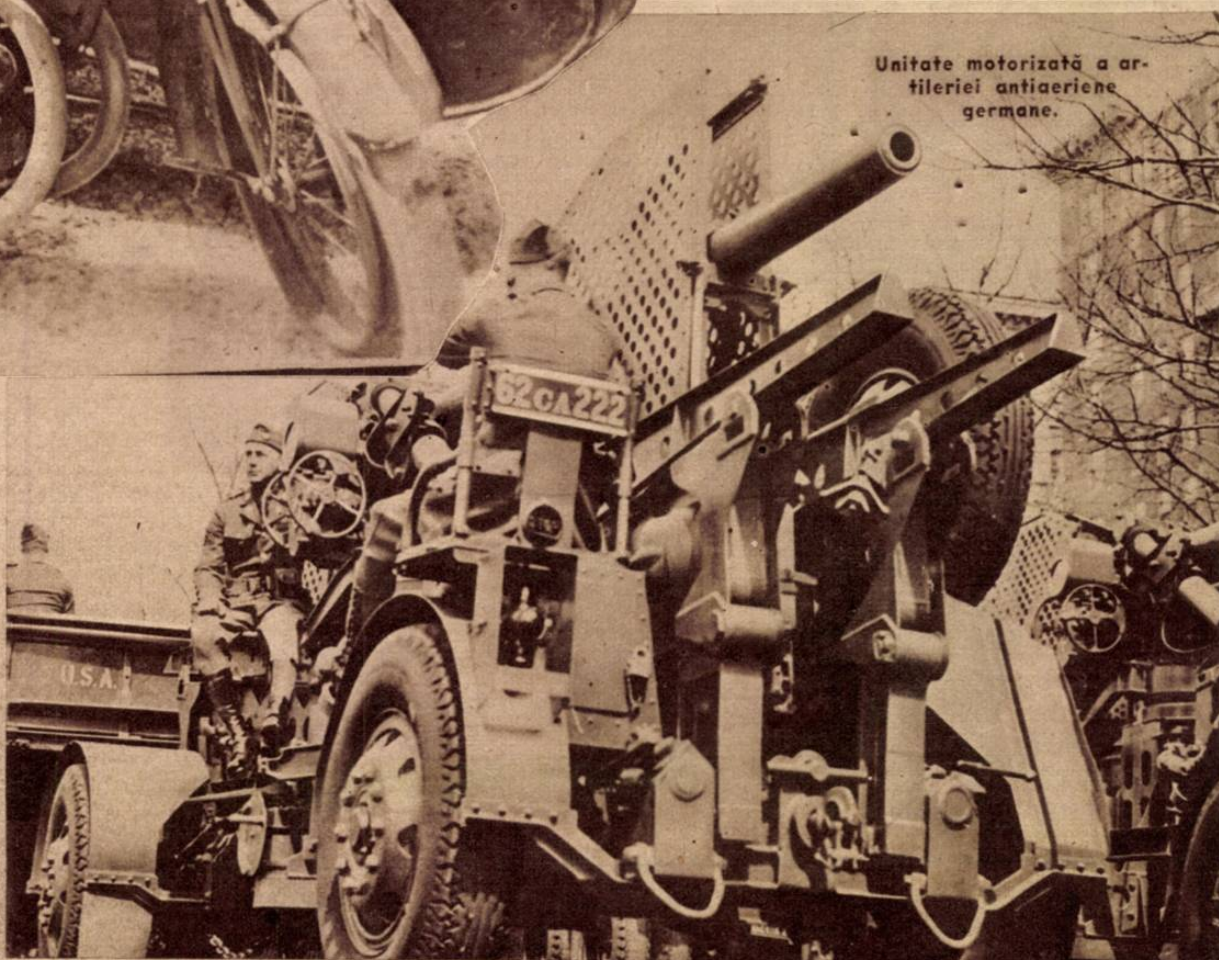
ce intră în acțiune prin intermediul unui aparat electric. Întrebuințarea acestei torpile este deosebit de eficace noaptea; niște lumini plasate în urma torpilei îi vor indica traiectoria.

Viteza medie este de 12 km. pe oră astfel încât tirul inamicului nu o poate atinge nici în timpul zilei.

MITRALIERĂ ELECTRICĂ

Această mitralieră plasată într'un adăpost de beton funcționează prin electricitate și este excelentă pentru apărarea fortificațiilor împotriva infanteriei inamice ca și împotriva tancurilor sau a avioanelor.

Un proiector permite tirul în timpul nopții. Gloanțele sunt încărcate automat. Avioanele, cari ar zbura la mică înălțime n'ar putea scăpa neatinse de imensa cantitate de gloanțe pe cari le trage această mitralieră.

Unitate motorizată a artileriei antiaeriene germane.

CEL MAI RAPID TORPILOR DIN LUME

Torpilele franceze „Terrible” deține cu siguranță recordul vitezei pe care o au vasele de războiu de orice categorie. Acest crucișător are 2.569 tone; e lung de 125,4 metri, mașinile lui au o putere de 74.000 C. V., are 5 tunuri de 137 mm., 4 tunuri antiaeriene de 37 mm., și 9 aruncătoare de torpile. Atinge viteza de 45,25 noduri (81,5 km.) pe ceas.

Două torpiloare britanice „Nogador” și „Volta” vor avea dimensiuni și mai mari și vor avea o viteză mai mare decât aceea a lui „Terrible”.

HYDROAVIOANELE PACIFICULUI

Imensitatea pacificului impune departamentului marinei Statelor-Unite probleme speciale. Hydroavioanele americane sunt astăzi cele mai perfecționate din toată lumea cum sunt de pildă „Sikorsky”, „Consolidated”, etc. Flota aeriană americană a Statelor-Unite va dispune în curând de 60 avioane de acest fel. Prima mașină din această categorie a străbătut distanța dintre Panama și San Francisco (5.280 Klm.) în 22 ore și 40 minute.

RAZE INFRA-ROȘII

Se experimentează la New-Jersey un sistem care prin razele infra-roșii va permite să se înregistreze prezența avioanelor inamice.

Reflectoare uriașe, cu oglinzi concave de 1,5 m. diametru sunt acoperite cu un strat anticorrosiv. Ele absorb energia termogenului emanând din avioanele dușmane, înregistrând totul într'un aparat photo-electric. La fel se face pentru reperarea vaselor inamice.

TIR VERTICAL LA 16.000 METRI

Wickers Armstrong a construit un tun antiaerian de 75 mm. Acest tun are un tir orizontal la distanțe de 15.350 m., și vertical la 10.350 m.; obuzele sale au o greutate de 6,5 kgr. și au o viteză inițială de 805 metri pe secundă. Noul tun este de o extra-ordinară eficacitate. Se mai încearcă în Statele-Unite și construirea unui tun al cărui tip vertical să atingă înălțimea de 16.000 metri.

RAZBOIUL

SUBMARIN

AR fi bănuat oare Jules Verne, atunci când a scris faimoasa sa fantezie „20.000 leghe sub mare”, că nu vor trece bine 100 de ani și submersibilul va fi o realitate?

Din nenorocire, geniala invenție nu este întrebuințată exclusiv pentru cercetări științifice sau pentru asigurarea unui mai bun trai al omenirii, ci pentru distrugere, pentru semănarea mai ușoară a morții, în largul apelor.

În războiul trecut, ca și în războiul acesta, activitatea submarinelor a semănat, la un moment dat, groaza, în inimile oamenilor. Gândiți-vă că vă aflați la bordul unui mare transatlantic. Aveți toate motivele să fiți mulțumit, căci confortul și siguranța navigației e deplină. La un moment dat, o bubuitură formidabilă, vasul se înclină și mai înainte de-a fi avut timpul să se refugieze în barca de salvare, nava se scufundă, trăgând în abis mii de vieți omenești.

Să fi fost o torpilă lansată de un submarin? E foarte posibil. Da, este tot atât de probabil să fi fost o mină marină.

Geniul tehnicienilor războiului au combinat două arme dintre cele mai periculoase, și anume submarinul și mina marină. În războiul trecut, câmpurile de mine erau aranjate de flotile de vapoare puitoare de mine. Sistemul prezenta însă inconveniente. Vapoarele puitoare de mine puteau fi atacate de flotele de război inamice, și prezentau un punct ușor de atins, chiar și pentru avioanele de bombardament. În războiul actual, când supravegherea întinsului apelor se face cu mai mare ușurință, cu ajutorul hidroavioanelor, problema s'a pus mai acut. Interesele strategice au cerut atât unei tabere cât și celeilalte, să stabilească baraje de mine, extrem de întinse, în fața porturilor adverse.

Lucrarea a fost efectuată... prin surprindere, cel puțin așa a fost anunțată în toate ziarele lumii. Pentru a lămuri cititorii asupra tehnicii operațiunii, reproducem, după o revistă de specialitate, următoarele date:

Punerea minelor s'a făcut cu ajutorul unor submarine speciale. Este vorba de unități care, în afară de faptul că pot lansa torpile, au partea superioară dublă, formând un fel de magazie, în care sunt adăpostite minele.

Minele sunt fixate, fiecare, pe niște cărucioare care pot fi acționate pe cale electrică, din interiorul submarinului și plasate în apă, la intervalele dorite, prin simpla declanșare a unui mecanism special.

În partea din urmă a submarinului, există o clapă care în momentul în care mina a ajuns în fața ei, se deschide automat, lăsând periculoasa armă să alunece în valuri.

Submarinele puitoare de mine, sunt de tonaj mai mare decât cele obicinuite, și au posibilitatea să rămâie sub apă, vreme mai îndelungată. Într-o oarecare măsură se aseamnă cu submarinele întrebuințate în timpul războiului trecut de amiralitatea britanică, pentru transporturile de mărfuri.

Când plutește la suprafață, navigația submarinului puitor de mine este asemenea ca a oricărei alte nave. Viteza nu este însă prea mare.

Sub apă, submarinul puitor de mine navigă cu ajutorul motoarelor electrice, în

Cel mai perfecționat tip de submarine americane.

Trecând pe sub barajele inamice, submarinele seamănă minele ucigătoare, pe întinsul apelor

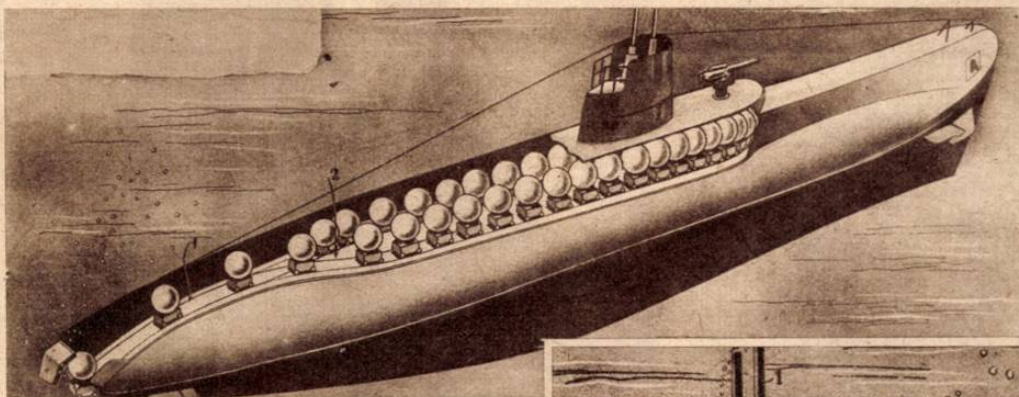
timp ce motoarele Diesel sunt oprite pentru a nu consuma aerul respirabil. Energia electrică este furnizată de baterii și acumulatori puternici.

Printre instrumentele de bord, prețioase submarinului, trebuie să menționăm aparatul de ascultare și periscopul. Utilitatea periscopului este cunoscută de oricine. El dă posibilitate comandantului navei, să vadă suprafața mării, în timp ce unitatea sa nu se află la prea mare adâncime. Aparatul de ascultare ajută la reperarea navelor, acționate de motoare, atunci când submarinul se află la prea mare adâncime, spre a mai putea întrebuința periscopul.

În ceea ce privește mecanismul lansării torpilor, el este același ca la oricare alte submarine.

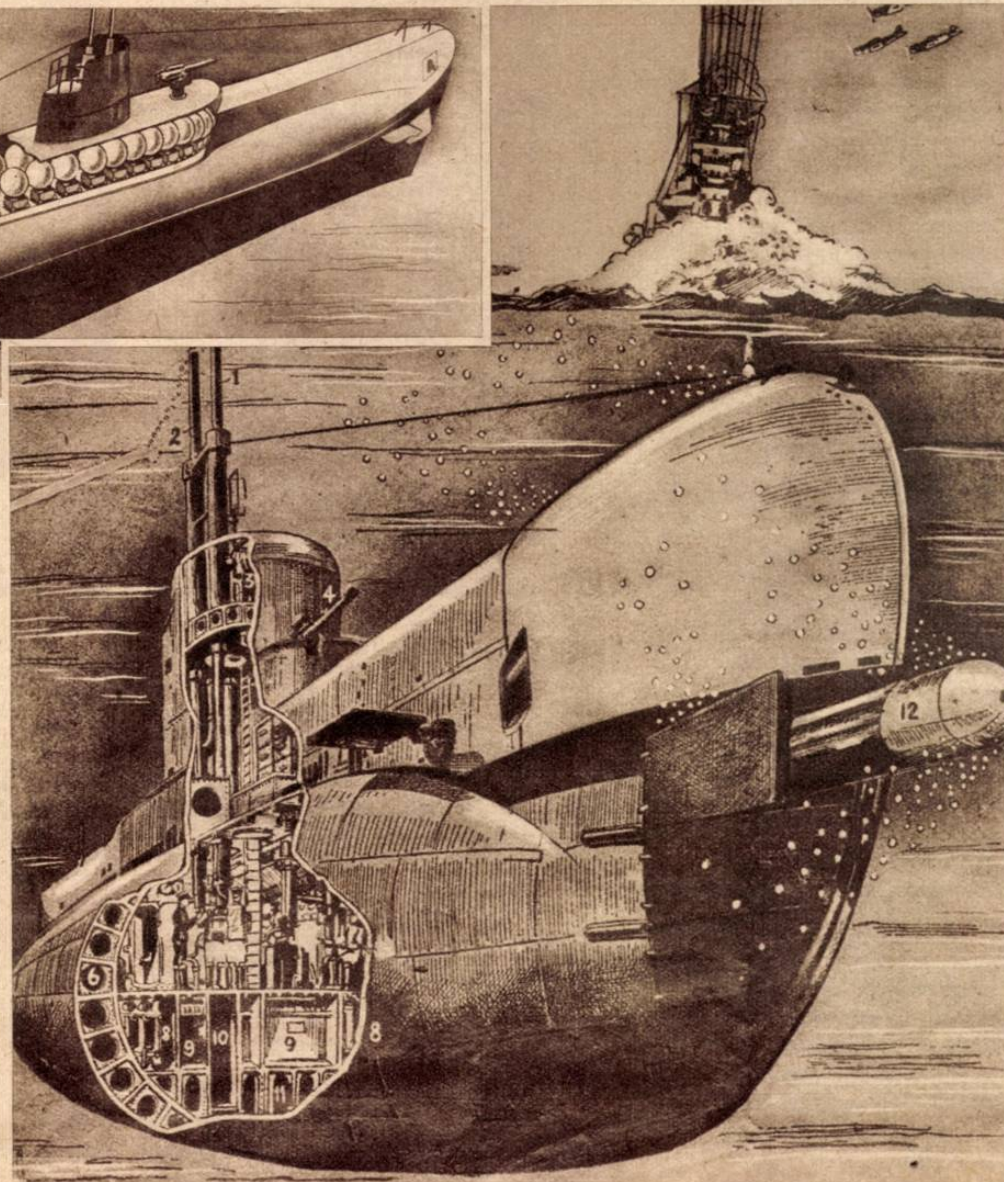
Unele submarine mai au la prora un fierăstrău puternic, cu care taie rețelele submarine, care s'ar afla în calea lor. Instrumentul nu este însă de prea mare eficacitate.

Iată cum a fost posibil ca submarinele armatelor astăzi în luptă să mineze apele teritoriale ale adversarilor, fără să fi fost observate.

Desen arătând un submarin puitor de mine. Se văd minele puse pe șine (1 și 2) și clapa metalică ce se manevrează din interiorul submarinului.

Secțiune într'un submarin puitor de mine. Se văd cele două periscopuri (1 și 2), cârma (3), turnul (4), lansatorul de mine (5), balasturi externe (6), ofițerul la periscop (7), camere cu aer comprimat (8), acumulatorii (9), lăcașul, periscopului (11), torpila (12).

REALITATEA FEMEII

FIECARE gospodină își are unele rețete personale, pe care dacă le aplică, în anumite ocazii, reușește să salveze situația. Să știți că micile sfaturi, pe care le dăm cititoarelor noastre în pagina aceasta, sunt foarte utile și de multe ori, aplicându-le, vă veți gândi cu recunoștință la noi.

CA SĂ STINGEȚI UN COȘ, CE S'A APRINS

Într'un loc, mai la îndemână, așezați un săculeț cu 100 gr. de pucioasă și câteva surcele dintr'un lemn rășinos, puțin ars. Dacă se aprinde coșul puneți acest săculeț în sobă, aprindeți-l, închideți portița și acoperiți-o cu o cârpă udă. Făcând aceasta, împiedecați propagarea focului, prin vaporii sulfuroși degajați de pucioasă.

1. CE SĂ FACEȚI CÂND SE „TAIE” MAIONEZA

Adăugați imediat două picături de apă caldă, și totul revine la normal. Însă, ca să preveniți această neplăcere, procedați în felul următor, când vreți să faceți o maioneză: puneți gălbenușele de ou într'un castron. Adăugați puțină sare, piper și o linguriță de oțet. Acoperiți castronul cu un capac și lăsați-l astfel cinci minute. Bateți apoi gălbenușele, cu o lingură și începeți să turnați untdelemnul, întâi câte puțin, apoi în cantități mai mari.

CUM SĂ FACEȚI O ȚESĂTURĂ INVIZIBILĂ

Cum un fir de ață în tonul materialului, prindeți ambele margini ale rupturii. Pe dos puneți o bucată de gutaperca, apoi o bucată de stofă de culoarea țesăturii. Călcați pe dos cu un fier cald. Rezultatul este perfect.

2. CUM SĂ SPĂLAȚI PIELEA DE CĂPRIOARĂ

Întrebuințați apă rece, sărată. Ușcați la umbră, după ce-ați frecat pielea cu o bucată curată de pânză. Pielea încă udă o întindeți bine în toate sensurile.

MICI SFATURI PREȚIOASE

CUM SĂ ÎNLĂTURAȚI MIROSUL DE USTUROI

Dacă grătarul sau frigarea mai păstrează mirosul de usturoi, frecați-le cu sare grunjoasă sau cu făină de muștar.

CUM SĂ CONSERVAȚI PROVIZIILE

Insectele atacă de multe ori legumele uscate, cerealele, orezul, etc. Punând o linguriță de sare în cutiile unde conservați aceste provizii, le apărați de consumatori nepoftiți.

PENTRU CA RUFELE DE CULOARE SĂ NU-ȘI PIARDĂ NUANȚA, LA SPĂLAT

La un litru de apă caldă puneți o lingură de oțet pentru roz și verde, o lingură de oțet în apă rece, pentru roșu.

CONTRA RUGINII

Puneți pe pată o felie de lămâie, destul de groasă, între două bucăți de pânză, apoi apăsați pe deasupra un fier de călcat, fierbinte. Repetați până la dispariția completă a petei.

b.

c.

3. CUM CURĂȚAȚI MĂNUȘILE, FĂRĂ APĂ

Mănușile din piele mată, mănușile de antilopă se curăță cu făină și o bucată de flanelă albă sau cu pudră de talc, după ce petele grase au fost frecate cu miez de pâine rece.

a) Marea casă de mode „Tyna” din Paris, lansează acest canotier din rafia, cusut de mână. Pană bleu și galbenă, voaleță bleu.

AU ȘI APĂRUT NOUȚĂILE DE PLAJĂ PENTRU SEZONUL CARE VINDE

Iată una din ultimele creațiuni: O pălărie de paie în formă de con, încheiată sub bărbie cu două șnururi albe, în loc de bride.

b) Rochie de după amiază, bleumarin cu alb. Creație Jean Desses.

c) Tailleur de catifea neagră, compus dintr'o fustă cloche și un bolerou garnisit cu sutaș. Bluză de mătase naturală, albă. Creație Wska, Paris.

(Foto Telefrance).

a.

LA „CLUBUL OCNELOR” ...

Există în Capitală vreo două sute de oameni cari trăesc dintr'o meserie foarte delicată, plină de atâtea riscuri încât exercitarea ei implică îndrăzneală, iscusință, răbdare, spirit, de observație și alte însușiri vrednice de toată lauda... Acești oameni știu să ucidă norocul. Ei joacă table sau cărți și grație unei deosebite îndemânări silesc bucățile de carton să se aranjeze cum vor ei sau silesc zarurile să cadă cum le convine.

„GRANTUL LUI SARI”

L-am cunoscut personal pe acest „as” al trișorilor: este un grec bălăit care a născocit cel mai bun sistem de însemnare a cărților de joc. Pachetul este luat de la debit. Se pune peste învelitoarea sa o bucată de vată muiată în apă; hârtia se deslipește frumos și se scot cărțile de joc. Acestea sunt punctate pe dos; valetul are un punct, dama două, Riga trei, asul patru. Șeptarul, optarul, nouarul, și decarul sunt însemnate prin raderea uneia, a două, a trei sau a patru puncte dintre acelea cari formează ornamentul depe dosul cărților de joc. Cum se joacă? Deobicei, într'un „care” de poker intră doi măsluitori; când unul „face” adică împarte cărțile, celălalt e activ; pentru a se înlătura ori-ce bănuială, împărțitorul cărților nu participă la joc; el dă tovarășului său ceea ce acesta îi cere printr'un limbaj special. Limbajul este acesta: dacă „comperul” are nevoie de un valet el va spune adresându-se tuturor: „vin și eu” (primul cuvânt începe cu litera „V” dela valet) dacă va avea nevoie în combinația sa de o damă el va spune: „dau și eu”; dacă va vrea un popă: „păi de ce să nu dau?”; dacă îi va trebui un as: „ași merge” etc., etc.

Printr'o mișcare dibace, cel ce împarte cărțile scoate din pachet cartonul care-i trebuie tovarășului său. Degetele sale cunosc prestidigitatia, adică virtuozitatea mișcărilor, cu ajutorul căreia el e capabil să împartă fiecărui jucător direct ceea ce vrea.

LA TABLE, LA „CLUBUL OCNELOR”

Am cunoscut un mare „meseriaș” care arunca zarurile la sigur și care se exercita toată ziua ca să nu-și piardă virtuozitatea. Intr'o seară la „clubul ocnelor”... acolo coborai pe niște trepte până într'un infern unde fumul ținea loc de perdele, un jucător de table, foarte dibaciu câștiga într'una; golise buzunarele tuturor. La un moment dat coboră cu pași siguri în fundul „ocnei” un domn elegant, care cu un aer foarte degajat se apropie de masa zarurilor.

Cel ce câștigase toți banii strigă provocător:

— „Nu se găsește nimeni să joace cu mine pe o sumă mare?”
— „Eul!” răspunde noul venit care scoate din buzunarul dela piept un teanc de mîșoare.

Jocul începu; o sută de curioși fac roată și privesc. Provocatorul aruncă zarurile care se învârtesc asemenea sfârlezelor și pulurile aleargă încotro le mână el; câștigă prima linie, a doua;

apoi se petrece un fenomen ciudat; tânărul care deabia a intrat dă o lovitură, un „marți” apoi ia o linie și câștigă partida. Se începe a doua partidă zarurile se răsucesc într'un dans neînțeles și atrase de o putere tainică ele cad lovind năpraznic în norocul adversarului care e prăbușit; un diavol p'utește în aer sau se sbate în interiorul zarurilor a căror svârcolire e dureroasă pentru provocatorul care pierde mereu. De odată el se ridică dela masă, ia mâna noului venit și o acoperă de sărutări. Pricepuse că și-a găsit nașul.

MOARTEA LUI „MAX”

Era pe vremuri chiar acolo unde o știți că se găsește cafeneaua High-life un tripou al surdomuților!.. Și acești năpăstuiți jucau zi și noapte dar pe sume ridicol de mici.

Aici în acest „club” am fost martor al unei scene fără precedent. Se juca baccara, chemins de fer, Braziliana. „Max” un ovreu bătrân cu fața înăspră de mizerii, cu ochii arși de nesomn, cu mâinile osoase, scheletice, răscolite de patimă, lua cartea dată de adversarul care o scotea din „sabou” (o cutie de lemn în cari stau cărțile astfel așezate încât să nu poată fi recunoscute nici după dos). Degetele sale nervoase, apucă și cea de-a doua carte și le dă pe față pe ambele. El strigă: „Abotaj; opt.”. Suma riscată de astă dată era imensă pentru clubul surdomuților; pe masă se găseau cinci mii lei. Partenerul dă pe față cărțile sale și strigă: „nouă!”

Bătrânul Max dă ochii peste cap, horcăie de câteva ori și cade mort. Saboul era „aranjat”. Partenerul trișase și câștigase cinci mii lei în vreme ce Max pierduse banii și viața.

* * *

Acestea sunt câteva aspecte ale unei vieți care se desfășura nu de mult în tripourile Capitalei. Astăzi molima e pe stârpite, acțiunea e în curs.

STYX

este visul fiecărei femei ...

Acest vis se realizează cu tabletele de slăbire Kissingen

UN PRODUS NATURAL
AL BĂILOR KISSINGEN

BOXBERGER KISSINGEN

Remediu specific
al

**bolilor
reumatice**

IN AMBALAJE DE
14 și 42 tablete

Faceti deci o cură cu Togal

MARELE CONCURS AL „REALITĂȚII ILUSTRATE”

PREMII IN VALOARE DE

LEI 50.000 LEI

CITIȚI AMĂNUNTE IN SUPLIMENTUL

„DE TOATE PENTRU TOȚI”

Vă ustură pielea? Aveți mâncărimi?

Pomada Cadum este o binefacere de neprețuit pentru mii de persoane care suferă de ani de zile de boli de piele. Intrebuințarea acestui remediu minunat, readuce somn liniștit acelor cari au fost chinuți de astfel de afecțiuni. Ea oprește îndată mâncărimea, potolește și vindecă orice iritație sau inflamație a pielii. Numeroase suferințe sunt evitate, dacă se întrebuințează din timp Pomada Cadum contra eczemelor, bubelor, peelingului, râiei, erupțiilor, jupuielii, hemoroidelor, blândeii, rănilor, arsurilor.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

RH

PENTRU FRUMUSEȚEA DV.

întrebuințați zilnic renumitele produse ale firmei Richard Hudnut, cunoscute în lumea întreagă pentru calitatea lor.
PUDRĂ, CREMĂ, FARD, ROUGE

**RICHARD
HUDNUT**

Produse cosmetice

PARIS NEW-YORK

Sărbătoarea PRIMĂVERII

DUPĂ o tendință zadarnică a iernii, de a se menține pe pozițiile cucerite, iată primăvara învingătoare, năvălind pe bulevarde, cu trena ei de parfumuri, răscolind pământul jilav și sufletele oamenilor cu străvechea ei putere mereu tânără, nimicind sub pasul ei cald ultimele zăpezi întârziate și desrobind șuvoaiele ferecate de ghețuri, ale munților...

Iată trecătorii până eri morocănoși, salutându-se cu surâsul complice, având aerul să-și zică: „Vezi că tot a venit!”, și iată soarele așezând câte o lumină tremurătoare, pe toate acoperișurile, turnurile și meterezele metropoliei.

Furnicar de ispite încă somnolente, primăvara distribue invitații stăruitoare, ademenindu-ne cu frumusețea aspră a munților, cu turburătoarea chemare a mării.

Toate potecile vor fi iarăși bătătorite de bocancii și alpenstockurile bucureștenilor, porniți spre culmile nostalgice, iar trenurile vor duce iarăși invazia citadinilor liberați spre decorurile verzi ale satelor.

Anotimpul excursiilor voioase, iată-l inaugurat cu Armindenul clasic, poftind norodul sub cerul desfășurat sărbătorește în sufrageria vastă a poenilor înflorite.

O tradiție seculară, la care s'a adăugat mai târziu simbolul năzuințelor muncitorești, a făcut din ziua de 1 Mai sărbătoarea muncii. În renașterea victorioasă a naturii omul și-a situat propriile sale nădejdi de mai bine și nu trebuie privită ca o simplă întâmplare întâlnirea în aceeași zi a celor două serbări magnifice: primăvara și munca.

Poeții de totdeauna au cântat Primăvara, prințesă a anotimpurilor, îmbogățindu-i frumusețea limpede cu simboluri și imagini. Viorile cele mai pure ale liricei i-au oferit suspine și cântece străbătute uneori de accentele grave ale melancoliei...

Ca o goarnă matinală sfâșiind aerul încărcat de miresme, sună chemarea poetului:

„Veniți! Privighetoarea cântă și liliacul e'nflorit!” Să răspundem voioși acestui apel și să ne grăbim spre parcurile cu aleile umede, spre crestele mândre ale munților, spre țărnițele mângâiate de vânturile mării...

Sub privirile noastre încă uimite s'a petrecut un eveniment autentic și ziarele

1 M A I

n'au scos ediții speciale ca să-l vestească:
— A venit Primăvara!

Doar stolurile ce străbat înălțimile duc vestea prețutindenii, descriind pe cerul albastru o capricioasă partitură muzicală.

* * *

1 Mai serbarea primăverii și a muncii...

Pe la începutul mișcării noastre muncitorești, 1 Mai, sărbătoarea muncii, nu se deosebea prea mult de serbările câmpenești ale micii noastre burghezii, cari se duce și ea la iarbă verde ca să se ospăteze și să-și bea pelinul în crângul înflorit. Ceea ce deosebea petrecerea familiei burgheze de serbarea muncitorilor nu era decât desertul servit mulțimei muncitoare: discursurile.

1 Mai era privit ca un fel de onomastică a idealului socialist. Faimosul „Bordei” parcul din jurul Capitalei, răsună de cântecele proletare care îndemneau la dezrobire — dar cu vremea, simbolul serbării a evoluat iar caracterul ei oarecum revoluționar a mai pierdut din impetuozitate...

La noi ca și în alte țări, muncitorimea a izbutit să obțină consfințirea legală a sărbătoarei de 1 Mai, omagiu adus muncii și idealurilor muncitorești de statele care înțeleg să încadreze în rosturile înalte ale vieții publice straturile producătoare ale națiunii. Visul atător generații de luptători ai muncitorimei, de-a vedea consacrată oficial ziua Muncii, s'a împlinit ca atâtea ale revendicări ale mulțimei laborioase.

D.

Un colț pitoresc:
Piața Brătianu cu
coșurile încărcate
de flori ale țăgan-
cilor.

La iarbă verde. Tre-
nul excursioniștilor
a ajuns la desti-
nație.

SE POATE CÂȘTIGA UN RĂZBOIU FĂRĂ UNT?

VA fi oare untul un factor determinant în actualul războiu? Unii susțin că alimentul acesta e mai prețios decât gloanțele și că nutriția va juca, un rol a cărui importanță nu se bănuște încă, pe câmpiile de luptă ale Europei.

Pe frontul nordic, teoria untului pare să se fi confirmat mai mult decât oricând. Finlandezii sunt cei mai mari consumatori de lapte și unt, iar soldații lor primesc rații de lapte în loc de rachiu.

Untul, a fost cunoscut cu cel puțin două mii de ani înaintea erei creștine și întrebuințat ca alifie pentru piele, fiind vândut în farmacii. Dar abia de un sfert de secol încoace au descoperit savanții că el este o sursă bogată în vitamina A, care se știe că sporește vigoarea și rezistența organismului față de boli.

În timpul războiului trecut, Danemarca a fost bătută de o epidemie de xerophthalmie, boală ce duce adesea la orbire, până când guvernul a redus exportul de unt, lăsând o cantitate suficientă la discreția populației. Și în scurt timp, epidemia a dispărut.

Un recent raport al „Serviciului de Informații Internațional” spune că guvernul Marii Britanii a strâns uriașe rezerve alimentare. Cantități enorme de unt și produse lactate s'ar afla printre alimentele depozitate în magazine subterane, departe de punctele vulnerabile ale țării și bine apărate împotriva atacurilor aeriene. Pentru a conserva aceste rezerve de grăsimi guvernul a dispus raționalizarea consumului de unt și slănină. Germania face și ea de mult rezerve de unt deoarece în războiul trecut s'a dovedit, că lipsa acestui prețios aliment a contribuit într-o mare măsură la prăbușirea moralului populației.

Surogatele, oricât de pline ar fi ele cu vitamine, nu pot echivala valoarea protegitoare a untului, spun Doctorii: E. J. Schantz, C. A. Elvenjem și E. B. Hart dela Universitatea din Wisconsin, cari au făcut o serie de experiențe în acest domeniu.

„În trei sau patru săptămâni s'a văzut că șoarecii cărora li se da unt se dezvoltaseră mai repede decât cei cari nu se hrăneau cu acest aliment”, raportează savanții. „Părul lor era moale, mătășos și lucios, în vreme ce rozătoarele hrănite cu ulei de cocos sau de cereale se sfrijiseră și aveau blana țepoasă”.

S'ar prea putea ca noul războiu să fie un războiu de nutriție, în care untul și celelalte derivate ale laptelui să se dovedească, un factor mai hotărâtor decât toate produsele fabricilor de armament.

MARELE CONCURS
AL „REALITĂȚII ILUSTRATE”
PREMII ÎN VALOARE DE
LEI 50.000 LEI
Citiți amănunte
în suplimentul
„DE TOATE PENTRU TOȚI”

O lectură pasionantă:
„Romanele Captivante”

Dorința de a fi frumoasă...

nu e o simplă cochetărie feminină, ci o necesitate socială. Iar atunci când natura nu s'a arătat prea generoasă, e de datoria fiecărei femei să-și corecteze defectele. Ceea ce prezintă însă o deosebită însemnătate la o femeie este tenul. O femeie cu tenul lucios, congestionat sau sbârcit, — fie trăsăturile feței oricât de regulate, — va displace bărbaților. Un ten frumos e deci cheia succesului; iar pentru obținerea lui e nevoie de pudră fină, care să nu conțină Bismut. Vă recomandăm deci călduros neîntrecutele pudre Diavolo și Toutes les Fleurs D'Argy, care împrumută tenului Dvs. catifelarea și coloritul potrivit fiecăreia din Dvs., fiind fabricate din cele mai fine substanțe. Folosiți-le cu încredere. Rezultatele obținute vă vor convinge de finețea și calitatea lor excepțională.

Pudrele D'Argy le găsiți în 3 mărimi: mici, mijlocii și mari.

Se apreciază din ce în ce mai mult
cafeaua cu lapte, însă preparată cu

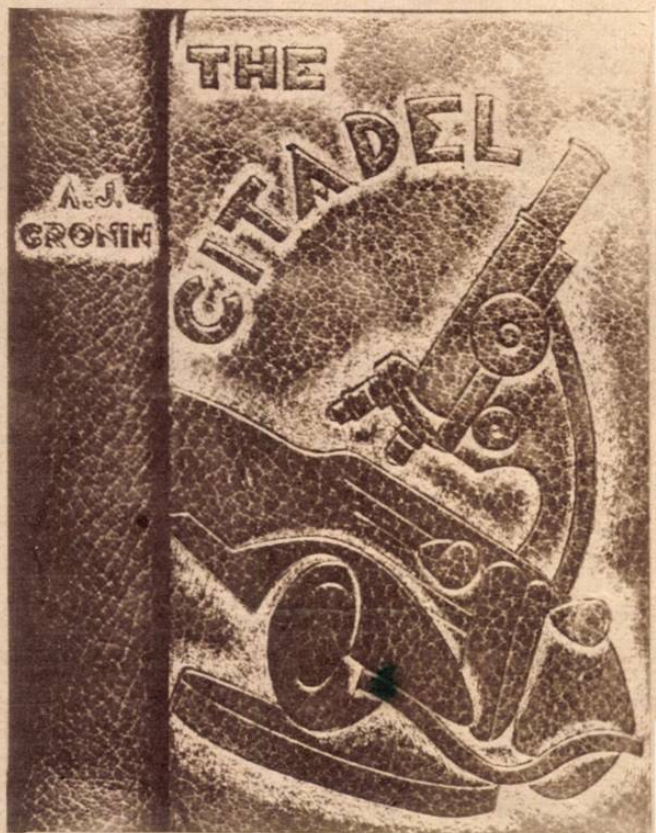
Citiți
AVENTURA

Sunt prezent,
pentru a menține
frăgezimea pielii Dv.

NIVEA conține „Eucerită”, remediul tonifiant al pielii. Lipsind acest tonic ideal, nu se poate păstra o piele sănătoasă. Și cum numai o piele sănătoasă este frumoasă, rămâne ca Dv. să nu uitați a trata pielea de 2 ori pe zi cu crema NIVEA.

207

La Biblioteca Brătianu a avut loc o reușită expoziție de cărți legate și decorate, a doamnei Valinca Vladimir-Diaconu. Ilustrația noastră reprezintă coperta romanului „Citadela”.

PĂRUL DE PE FAȚĂ ȘI CORP
distrugă definitiv și fără cicatrice
D-na **Dr. M. RABINOVICI**
Specializată la Paris, boli de piele
COSMETICA
Îngrijirea tenului
Bulev. Carol 57. Telefon 3.52.73.
Consult. 8 — 12 și 3 — 7.

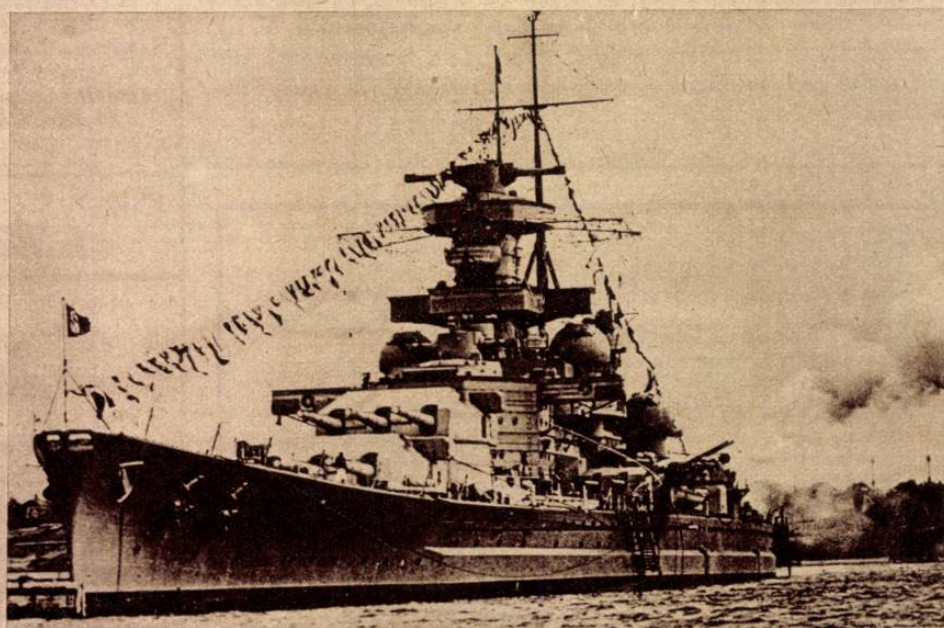
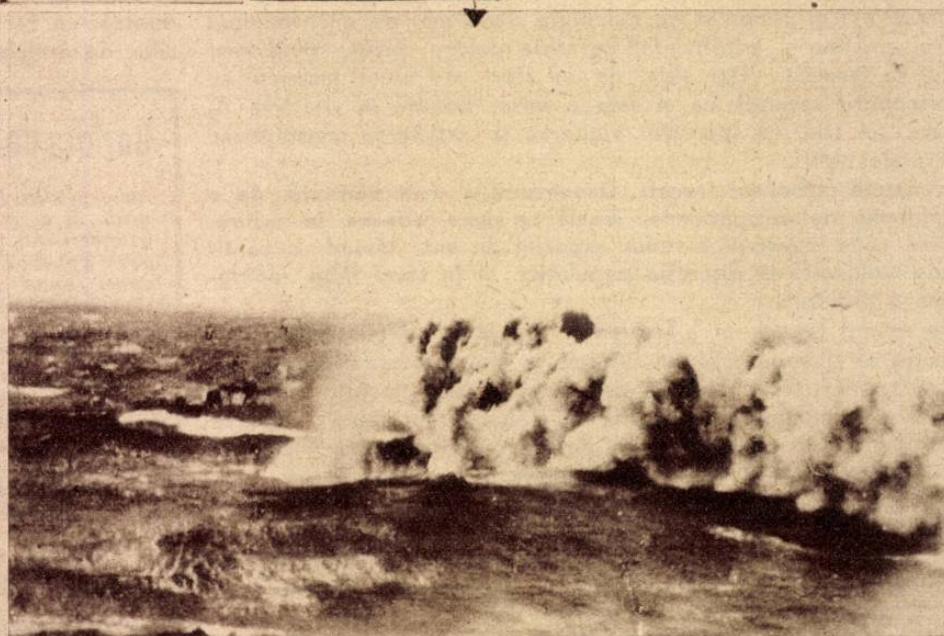
SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: **PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36, MIGGELSTRASSE 25—25 a.**

Din norii de ceață artificială, loviturile distrugătoare pornesc de o parte și de alta.

Întâlnire în flota germană și cea britanică. Un distrugător se camuflează.

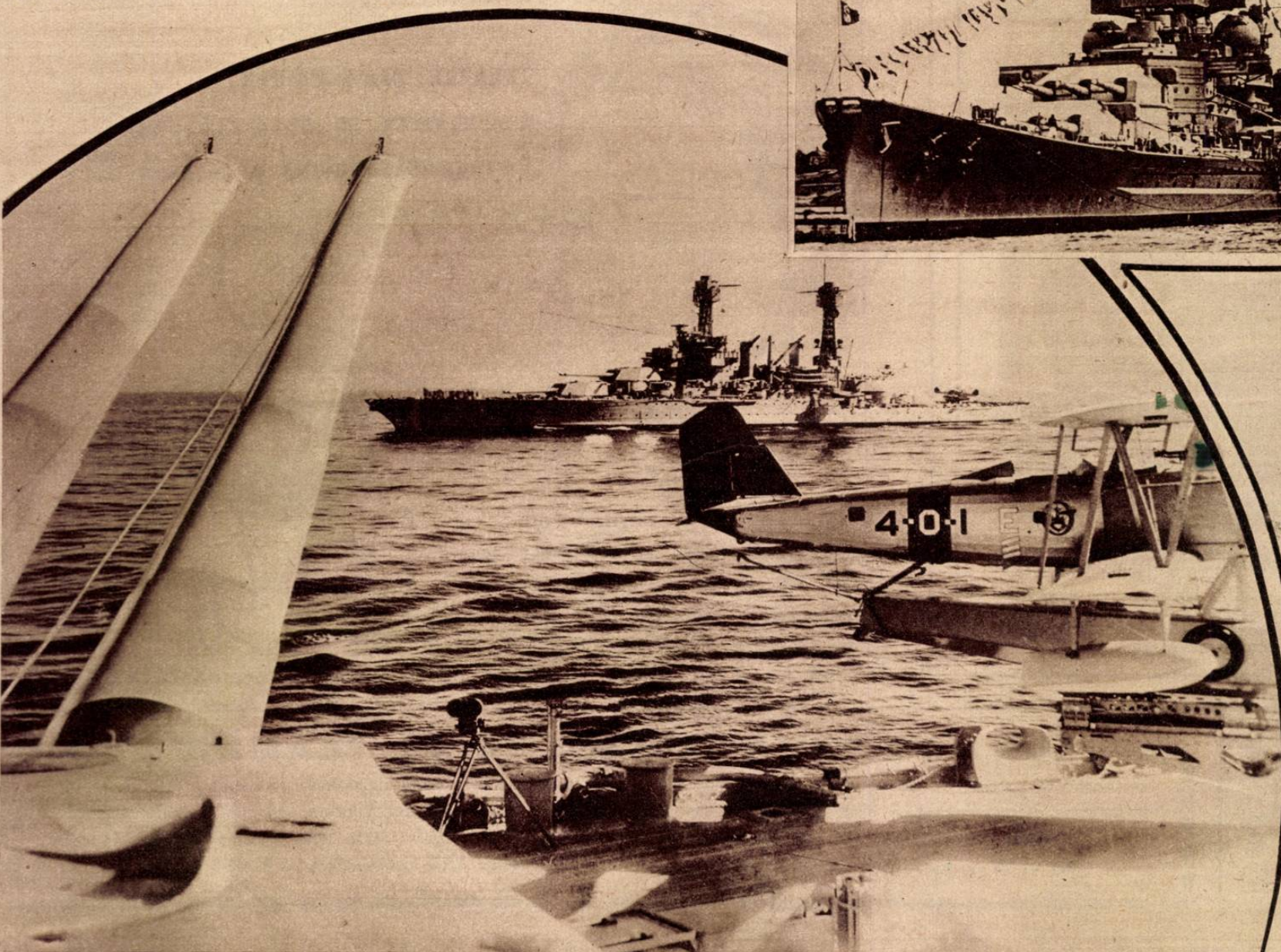
Este o încordare care se simte de ambele părți. Imensa Marea Nordului cere jertfe noi. Vasele care pândesc din toate părțile, se vor întâlni probabil atunci când nimeni nu se așteaptă, și ciocnirile vor începe. Ce proporții vor avea aceste lupte, nu se poate ști. Depinde de unitățile de o parte și de alta, care se vor găsi, la un moment dat, față în față, când lupta se va declanșa.

LA PÂNDĂ

DUPĂ ultimele bătălii din Marea Nordului, în pauza care a intervenit, s'ar părea că totul s'a terminat și că războiul a trecut pe uscat. În realitate, lucrurile nu se petrec așa.

Dela ultima bătălie, care a avut loc la Narvik, grupuri numeroase de vase de război, mari și mici, escortate de avioane, continuă să străbată toată Marea Nordului și această patrulare urmărește, probabil, convoaiele escortate și ele de vase de război, care tind să se apropie și să debarce în aceste regiuni în care hăuie tunul.

↑ Cuirasatul Scharnhorst, splendida unitate a flotei germane, avariat în grelele lupte din Nord.

← Puternicele crucișătoare ale flotei britanice, reprovizionându-se. În primul plan un hidroavion reîntors din raid.

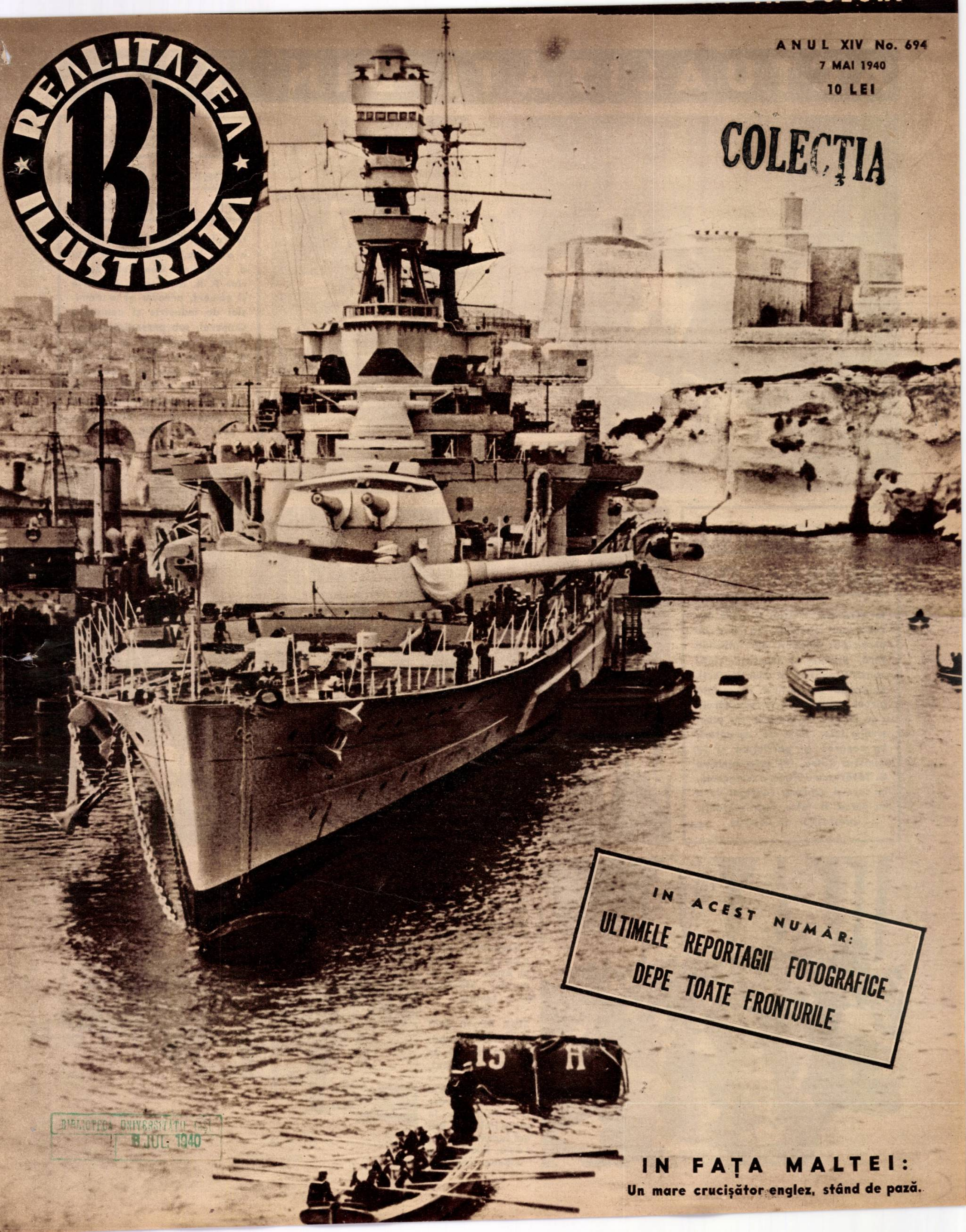

ANUL XIV No. 694

7 MAI 1940

10 LEI

COLECȚIA

IN ACEST NUMĂR:
ULTIMELE REPORTAGII FOTOGRAFICE
DEPE TOATE FRONTURILE

BIBLIOTECĂ UNIVERSITĂȚII
18 JUL 1940

IN FAȚA MALTEI:
Un mare cruciător englez, stând de pază.

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

Ședința Consiliului Superior F. R. N.

Secția Industrie și Comerț

În Palatul Camerei Deputaților a avut loc, în ziua de 3 Mai a. c., ședința Consiliului Superior F. R. N., secția industrie și comerț, precum și a comisiei de industrie și comerț a Camerei, sub președinția domnului prim-secretar al secției, d-l inginer I. Bujoiu, fost ministru. În imaginea noastră, domnii: ing. I. Bujoiu, ing. I. P. Gigurtu, Const. Angelescu, prof. Gr. Dimitrescu, dr. Ernest Ene, prof. Victor Vălcovici, etc.

CONGRESUL BRESLELOR

În ziua de 1 Mai a avut loc congresul breslelor, la care au participat delegați din întreaga țară, precum și fruntașii vieții noastre politice și muncitorești. Ilustrația noastră reprezintă biroul congresului, în fața căruia s'au înșirat, în straiile lor albe, străjerițele, fiice de muncitori. La congres a participat și d-l ministru Ralea. D-l prim-ministru G. Tătărescu a trimis o telegramă, în care-și exprima regretul de a nu putea fi între reprezentanții breslașilor, în acea zi. →

„ISVORUL TĂMĂDUIRII”

În ziua Isvorului Tămăduirii au participat la slujba dela Sf. Patriarhie, numeroși credincioși. Iată un aspect al pridvorului Sfântului Lăcaș. ←

ZIUA DE 10 MAI
În vederea sărbătorii naționale de 10 Mai, s'a început, din timp, construirea tribunelor prin fața cărora va defila armata. În piața Palatului Regal lucrătorii zoresc terminarea tribunei regale. →

DIN TOATĂ LUMEA

Primăvara în Japonia Femeile la coarnele plugului

În Japonia au înflorit portocalii. Pe sub crengile încărcate, pe aleile parcului Sumida din Tokio, frumoasele gheishe au eșit la plimbare.

Președintele Lebrun a vizitat câteva ferme din centrul Franței, unde toate muncile agricole sunt făcute de femei, în locul bărbatilor mobilizați.

SĂRBĂTORIREA LUI FRANZ LEHAR

Compozitorul Franz Lehar a împlinit de curând 70 de ani. De ziua sa el a dirijat un concert, din propriile sale opere.

SBORUL STRATOSFERIC

Avioanele de război execută astăzi raidurile lor la mari înălțimi, uneori sburând prin stratosferă. Iată un pilot german echipându-se pentru un asemenea sbor.

CONGRESUL GENERAL AL A. G. I. R.-ULUI

Duminică 5 Mai a avut loc congresul general al A. G. I. R.-ului. Fotografiiile noastre reprezintă biroul congresului și un aspect al sălii în timpul discursurilor.

Generalul Guisan, generalisimul armatei elvețiene, a ținut o cuvântare în care a spus între altele: —Pe noi ne amenință trei primejdii. Întâi primejdia externă, apoi cea internă. Anumiți străini care se bucură de ospitalitatea noastră și cari lucrează împotriva țării noastre prin propagandă și alte mijloace. Ei pot fi încredințați că-i avem tot timpul sub ochi. Acte de sabotaj nu vom tolera. Soldatul dela frontieră nu trebuie lovit cu pumnul dela spate. A treia primejdie sunt elvețienii care nu iau în serios situația gravă, care nu înțeleg că în aceste momente trebuie jertfe. Primejdiosii sunt și aceia cari răspândesc știri false. Li punem în gardă față de orice știri mincinoase. Noi nu vom tolera o așa zisă coloană a cincea, care duce mai departe știrile false și ne minează rezistența. În țara noastră nu este loc pentru defetiști, saboteuri și trădători, indiferent de unde vin. Poporul însăși le va da răspunsul. În fiecare casă la noi se găsește o armă.

„Orice s'ar întâmpla, Suedia este hotărâtă să-și apere independența sa”. Acesta este cuvântul de ordine, care se repetă tot timpul de posturile de emisiune suedeze, în emisiunile lor pentru străinătate.

Gărilor din Belgia au fost puse, în ultimul timp, sub cea mai severă supraveghere. Posturile militare care se aflau de mult în gări, au fost întărite.

Rectorul universității din Bruxelles a lansat un nou apel către studenți, prin care-i roagă să observe cea mai mare liniște, să renunțe la orice manifestațiuni, care ar putea fi fatale pentru neutralitatea Belgiei. Manifestațiuni împotriva personalităților oficiale străine pot avea consecințe incalculabile.

Amiralitatea britanică a luat unele dispozițiuni care se anunță a fi numai temporare. Astfel s'au dat dispozițiuni ca Malta să fie ținută sub întineric, până la alte ordine.

PARAȘUTIȘTII INTRĂ IN ACȚIUNE

Trupele germane, transportate cu avionul în Norvegia, se îndreaptă spre front. Parte dintre ei s'au lansat cu parașutele, în dosul liniilor inamice.

Războiul din fiordurile Norvegiei

O companie de marinari germani escaladează un perete stâncos, într'un fiord norvegian.

Invingătorii din apele Norvegiei

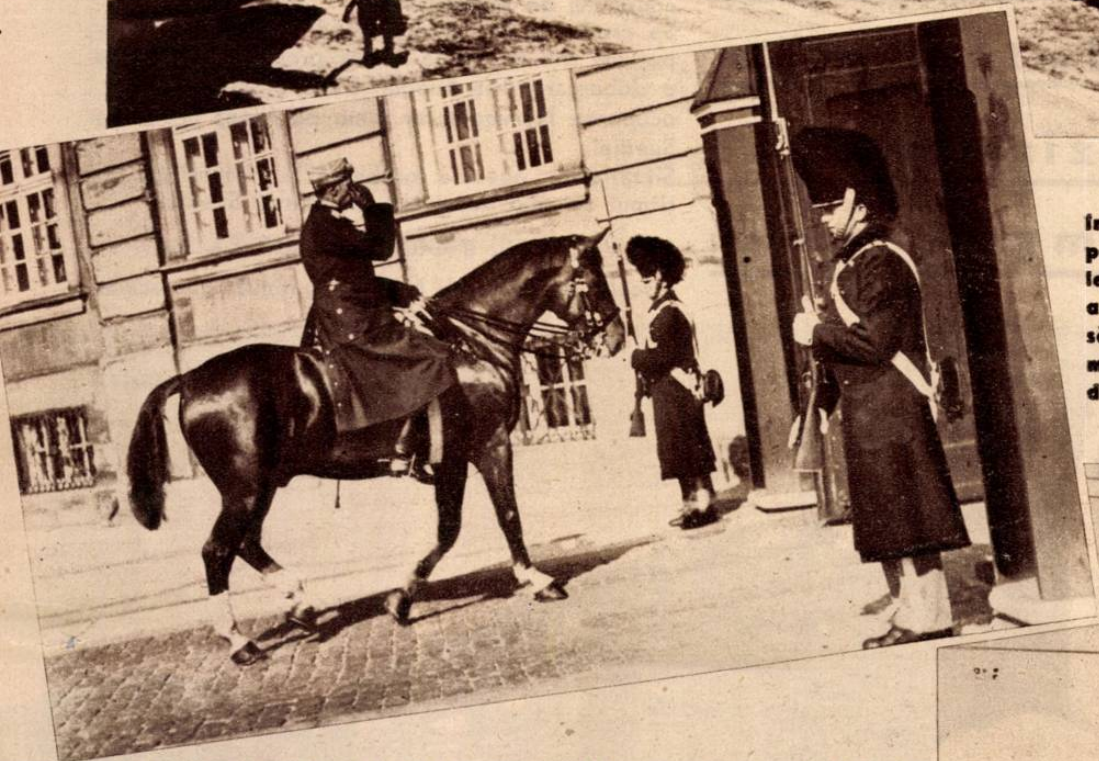
Locotenentul comandant Forves (la dreapta) și locotenentul Pirie de pe submarinul „Spearfish”, care au luat parte la luptele din Nord distrugând cuirasa-tul „Admiral Scheer”.

SE FRĂMÂNTĂ

ARMA AERIANĂ, IN RĂZBOIUL ACTUAL

Însemnătatea aviației în actualul conflict, se dovedește, pe zi ce trece. Trupele germane, precum și materialul care le este necesar, a fost transportat în Norvegia, pe calea aerului. Statul major german a avut grijă, din primele zile, să ocupe cele câteva aeroporturi norvegiene, știind că marea le va fi închisă. Imaginea noastră reprezintă aeroportul din Oslo, pe care a aterizat tocmai o escadrilă de bombardament germană.

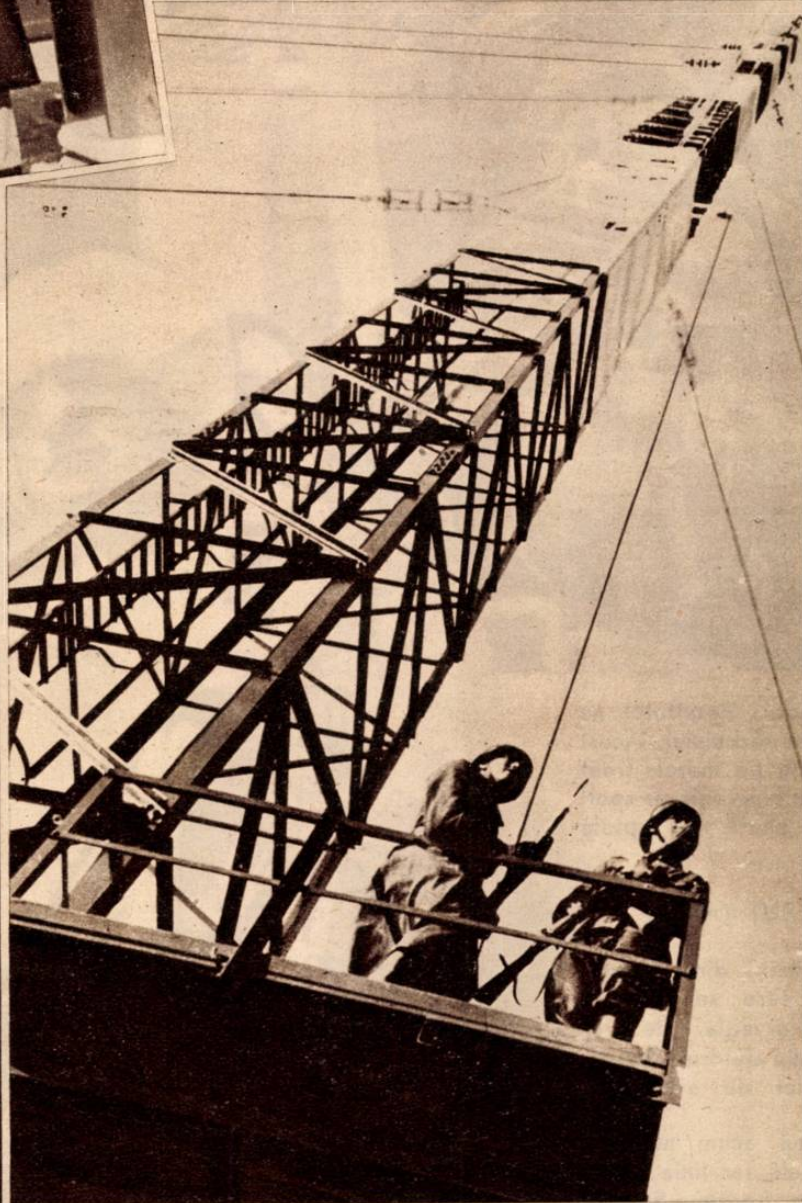

REGELE CRISTIAN AL DANEMARCEI

Regele Cristian al Danemarcei, care are astăzi aproape 70 de ani, nu a renunțat la niciunul din obiceiurile sale, chiar și în zilele turburi prin care trece țara sa. În fiecare dimineață, Suveranul își face plimbarea călare prin oraș, neînsoțit de nimeni.

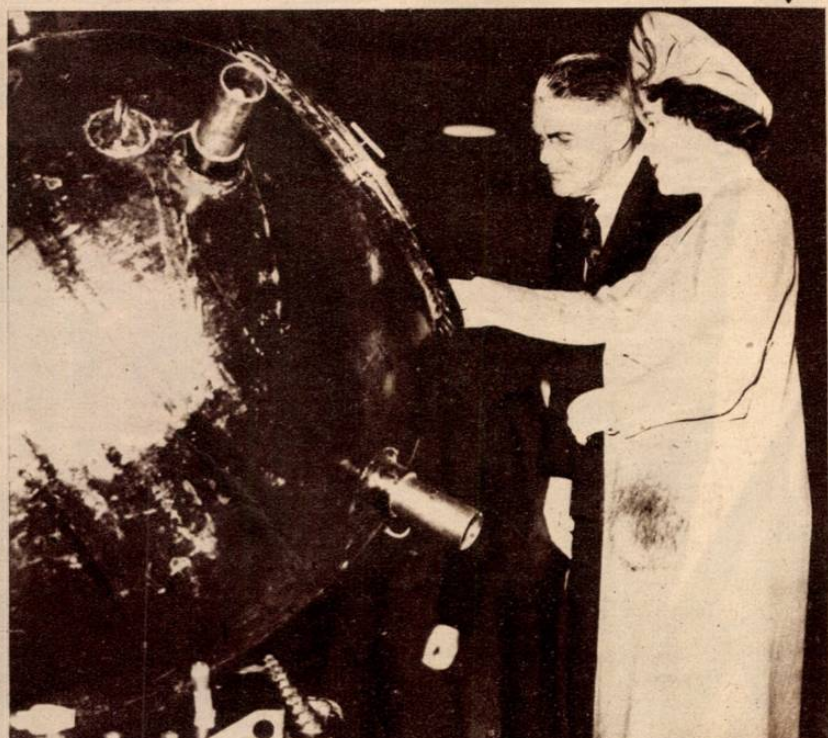
SUVERANII ANGLIEI ȘI RĂZBOIUL

Regina Elisabeta a Angliei este una dintre cele mai iubite suverane contemporane. În vremurile grele prin care trece imensul ei imperiu, Regina Elisabeta nu-și îngăduie nici o clipă de odihnă, dând o mână de ajutor în toate domeniile. Iată-o, în inspecție, într-o mare uzină de armament britanică, primind explicațiile unui specialist, cu privire la funcționarea minelor marine.

RADIOFONIA IN RĂZBOIU

Războiul actual este al propagandei și al aviației. Iată aici antena postului de radio din Oslo, păzită de soldați germani. Se știe că îndată ce-au debarcat în capitala norvegiană, germanii au ocupat postul de radio-emisiune, încercând prin știrile transmise să determine poporul norvegian să renunțe la rezistență.

Ungaria a luat măsuri împotriva străinilor cari vin sau se stabilesc în Ungaria. De Sâmbătă controlul la punctele de frontieră a fost întărit.

Toți străinii cari se găsesc în Ungaria fără autorizația autorităților în drept, au fost somați să se anunțe autorităților până în 24 de ore. Cei care vin de acum încolo, trebuie să se anunțe autorităților polițienești până în 24 de ore. Fiecare schimbare de domiciliu a străinilor aflători în Ungaria trebuie făcută numai pe baza unei autorizații speciale. Împotriva cetățenilor unguri cari găzduiesc sau ocrotesc străini, s'au prevăzut sancțiuni polițienești. Străinii sancționați pe baza acestor dispozițiuni, urmează a fi expulzați.

În Belgia au fost interzise orice adunări și manifestațiuni pe tot timpul cât va dura actuala stare de alarmă provocată de situațiunea războiului.

Autoritățile spaniole au pus în vedere tuturor agenților de voiaj că este interzisă supușilor statelor beligerante, călătoria prin regiunile Baleare.

La Stockholm se iau măsuri febrile. În cartierul marilor magazine, galantarele sunt bătute în scanduri și apărute cu saci de nisip. În centrul orașului se lucrează zi și noapte la terminarea adăposturilor. Un singur adăpost poate primi trei mii de oameni. Toate casele trebuie să-și aibă adăposturile lor, până în câteva zile, terminate. Toate circumscripțiile polițienești au primit căști de oțel, pentru personalul lor. La Ministerul de Externe, la telegraf și la alte instituții publice mai importante, păzesc în permanență trupe înarmate.

Linia ferată care duce spre frontiera Norvegiei este ținută sub întineric. Unele cartiere ale orașului Stockholm au fost închise și prevăzute cu tunuri antiaeriene. Fotografiera de case, stațiuni de cale ferată, poduri și fabrici este interzisă. În regiunile de frontieră s'a interzis stabilirea străinilor, în apropiere de linii ferate și porturi.

DACĂ germanii ar fi isbit să ocupe toate porturile norvegiene și să extindă ocupațiunea lor pe toată coasta norvegiană și întregul teritoriu, așa cum s'a întâmplat în Danemarca, ei ar fi dominat partea nordică a Atlanticului, silind apoi Suedia să-i pue toate teritoriile sale la dispoziție. În acest caz aliații n'ar fi putut interveni întrucât Germania ar fi dispus de toate comunicațiile și toate punctele strategice. Pe de altă parte, ei puteau dispune în toată liniștea de linia Ems-Trondheim, unde puteau construi o puternică bază pentru atacuri aeriene și navale împotriva Angliei. Luptele actuale nu trebuiesc privite deci ca episoade mai mult, sau mai puțin importante. În Norvegia se desfășoară una din fazele mari ale războiului, al cărui sfârșit va influența stăpânirea

IMPORTANȚA STRATEGICĂ A FRONTULUI DE NORD

probabil că vor pune în luptă avioane care pot ataca la distanțe cât mai mari, dar al căror număr nu este încă destul de impresionant. Hotărâtor e numai faptul de a putea realiza o înaintare cât mai rapidă și pentru aceasta să pune mare preț pe eficacitatea bombardamentului și tirului antiaerian, care a fost îmbunătățit în ultimul timp de forțele aliate, așa încât viitoarele debarcări de trupe nu se vor mai găsi în fața unor dificultăți insurmontabile.

Chiar dacă drumurile maritime sunt dominate, aceasta nu are prea multă importanță, atunci când punctele de debarcare pot fi bombardate dela înălțimi foarte mici.

În ce privește curățirea Narvikului, ea merge foarte încet și specialiștii susțin că nu se pune grabă în această operație, întrucât este vorba de un câmp de luptă izolat.

Totuși, suedezii s'ar simți desigur mai apărați dacă ar putea fi legați printr-o linie ferată liberă cu trupele aliate. Ei sunt mai înarmați decât norvegienii, și la adăpost de orice surpriză care i-ar putea sili să ceară imediat ajutoare străine.

CARE E SITUAȚIA SUEDEI

Situația cea mai grea pare a fi a Suediei și de ea s'au ocupat mai mult ultimele reuniuni ale consiliului de război aliat.

Se crede că în ipoteza când trupele de ocupațiune din Norvegia ar sta prost, se va încerca o debarcare prin Suedia. Dacă ele ar sta bine, ocuparea Norvegiei ar pune pe tapet problema Suediei.

Situațiunea aceasta grăbește și intensifică în ritmul cel mai accelerat înarmarea Suediei.

VISCOLUL INGREUIAZĂ OPERAȚIILE

Viscolul în sectorul Narvik continuă cu aceeași

Desfășurarea

luptelor văzută de

cronicarii militari. —

Redactorul militar

al ziarului „Le

Temps”, scrie:

Debarcarea unui batalion german la Spon, pe coasta norvegiană.

Fjordul Drontheim.

Nordului și eficacitatea blocadei. Rezultatul nu va fi hotărâtor pentru evoluția războiului. Acest formidabil conflict se va lichida pe marele front istoric. Dar o victorie aliată în Norvegia ar spori bineînțeles șansele puterilor aliate în luptele grozave care se vor da.

AJUTORUL A FOST CERUT TÂRZIU

Presa engleză nu face nici o taină din superioritatea forțelor aviatice de care se folosesc germanii în acțiunea lor din Norvegia. Ele precizează că Norvegia a cerut târziu ajutorul aliaților, atunci când toate câmpurile lor de aviație se aflau în mâinile germane.

Totuși în operațiunile de până acum nu este vorba decât de o situațiune locală, iar linia ferată care duce dela Trondheim spre frontiera Suediei nu se află încă complet în mâinile germanilor. *Daily Telegraph* afirmă că de acum încolo, bombardierii britanici vor fi mai bine apărați de avioanele de luptă. Cum însă aliații nu dispun de nici un câmp de aviație în Scandinavia, este

Soldat britanic al corpului expediționar din Norvegia.

vigoare. Din această pricină, Narvik-ul neavând drumuri destul de bune, dificultatea transporturilor îngreuiază foarte mult operațiunile militare. Zăpada în unele locuri trece de 2 metri. În regiunea Trondheim, zăpada e de 2 metri jumătate iar topirea ei face imposibilă mișcarea artileriei grele și a armatei motorizate.

ORDONANȚA PENTRU TERITORIILE OCUPATE

Monitorul Oficial german a publicat, după ocuparea teritoriilor norvegiene, următoarele dispoziții, privitoare la administrarea ținuturilor respective :

1. Teritoriile ocupate în Norvegia, sunt supuse Comisarului Reichului. Comisarul apără interesele Reichului și exercită puterea civilă supremă.
2. Pentru executarea ordinelor sale și exercițiul administrației, comisarul Reichului se va putea servi de delegația administrativă și autoritățile norvegiene.

In Norvegia mai băntue iarna. Pe șoselele troenite două santinele.

Prizoneri germani debarcând în Anglia

țarea dispozițiilor sale. Organele polițienesti germane, sunt la dispoziția comandantului șef al trupelor germane din Norvegia, atâta vreme cât aceasta este cerut de necesitățile militare, în concordanță cu sarcinile comisarului Reichului. Comisarul Reichului este supus ordinele mele (N. R. Führerul Cancelar) și va primi din parte-mi directivele.

6. Președintele Kergoven a fost numit de mine, comisar al Reichului, pentru teritoriile norvegiene ocupate.

7. Ministrul Reichului și șef al cancelariei, va emite, conform directivele mele, dispozițiile privind executarea și aplicarea acestui decret. Cât privește competențele civile, ele vor fi date de șeful înaltului comandament al armatei.

3. Comisarul poate da forță legală decretelor. Decretele vor fi publicate în *Monitorul Oficial*, pentru teritoriile ocupate în Norvegia.

4. Comandantul trupelor germane în Norvegia exercită puterea militară supremă. În domeniul civil, cererile sale vor fi executate numai de comisarul Reichului. Pentru atât cât va fi cerut de situația militară, el este autorizat să decreteze măsurile necesare executării misiunii sale militare și securității militare a Norvegiei.

5. Comisarul Reichului va putea folosi organele polițienesti germane, pentru execu-

Baterie de pe coasta sudică a Norvegiei, deservită de soldați germani.

LA TEATRU CÂND SE IMPART ROLURILE MOMENTE CU ADEVĂRAT SOLEMNE

UN om de serviciu al regisorului se plimbă cu o listă în mână și cere semnături: invitația la prima repetiție a unei piese. Slujitorul Thaliei române se încruntă și-și simte tensiunea ridicată.

Cu aceeași mimică, cu care se ia cunoștință de rezultatul unei analize medicale, el caută se se încredințeze al câtealea este pus pe listă. Știe că dacă e pus pe la coadă, „două cuvinte are de spus”.

După ce semnează mai mult sau mai puțin convins, trece în foayerul de repetiții. Aci, directorul de scenă respectiv, având ca aghiotanți pe regisor și pe suflor, îi cheamă pe nume și le împarte caete, bătute la mașină, într'un mod care ar putea nedumeri pe un profan.

Cum reacționează viitorii interpreți, când se văd în stăpânirea textului rolului?

Curiozitatea, m'a îndemnat să-i observ cum reacționează „leii” când li se dă hrana.

Așa dar, fără supărare:

GR. CALBOREANU

Scrie pe caet data, subliniază indicațiile de joc cu creion roșu, replicele cu albastru, numerotează paginile și, de bucurie probabil, începe să fredoneze un cântec ardelenesc, cu inflexiuni de cântăreț în strună.

Dacă rolul e mic — caetul are puține pagini — în locul ritualului de mai sus, emite din buze un șgomot de dispreț. Il vără repede în buzunar și schimbă vorba: „iar am făcut-o fiartă azi noapte!”...

NICU BĂLȚĂTEANU

De obicei vine târziu. Se strecoară în foyer cu timidități feline și, zâmbind umil cu buzele rotunjite, ia rolul din mâna regisorului cu un gest ceremonios de sfântă recunoștință, de par'că ar primi chivotul în pragul altarului. Apoi... îl uită pe o canapea și pleacă să caute o țigară. De cele mai multe ori i-l dau oamenii de serviciu, a doua zi.

AGEPSINA MACRY

Deși domnia-sa a adus piesa la teatru, stăruind să se pună în repetiție, la lectură simulează o ingenuitate și o nedumerire dezarmantă, de s'ar crede că de

Cum se comportă:

**GEORGE CALBOREANU
NICU BĂLȚĂTEANU
NAE SOREANU
GRIGORE MĂRCULESCU
VICTOR ANTONESCU
ION FINTEȘTEANU
AGEPSINA MACRY
MARIOARA VOICULESCU
MARIETTA SADOVA**

când e n'a auzit de piesă. Când primește rolul, prima grijă este să-i spună lui Soare — regisorul domniei-sale obișnuit — că personajul nu i se potrivește și că are să refuze rolul. Dar până atunci cere piesa acasă „să corecteze Victor traducerea”.

N. SOREANU

Incepe chiar din repetiție să-l transcrie, de mână, ca să-l poată memora mai cu ușurință.

GRIGORE MĂRCULESCU

Când primește caetul îl vără repede în buzunar, fără măcar să-l privească și dă repede la telefon, ca să pună la punct una din nenumăratele sale chestii extra-teatrale.

MARIOARA VOICULESCU

Domnia-sa cunoaște de obicei piesa. De aceea urmărește cu atenție încordată felul cum își citește partenerul rolul, dându-i indicații de interpretare. Un obicei de fostă directoare.

VICTOR ANTONESCU

Dacă rolul e mic începe să bombănească împotriva piesei, spunând că e proastă și că la Viena a fost fluerată: a asistat d-sa la premieră, chiar când a izbucnit scandalul. Soare râde cu palma la gură, ca un călugăr excitat, și spune că piesa nici nu s'a jucat la Viena, dar că a făcut 2.100 de reprezentații la Berlin.

MARIETTA SADOVA

Zâmbește enigmatic și suficient având aerul să spună: „Știți voi proștilor cum se joacă această piesă, acest rol”? Când începe să repete, citește foarte încet, de par'că ar psalmodia o liturghie. N'auze nimeni, dar toată lumea o lasă în pace, fiindcă se știe că la spectacol se va conforma acusticii Teatrului Național, renunțând la „interiorizare”, pentru meschina dorință de a fi auzită.

ION FINTEȘTEANU

Incepe imediat să învețe în foyer sau fugind pe săli dela o repetiție la alta — fiindcă primește toate rolurile, ca să nu supere pe nimeni.

IOAN MASOFF

D-na Agepsina Macri-Eftimiu

D. G. Calboreanu

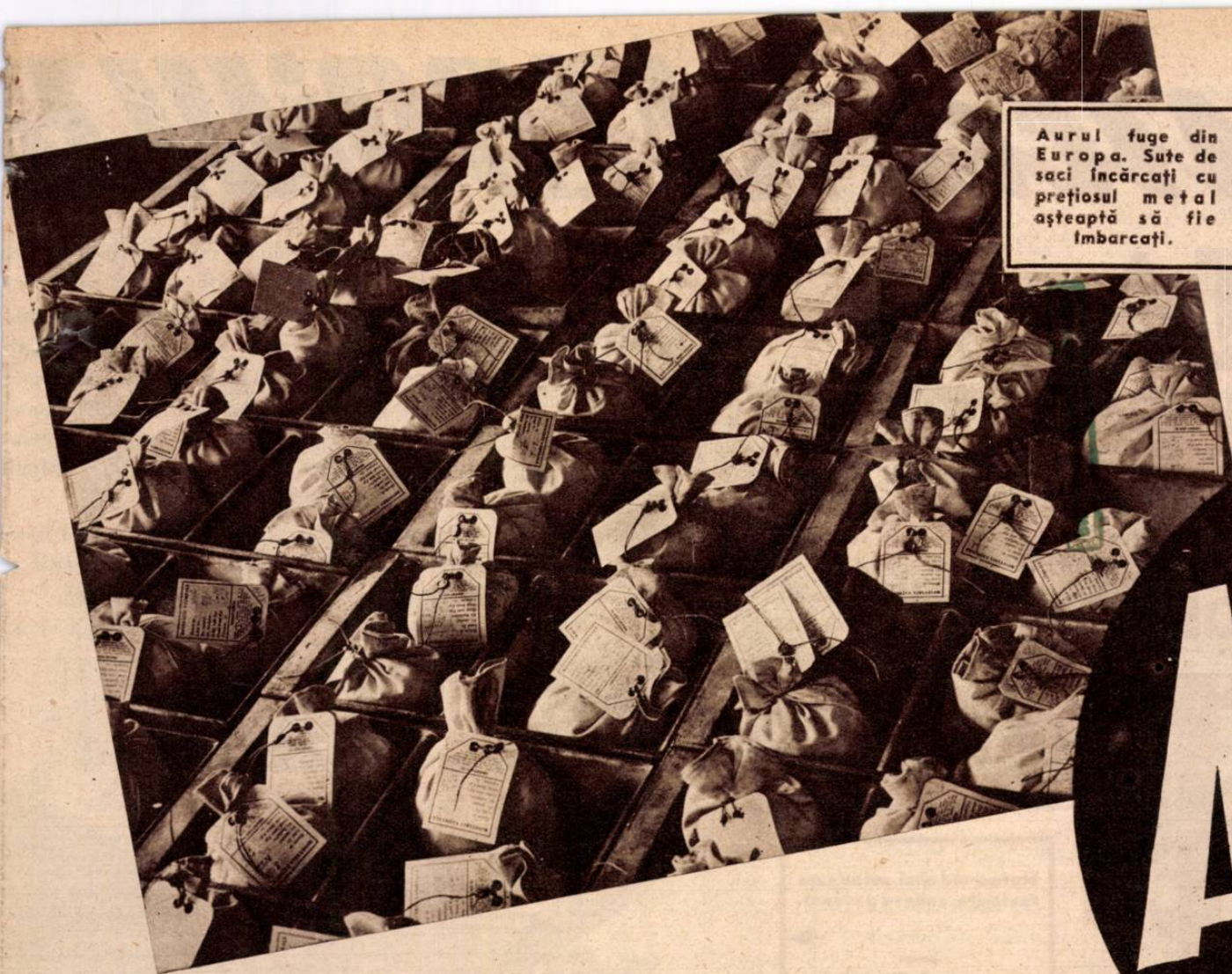
n. Nic. Bălăteanu

D-na Sonia Cluceru și d. Gr. Mărculescu

D-na Marietta Sadova

Aurul fuge din Europa. Sute de saci încărcati cu prețiosul metal așteaptă să fie imbarcați.

America pentru a-l pune la adăpost, Franța și Anglia continuă să facă cumpărături de armament în Statele Unite pe baza acestor depozite. Dacă până la sfârșitul războiului aceste depozite vor fi epuizate America va reține pentru ea cea mai mare parte din tezaurul de aur ale lumii. Ce va face Europa terminând războiul în fața acestei crize a aurului? Pe ce baze se vor face viitoarele emisiuni ale băncilor de stat? Iată o problemă interesantă care preocupă depe acum pe marii economiști ai lumii.

AURUL

CARE FUGE DE RĂZBOIU

EUROPA își trimite aurul în America.

De mai mulți ani aurul lumii trece printr-o febră foarte curioasă, pornind de la mici detentori de câteva zeci sau sute de milioane aur și care aleargă cu averile lor dintr-o țară în alta, febra aceasta a trecut și la cei care gospodăresc depozitele în aur ale băncilor de emisiuni.

Când s'a produs prima criză cu devalorizarea francului francez și cu scăderea lirei engleze, transporturile de aur din Europa în America și din America în Europa au început să devie foarte frecvente. Acordul financiar dintre statele Unite, Anglia și Franța făcea mereu să călătorească aurul dintr'un continent în altul și dintr-o țară în alta, acolo unde era nevoie de prezența lui pentru a face față unor noi emisiuni sau unor scăderi de valute în bursele respective.

Dar goana cea mai mare a început odată cu primele manifestări de războiu ce s'au produs în Europa.

AURUL BĂNCII CEHOSLOVACE

Cel dintâi stat care a căutat să-și puie la adăpost aurul său a fost Cehoslovacia. Când s'au produs primele mobilizări și Cehoslovacia se vedea primejduită de o invazie și-a transportat din vreme tot aurul la Banca Angliei. Cehoslovacia a fost ocupată

și Germania a început să ceară prin Banca Internațională a reglementelor restituirea tezaurului. Ea motiva acest drept pe faptul că moneda cehoslovacă continuă să funcționeze în schimbul ei cu moneda germană și prin urmare trebuie să fie acoperită de stocul ei metalic. Chestiunea a fost soluționată în parte de banca internațională a reglementelor care a restituit Germaniei o treime din tezaur. Atunci s'a produs un demers în Parlamentul englez sub motiv că ocupațiunea germană nefiind recunoscută ea n'are dreptul la acest tezaur.

ALTE TRIMITERI

La izbucnirea războiului statele care se vedeau în primejdie de a fi atacate și-au pus în siguranță depozitele de aur. Polonia le-a expediat prin surprindere și el a ajuns în timp util la Londra, în timp ce tezaurul bănuțat că s'ar afla într'un submarin polonez

care rătăcea de câteva săptămâni, era căutat mereu de forțele militare ocupante. După Polonia și statele neutre din Scandinavia și-au expediat tezaurul.

Acum abia s'a aflat că Danemarca își trimisese de mult tezaurul în America, iar Norvegia îl trimisese în Anglia. Și Elveția își are tezaurul ei în Anglia unde și Belgia și-a trimis aurul ei. Ce face Anglia cu aceste mai depozite? Ele au călătorit probabil trecând Oceanul și se află în tezaurul băncilor americane acolo unde se află și tezaurul englez și francez.

EUROPA FĂRĂ AUR

Azi se poate spune că Europa este fără aur. Cea mai mare parte din aurul ei se află în America. În afară de micile state care au trimis aurul lor în

Aurul sosește în țara noastră. Transport de bani, făcut cu camioanele din Gara de Est spre Banca Națională.

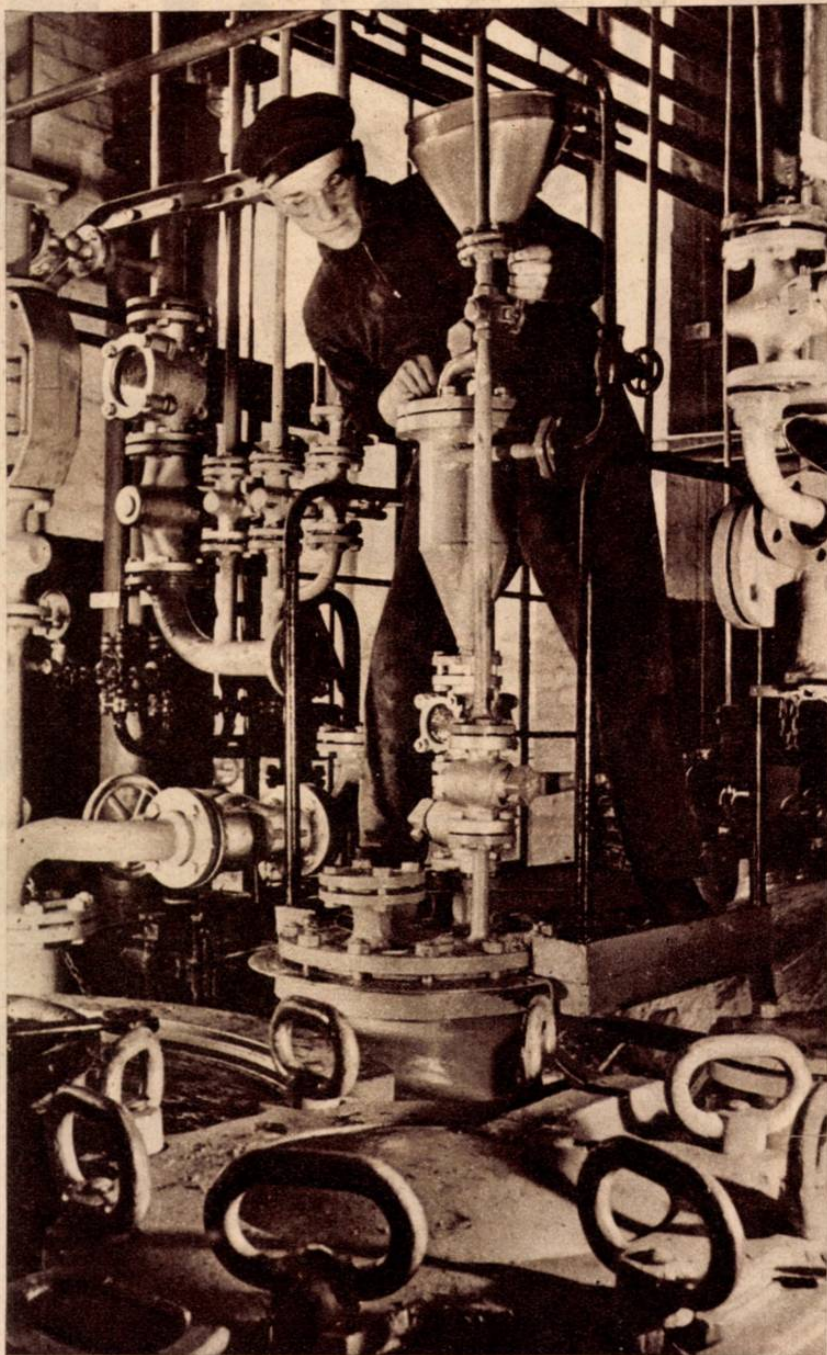
Un transport de aur în America, e o întreprindere periculoasă. Atitudinea celor doi gardieni, e elocventă.

Technica RĂZBOIULUI

„EMINENȚA CENUSIE”

ASPECTE INEDITE ALE RĂZBOIULUI MODERN

astăzi poporul în întregime, iar frontul civil are tot atâta de suferit ca și frontul propriu zis.

COMANDAMENTUL MILITAR E O SINTEZĂ

Dacă aspectelor războiului de odinioară i se mai adaugă elemente noi, dacă întreaga conducere a războiului este din ce în ce mai mult dominată de aceste elemente, iar tehnica și economia își impun disciplinele lor rigide, se poate spune că strategia și tactica trebuie să se adapteze în mai largă măsură acestor exigențe.

Șeful militar trebuie să aibă astăzi toată imaginația unui mare conducător, toată metoda unui organizator și știința unui tehnician.

Forma aceasta nouă a războiului, care are punctul său de bază în birourile de studiu și la masa verde,

are legile și sancțiunile sale. Distrugerea aerului prin tehnică necesită calități numeroase. Comandamentul militar a devenit o sinteză. Eroare de calcul, orice falsă manevră întruțarea armelor moderne, în aviație, tancuri, în rearea obstacolelor, construirea sau distrugerea lor și podurilor, instalarea câmpurilor de mină riscă să coste valuri de sânge, într-o bătălie în fața liniilor fortificate.

O simplă uitare, care în aparență poate fi nevinovată, determină un dezastru, atunci când o armată a pornit la început cu sorți de izbândă.

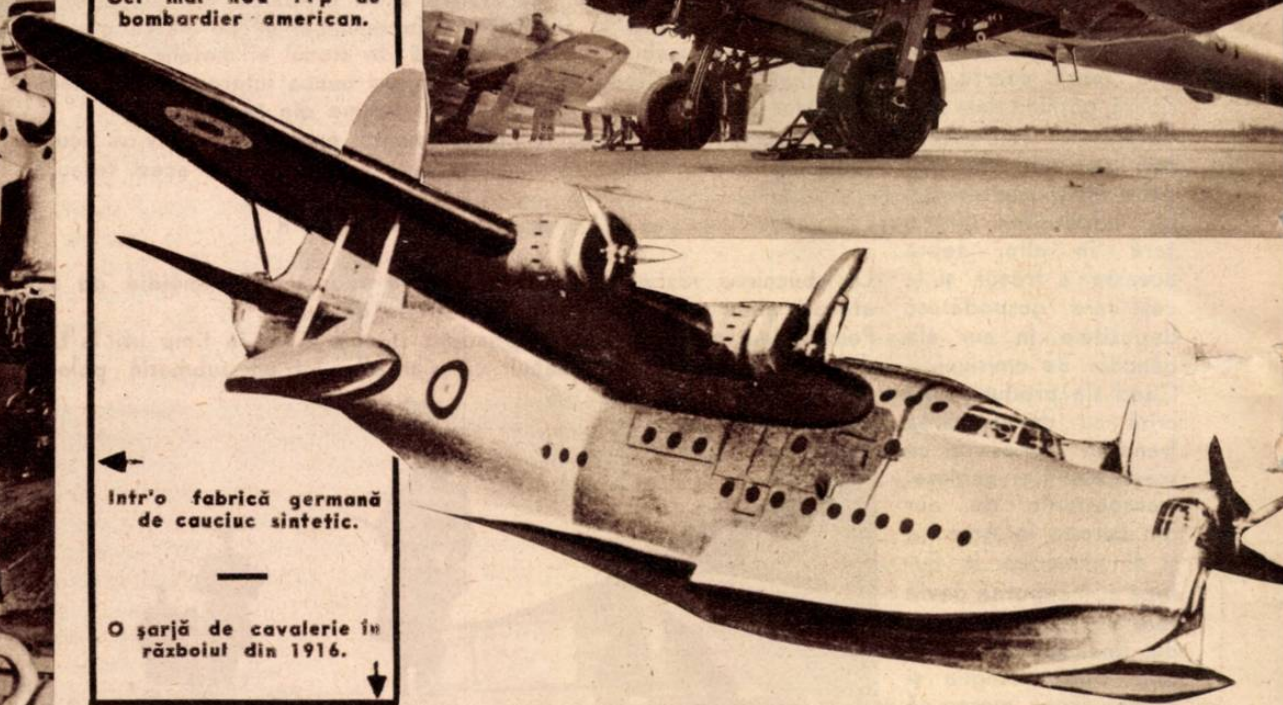
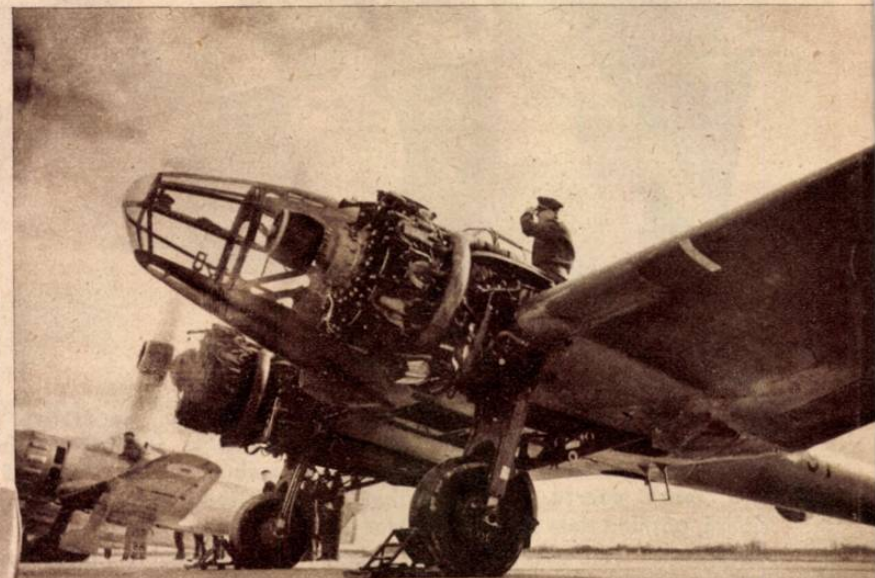
Justrow, care a studiat aspectul tehnic al răz-

Motoarele unui avion sunt revizuite, undeva pe front.

Cel mai nou tip de bombardier american.

Într-o fabrică germană de cauciuc sintetic.

O șarjă de cavalerie în războiul din 1916.

TECHNICA este în definitiv elementul esențial care caracterizează războiul total. Orice pregătire de războiu se bazează, în ultima analiză pe tehnică, iar calculele ingineresti trebuie să facă parte integrantă din geniul marilor conducători de armate. Adevărul acesta se aplică atât în ceea ce privește aprovizionările cu arme, materii prime și alimente cât și în ceea ce privește antrenamentul soldaților. Cel mai genial plan strategic își pierde orice valoare dacă punerea sa în aplicare nu este bazată pe tehnica cea mai verificată. Grație suveranității științei aplicate, războiul a devenit total, iar grație savanților, laboratorilor și uzinelor, pe care mijloacele de informație și de transporturi moderne, au făcut să pătrundă războiul până în colțurile cele mai depărtate ale țărilor. Petrolul și electricitatea sunt astăzi parte integrantă din viața națională. Inginerul nu mai este un simplu invitat în viața politică. El este acela care, din culise, conduce jocul de lumini și tot el acel care a construit teatrul. Ba mai mult chiar, a și scris tragedia. În urma gândirii sale creatoare, prin aplicarea dată de alții, războiul cuprinde

Tun antiaerian german pus în poziție, pe frontul de Vest.

modern, pune o întrebare: care este de astăzi încolo, aspectul răz. boiului, dacă îl analizăm în lumina invențiilor moderne?

Răspunsul său e limpede:

Trebue să adăugăm trei elemente tehnice, valorii șefilor și soldaților!

1. Prepararea economică, crearea în timpul războiului, sau a perioadelor de liniște, a unui armament și material suficient.

2. Rapiditatea concentrării și a cunoașterii dispozițiilor luate de adversari.

3. Un randament amplu și precizie, adăugate întrebuințării judicioase a fiecărei arme, în acțiuni de ansamblu, în conformitate cu exigențele situației tactice.

Instrumentul tehnic cel mai perfect, care ar îngădui încă din primele ceasuri ale bătăliei, să se asigure victoria prin surprindere, sau prin ocuparea lui Jutrow, armata de șoc, motorizată.

BETONUL IMPOTRIVA OȚELULUI

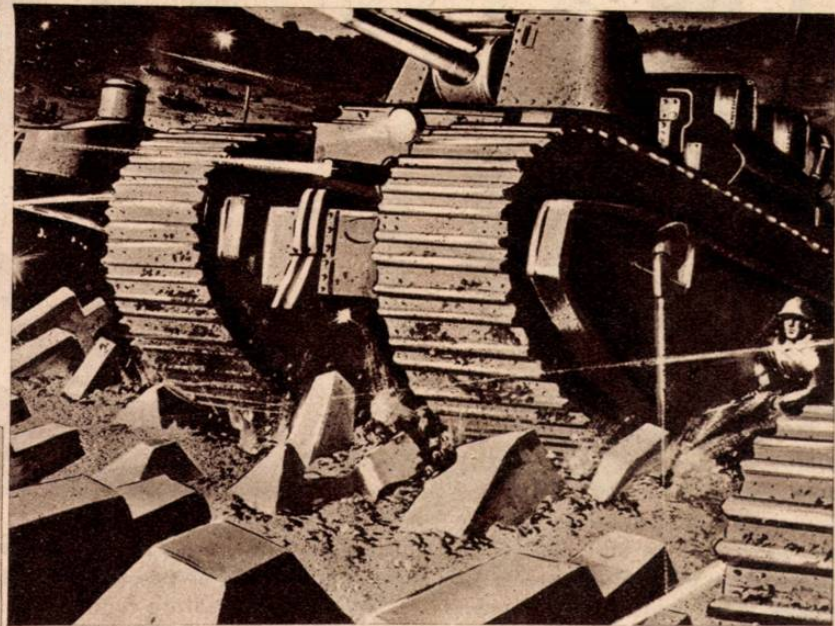
Misiunea principală a liniilor fortificate va fi, în viitor, să stăvilească atacurile bruscate ale brigadelor de șoc. A existat o epocă, când s'a pus la îndoială valoarea fortărețelor. E adevărat că forturile și liniile întărite, după modelul celor din 1914 nu se mai potrivesc cu necesitățile războiului modern.

Însă sub forma unor numeroase lucrări de mică amploare, bine

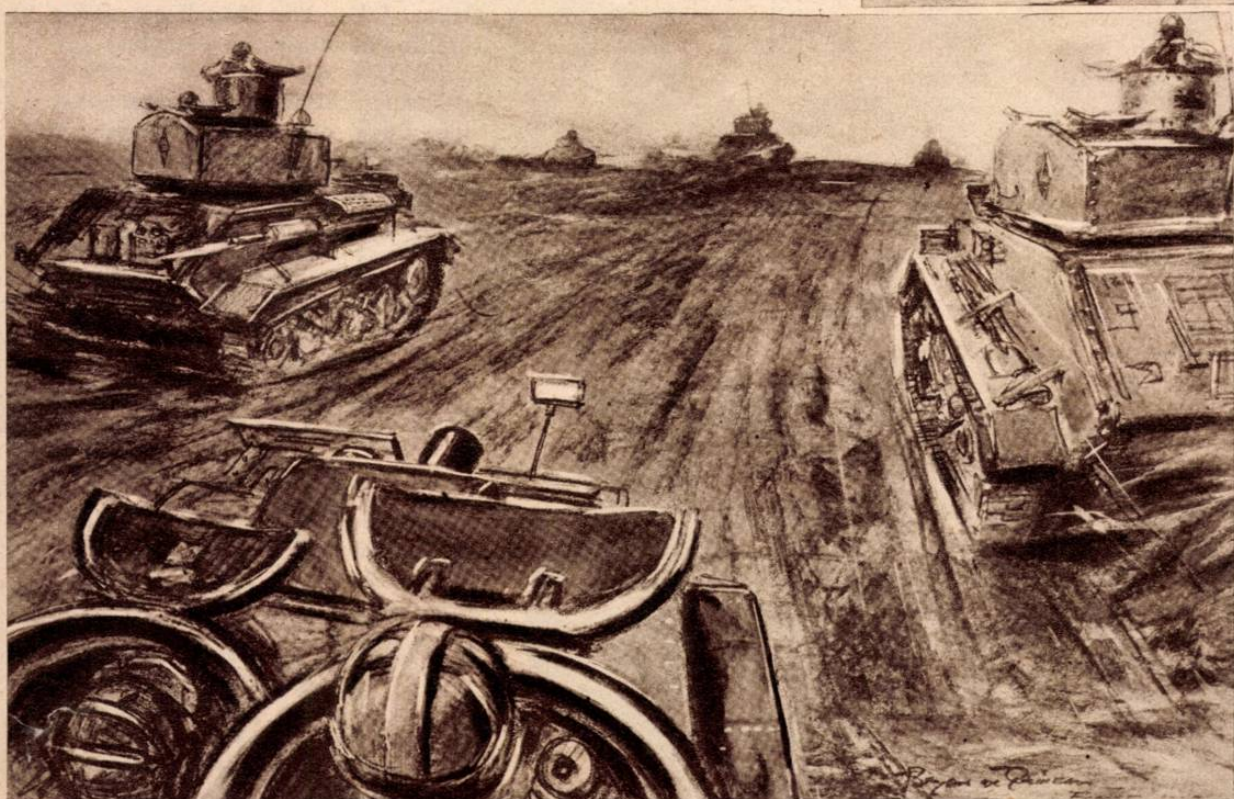
Tanc de 70 de tone, împiedecat în înaintarea sa, de barajele antitanc.

Baraje antitanc.

Locul cavaleriei l-au luat azi tancurile. Un atac al unităților motorizate.

camuflate, protejate cu straturi de 3-5 metri de beton, înzestrate cu tunuri cu tir rapid și mitraliere, controlând orice defileu, pod sau șosea, ele sunt de cea mai mare valoare.

Efectivele urmând să fie utilizate, sunt mici, și greu de reparat.

Desigur că aceste efective pot fi puse în imposibilitate de-a vedea, cu ajutorul ceții artificiale, dar nu pot fi scoase din luptă. E foarte greu să atingi un obiectiv nu prea luminos, dela distanță mare. Pentru a nimeri un obiectiv de 40 metri pătrați, situat la 1000 metri, trebue să tragi 1000 proiectile, ca să nimeriști unul.

În afară de aceasta, grosimea betonului face ca lovitura să fie ineficace. Obuzele de 420 mm. nu pătrund decât cel mult un metru în beton armat, bine lucrat. În cele mai multe cazuri, proiectilele ricoșează. Faptul că în 1914 fortărețele belgiene, învechite și slab apărate au fost ocupate imediat, nu dovedește nimic. Forturile dela Verdun au rezistat tirurilor de artilerie, iar generalul Benoit a spus că rezistența pe care au dovedit-o organizațiile fortificate ale acestu-centru, sub acțiunea puternică a artileriei germane, a depășit prevederile cele mai optimiste.

Distrugea micilor obiecte de beton, necesită cheltuieli imense de munițiuni și totodată pierderi de oameni. O armată de șoc poate fi oprită, fără greutate, dacă nu dispune de mijloace tehnice potrivite, proiectile speciale, bombe fumigene și instrumente pentru a mina terenul. Ea riscă să rămâie blocată dacă nu știe să profite de întunecime și ceață.

Nici un car de luptă, oricât de greu ar fi, nu este în stare să treacă de asemenea lucrări, care sunt de altfel protejate de capcane numeroase, palisade și tot felul de alte piedici.

Nici un avion de luptă sau bombardament, nu le poate distruge. Bomba lansată dela mică înălțime, îngăduie o ochire mai grijulie, dar fiind lipsită de viteza inițială, forța de pătrundere este neîndestulătoare. Vorbind despre linia Maginot, Jutrow arată că nu trebue să fie subprețuită. Micile lucrări bine camuflate și apărate împotriva gazelor, satele fortificate, pădurile amenajate și un ansamblu defensiv, eficace, atât în adâncime cât și în lățime, precum și comunicațiile subterane, constituie un sistem defensiv, de neînving.

Acesta este cuvântul tehnicii, în războiul modern.

LIMBAJUL MISTERIOS AL HOTELIERILOR

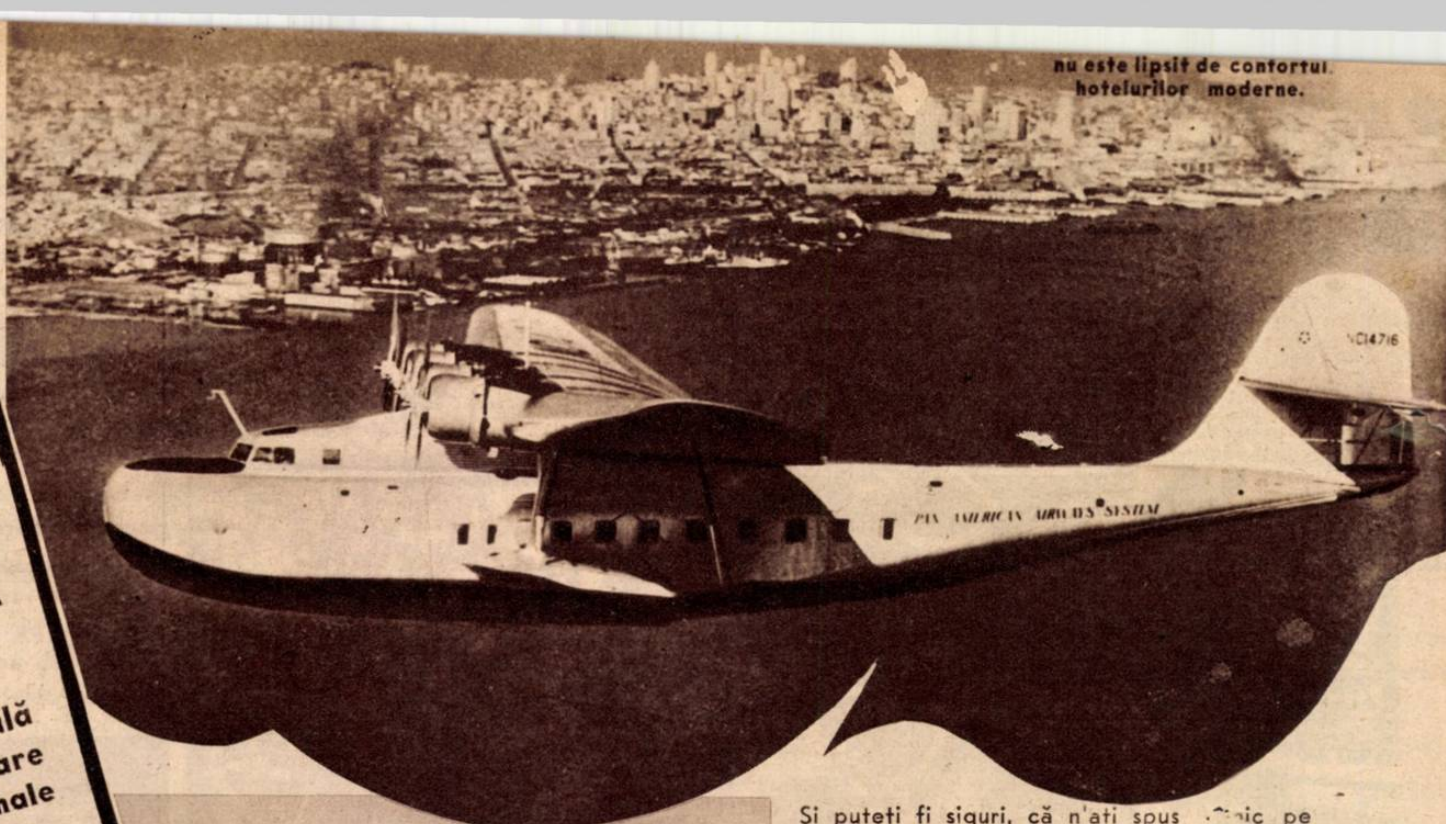
Dela un capăt la altul al lumii, circulă
telegrame într-o limbă ciudată care
nu cuprind însă decât știri banale

AVEȚI desigur și dumneavoastră pasiunea călătoriilor. Credem că nu prea există muritori cari să nu dorească din tot sufletul, să evadeze din mediul cotidian, pentru oricât de puțină vreme, spre a respira alt aer, pentru a trăi alt mediu, care după părerea lui îl înnoiește. Călătoria este un fragment de poezie transpusă în viața de toate zilele. Din clipa în care ai pus piciorul pe treapta scării vagonului, ai devenit alt om cu o mentalitate fundamental deosebită de aceea pe care ți-o cunoșteai. Din clipa aceea ești turist și între turiști există o comuniune de idei și simțăminte, așa cum n'a putut fi creată nici de meserie și nici de alte considerente, între oameni. Toate aceste considerente le socotim valabile chiar și pentru noi turiști de mică clasă, călătorind obișnuit până la Periş și numai când este vorba de evenimente importante până la Braşov. Există însă oameni cari cutreeră pământul în lung și în lat, fiind mânați de meseria lor, fie din patima călătoriei. Pentru aceştia, pasăreasca telegramelor trimise de hotelieri este mai inteligibilă.

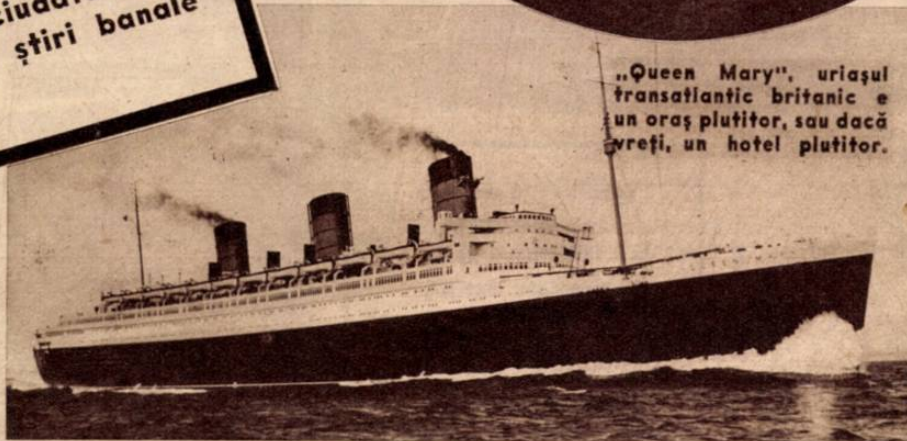
Gândiți-vă că într-o bună zi interesele vă vor duce la Tokio. Limba japoneză nu o cunoașteți și ne îndoiim că hotelierul din capitală Mikadoului va binevoi să vă răspundă în altă limbă decât aceea a samurailor. Cu toate acestea dumneavoastră trebuie să dormiți, să căpătați o cameră cu bae și mai știm noi ce alte complicații. Ce vă faceți? Căutați un tălmăciu? Incepeți să vorbiți „mutește”? Vă dăm o soluție mai simplă. Spuneți hotelierului numai atât:

— Alba bat belvu pohix. — Vă asigurăm că veți căpăta o cameră cu bae, cu un pat, vedere frumoasă și toate acestea până Joi dimineața. În oricare mare hotel al pământului ați repeta această frază, veți obține același lucru, fără să fie nevoie să cunoașteți limba națională respectivă.

Trenurile aerodinamice brăzdează în-
tinsul țărilor, ducând din loc în loc
pe îndrăgostiții zărilor depărtate.

„Queen Mary”, uriașul
transatlantic britanic e
un oraș plutitor, sau dacă
vreți, un hotel plutitor.

Și puteți fi siguri, că n'ați spus nimic pe grecește, turcește sau în hotentota. Ați întrebuințat numai limba internațională a marilor hotelieri și nimic mai mult. Hotărât lucru că este mult mai ușor să călătorești în zilele noastre decât în trecut. Dealtfel schimbul de călători între toate țările pământului este atât de intens, încât s'a simțit necesitatea creerii codului internațional al hotelierilor, a cărei ultimă ediție datează din 1938.

Doriți să vizitați Surabaya în Indiile Neerlandeze și să găsiți la sosire camerele dela hotel pregătite? Telegrafiați numai atât: „Bonadconey bat kind serv mervu”. În aceste câteva cuvinte aparent fără sens ați spus:

„Binevoitiți vă rog a-i pregăti două camere cu două paturi, baie și paturi pentru copii. Totodată am nevoie și de cameră pentru servitori. Vă atrag atenția că voiu rămâne câteva zile”. Ați schimbat destinația, doriți să plecați la Yokohama? Același text de telegramă vă va face serviciul.

În bizara limbă a hotelierilor, cuvintele acestea fără legătură prea mare cu limbile culte, au un sens al lor bine stabilit. *Belvu*: înseamnă vedere frumoasă; *mervu*: vedere la mare; *bat*: sală de bae; *pass*: stau numai o zi; *alba*: o cameră cu un pat *arab*: cu două paturi; *aldua*: cu un pat mare; *belab*: două camere cu câte un pat; *birac*: trei camere cu câte un pat, etc.

Ce le-a venit domnilor hotelieri să-și aleagă o limbă atât de stâlcită pentru a-și comunica între ei diferitele chestiuni privitoare la afaceri? Greu de răspuns. Desigur că nici ei nu sunt prea lămurii. Pentru cel care a redactat codul, cuvintele vor fi avut avut o logică în formarea lor. Ceilalți le-au acceptat ca atare și le folosesc în lipsă de altele.

Fără îndoială că este un pas câștigat în înțelegerea dintre popoare faptul că măcar hotelierii au ajuns să se înțeleagă între ei. Calea este ce-i drept întortocheată, dar iată că a dus la un bun sfârșit.

Și acuma, pentru aceia cari au de gând să facă voiajuri prin meleaguri străine și cari vor să-și aranjeze singuri toate angaralele hoteliere, vom da ceva mai jos un extras din codul secret al marilor hoteluri.

Pentru moment nu-i recomandăm însă întrebuințarea, deoarece în actuala stare de lucruri, cuvintele acestea aparent fără rost, ar putea sugera unor vigilenți criptografi, cine știe ce periculos limbaj secret în uzul spionilor.

Puneți însă deoparte textul de mai jos și când veți dormi în confortabilul pat al hotelului

Cairo, Tokio, Los Angeles sau Toronto, gândiți-vă că v'am fost și noi de folos.

Iată acum câteva cuvinte strict utile. Dacă doriți să vă anunțați precis ziua sosirii, faceți-o după modelul de mai jos:

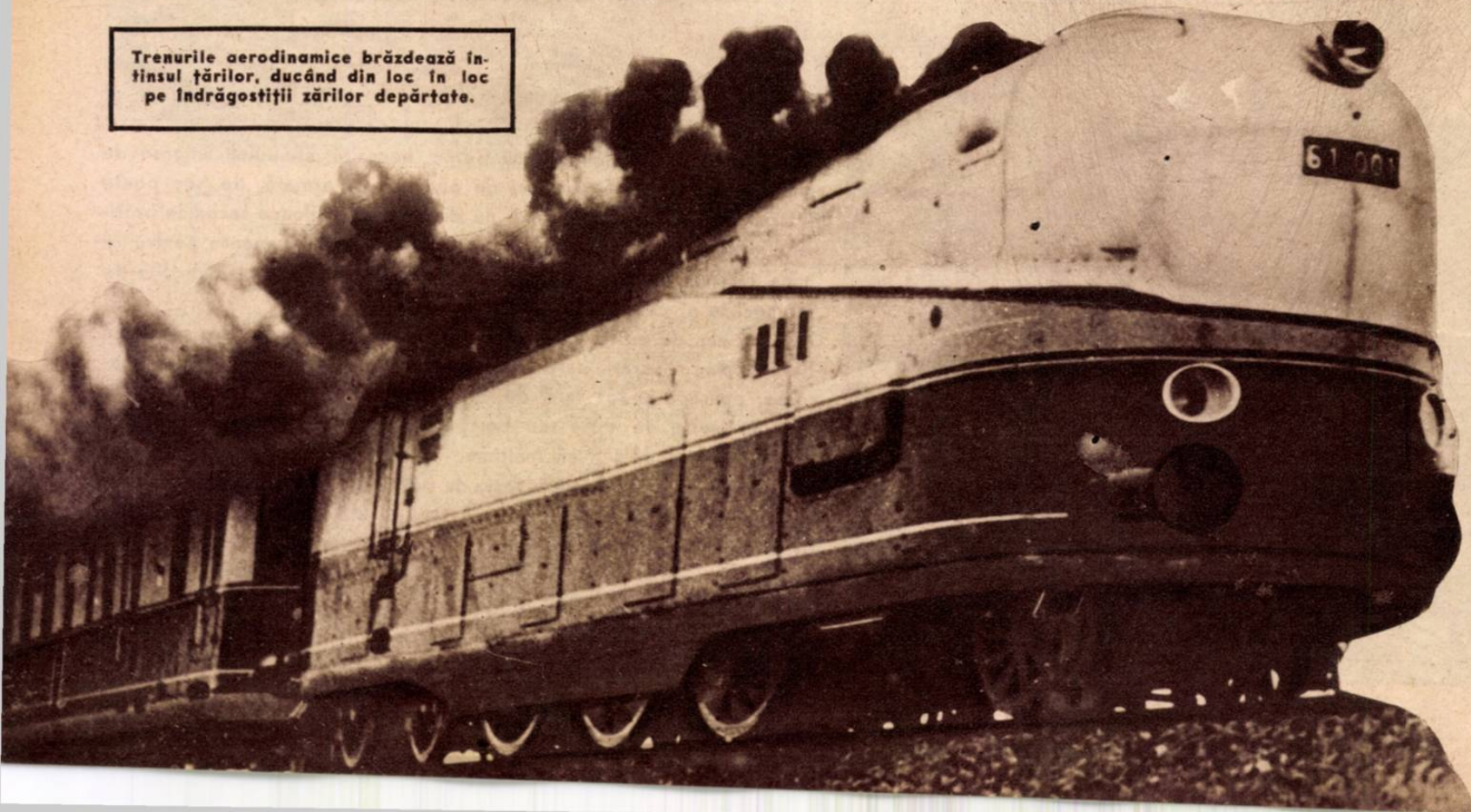
dimi- după- seara noap-
neafta amiază tea

Duminică	pobab	polyp	rabal	ranuv
Luni	pocun	pomel	racex	rapiu
Marti	podyl	ponow	radok	raqaf
Miercuri	pogok	popuf	rafyg	ratyz
Joi	pohix	porik	ragub	ravup
Vineri	pojaw	posev	rahiv	rawow
Sămbătă	pokuz	povah	rajod	raxab

În fine alte câteva cuvinte uzuale sunt;

eri dimineață	powys
azi după amiază	pozum
astă seară	ramyk
astă noapte	razem

Prin urmare cunoașteți acum secretul care să vă asigure confortul în decursul unei cât de lungi călătorii. Ce mai așteptați? Bani aveți? Atunci nu ne mai rămâne decât să vă urăm: „Drum bun”. S. V.

Odiseia unui submarin polonez

Evadarea dramatică a submarinului polonez „Orzel” din portul Tallinn

TELEGRAMELE ultimelor zile au readus în actualitate numele unui submarin, care a făcut oarecare valvă, la începutul conflictului actual. De curând, participând la luptele navale din nord, submarinul acesta a înscris noi victorii în palmaresul său. Un căpitan al marinei poloneze a relatat ziarelor emoționanta odisea a „Orzel”-ului (Vulturul), dela evadarea sa din Tallinn, până ce a ajuns în apele engleze:

— Submarinul polonez „Orzel” se afla în ziua de 31 August, în ajunul războiului, în Marea Baltică, în apele germane. Când Polonia a fost bombardată, fără avertisment, de către germani, aceștia au reperat cu ajutorul radio-ului, situația exactă a submarinului. O escadrilă de avioane s'a îndreptat imediat spre acel punct, lansând peste 60 de bombe. După aceea radio-ul a anunțat că „Orzel”-ul a fost scufundat.

Au trecut două săptămâni, fără să se mai afle vreo știre despre submarin. În realitate, acesta, neatins, se ascundea sub valuri. Aerul din interior se viciase însă, iar câțiva marinari, printre cari și căpitanul, au prezentat semne de gravă intoxicație. S'a dat ordin ca vasul să se îndrepte spre portul estonian Tallinn, unde să rămână vreme de 24 de ore, atât este îngăduit de legile internaționale. Ajuns odată la Tallinn, bolnavii au fost debarcați. Autoritățile orașului l-au avizat însă imediat pe comandantul „Orzel”-ului, că în urma presiunii exercitate de o terță putere, întregul echipaj urmează să fie internat.

În consecință, au fost blocate tunurile dela bord, iar munițiile confiscate. Au fost ridicate hărțile de navigație și s'a început dezarmarea torpilor. Ofițerii au hotărât însă să le camufleze, spre a evita să fie dezarmate și proiectate să evadeze, în timpul nopții.

Decizia aceasta n'a fost comunicată decât subofițerilor și câtorva membri din echipaj.

Câțiva subofițeri estonieni s'au urcat la bord, pentru a supraveghea echipajul submarinului. La miezul nopții se mai urcă pe vas un ofițer estonian, care petrecu o oră la bord. Marinarii polonezi erau în imposibilitate de-a acționa. De îndată ce ofițerul de rond a părăsit însă vasul, echipajul submarinului trecu la executarea planului. Trebuiau să se grăbească, deoarece în Estonia nopțile sunt scurte. În primul rând, au fost închise în cabine, subofițerii estonieni. Unul dintre ei a coborât în cală, sub un pretext banal, marinarii se apropiară de sentinele, pe care lovindu-le, evitând însă un exces de bru-

talitate, le-au pus în imposibilitate de-a se apăra. Cu lovituri de secure au tăiat cablurile, care alimentau reflectoarele. Când se făcu întuneric, soldații estonieni au dat alarma, și o ploaie de gloanțe se abătu asupra navei. Marinarii se aflau însă în interior, iar submarinul se depărta în viteză. Scufundându-se în întunecimea absolută a portului, vasul se ciocni de soclul de beton al unei statui din rada portului. Estonienii au re-prins reflectoarele, răscolind marea, însă fără efect. Se iveau zorile. În tot cursul zilei, spre a evita să fie reperat, submarinul rămase în adânc. Puțin înaintea crepuscului, „Orzel” se înalță, astfel ca să-și poată scoate periscopul și fu reperat de un avion. Imediat începu o canonadă violentă a bateriilor de coastă. Scăpară și de data aceasta. În fine, cu venirea nopții, „Orzel” putu să iasă la suprafața, pe apele Baltice.

HUMOR ȘI OMENIE

Marinarii polonezi mai aveau de pus la punct o singură chestiune. La bord se aflau subofițerii estonieni. Apropiindu-se de insula suedeză Gotland, submarinul își trimise prizonierii cu o barcă, la țarm.

Căpitanul Grudzinsky, care preluase comanda, la Tallinn, dădu dovadă de spirit cavaleresc, demn de cea mai înaltă tradiție marinărească. Dovedi tot atâta omenie cât și humor. Fiecare subofițer estonian primi 50 de dolari, precum și un document care avea să-i servească drept disculpă. Din această clipă începu adevăratul calvar al căpitanului Grudzinsky. Își îndeplini însă misiunea, cum nu se poate mai bine.

Căpitanul polonez socoti că este mai prudent să rămâie scufundat, în timpul zilei și să navigheze în timpul nopții, urmând un vapor care avea direcția spre Marea Nordului și care astfel, în mod inconștient îi servia drept ghid.

În felul acesta, submarinul ieși din Baltica, dar nu se putea socoti misiunea împlinită. Se iviră noi dificultăți. Submarinul polonez nu cunoștea amplasamentul diferitelor câmpuri de mine germane și britanice. Pe de altă parte, căpitanul nu poseda cifrul codului care să-i permită să intre în legătură cu amiralitatea britanică. Se

„Orzel-ul” într'un port britanic.

apropie totuși de coastele engleze, și-și puse problema cum să pătrundă într'un port. În cele din urmă, comandantul se hotărî să trimită un mesaj necifrat marinei engleze. Amiralitatea britanică fu extrem de prudentă, deoarece nu voia să se lase indusă în eroare, de un eventual mesaj trucaț, german. Totuși, la primirea mesajului polonez se răspunse, iar comandantul submarinului obținu, în cele din urmă, o întâlnire cu un contra-torpilor englez, care-l conduse spre un port din nordul Angliei.

În clipa în care Vulturul polonez pătrunse în port, echipagiile tuturor navelor britanice eșiră pe punte și aclamară pe vitejii marinari.

După o rătăcire de 42 zile pe mare, „Orzel” se afla în port sigur. La bord nu mai avea decât vre-o câțiva litri de carburant, și tot atât de puțină apă potabilă.

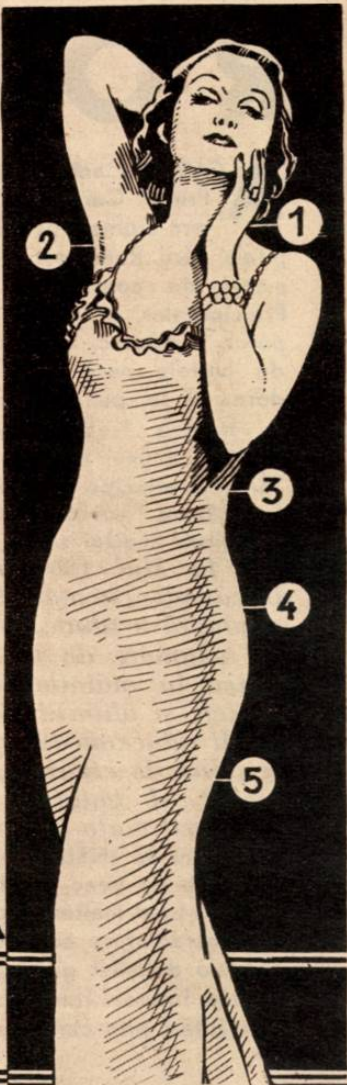
Măsurile SILUETEI IDEALE

	cm.
1 Gâtul	32
2 Brațul	26
3 Talia	76
4 Șoldurile	90
5 Coapsele	48

Nu disperați dacă corpul Dv. nu corespunde acestor măsuri. Silueta ideală o veți avea cu tabletele de slăbire Kissingen.

UN PRODUS NATURAL AL BĂILOR KISSINGEN

BOXBERGER KISSINGEN

GRETA GARBO

femeia fatală și divină, femeia plină de mister și creatoare a sute de eroine de neuitat, s'a impus și a dominat din prima zi a apariției pe ecran. De la debutul ei și până azi, s'au mai ivit nenumărate stele. Greta a rămas același luceafăr magnific și singular. Același fenomen s'a petrecut odată cu apariția apei de colonie Diavolo D'Argy, care prin parfumul ei superb și inimitabil, a cucerit sufragiile unanime, menținându-și succesul cu un prestigiu mereu în creștere. Persistentă, concentrată și totdeauna distinsă, apa de colonie Diavolo își menține neștirbită înălțimea grație parfumului ei de mare clasă și a excepționalei sale calități.

Pomada Cadum contra erupțiilor de pe obraz

Pomada Cadum potolește și vindecă orice iritații sau inflamații și asigură un somn liniștit persoanelor cari suferă cumpit de boli de piele. Multe suferințe pot fi evitate, întrebându-se din timp acest remediu minunat, foarte eficace contra eczemelor, cojilor bubelor, peelingului, râlelor, spuzelii, erupțiilor, ulcerelor, sgarieturilor, hemoroidelor, blândeii, rănilor.

Citiți: „MAGAZINUL” revista publicului select

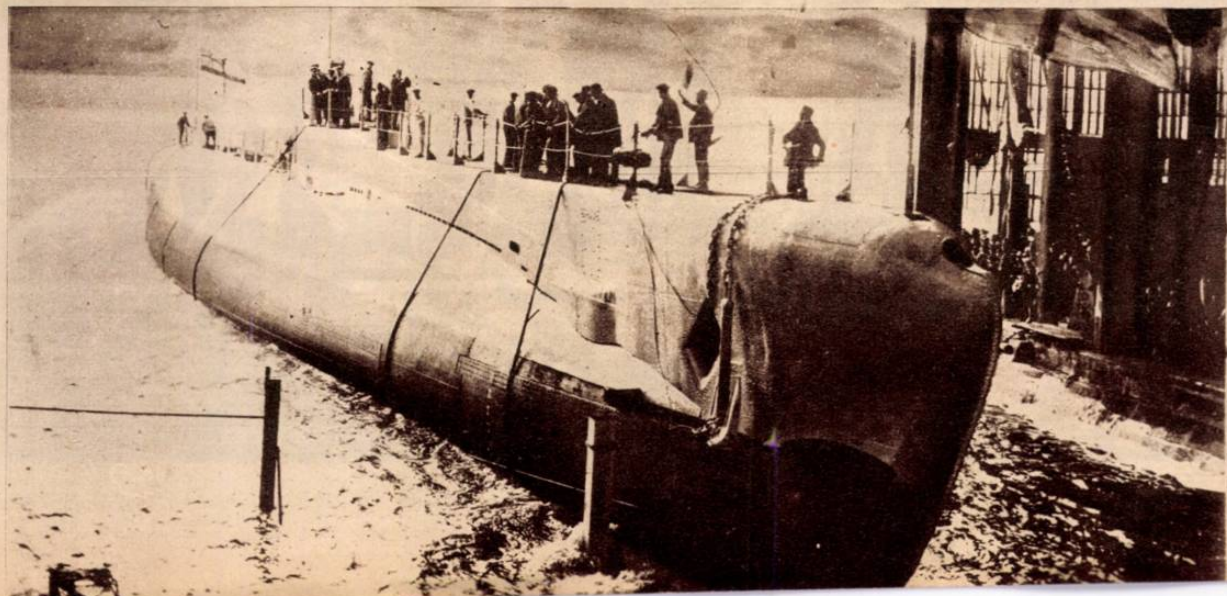
MARELE CONCURS AL „REALITĂȚII ILUSTRATE”

PREMII ÎN VALOARE DE

LEI 50.000 LEI

CITIȚI AMĂNUNTE ÎN SUPLIMENTUL

„DE TOATE PENTRU TOȚI”

ASA S'A PROCLAMAT REGATUL ROMÂNIEI

ACUM 74 ani, la 10 Mai 1866, Prințul Carol de Hohenzollern-Sigmaringen intra în Capitala Țării Românești, chemat nu numai de conducerea politică a Principatelor, ci și de întreg poporul românesc, care se săturase de luptele necurmate interne și dorea să le pună capăt așezând în fruntea treburilor autoritatea fecundă a unui monarh.

Tânărul principe a fixat el însuși în câteva cuvinte memorabile, amintirea acestei zile:

„La 10 Mai 1866 intram în București, chemat de voința unanimă a unui popor care, cu aclamări de bucurie, remitea în mâinile Mele, speranțele și viitorul său, căruia Eu îi aduceam o inimă curată și plină de credință, o voință fermă și hotărâtă de a-mi consacra viața fericirii și prosperității lui“.

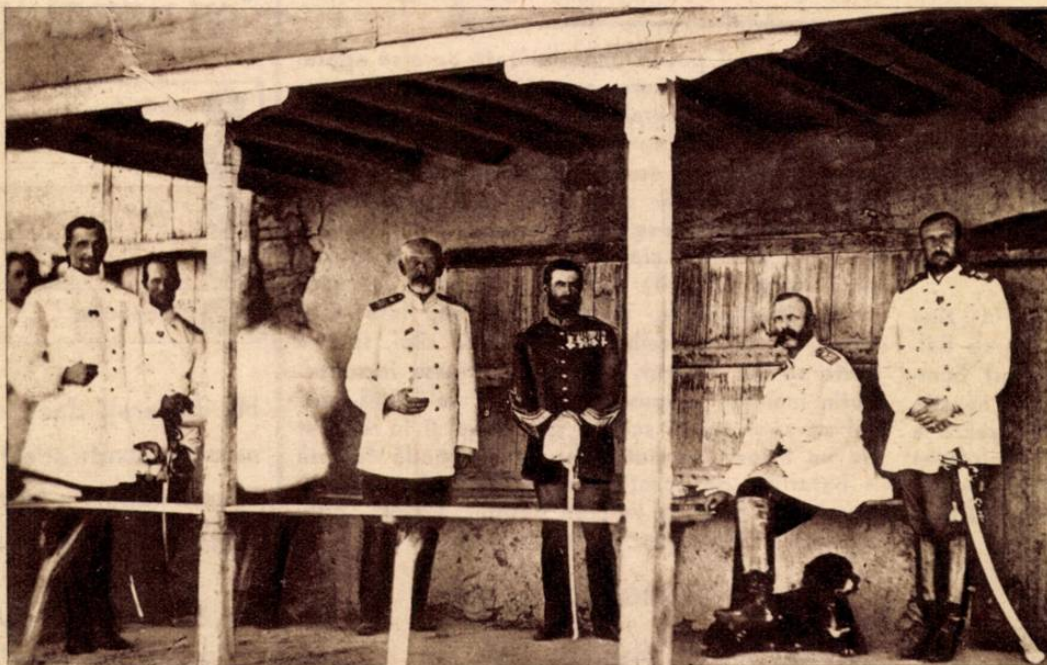
E deajuns să străbați paginile acestei domnii creatoare, de aproape jumătate de veac, pentru a te încredința că primul Rege al României și-a ținut înalte fagăduieli, împlinind marile nădejdi ale neamului ce-i încredinșase conducerea destinului său.

Etapele domniei glorioase a lui Carol I ar trebui să fie veșnic în mintea tuturor românilor, ca un imbold suprem, în zilele de grele frământări prin care trece astăzi lumea.

O MOȚIUNE ISTORICĂ

La 25 Aprilie 1877, C. A. Rossetti publică în ziarul „Românul” un articol, prin care cere declararea independenței regatului, iar trei zile mai târziu, o moțiune este redactată și adusă în fața Parlamentului. Este un document în care se oglindește patriotismul bărbatilor de stat, cari într-o luminoasă viziune au întrezărit drumul adevărat al înălțării patriei:

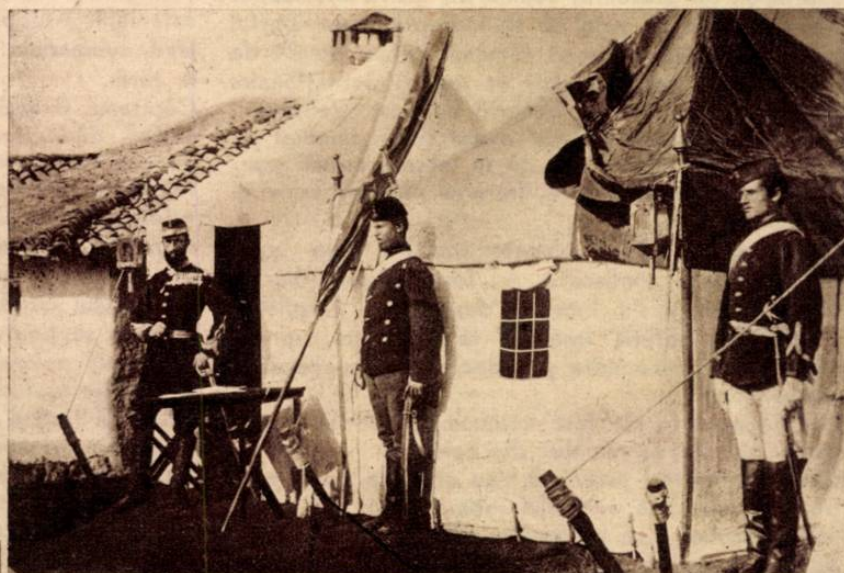
„Adunarea pe deplin satisfăcută de explicația domnului ministru de externe;

Regele Carol I, alături de țarul Rusiei și prințul Nicolae al Rusiei în timpul campaniei dela 1877.

Regele Carol I în fața casei dela Poradim.

Maiorul Candiano-Popescu, înmânând regelui Carol I steagul cucerit dela turci.

Considerând că Turcia prin declarațiile și actele sale de agresiune în contra României, a rupt singură vechile legături ce ne uneau cu dânsa și s'a pus în stare de războiu față de statul român;

Luând act de declarațiunea guvernului că tunul român a răspuns deja la declarația de războiu făcută de Turcia;

Adunarea Națională recunoaște starea de războiu ce este creată României prin însuși guvernul otoman;

Aprobă atitudinea guvernului față cu agresiunea străină; se reazămă pe simțământul de dreptate al marilor puteri garante, cari dela tratatul din Paris, au luat sub scutul lor desvoltarea individualității politice a României: având plină încredere în

energia și patriotismul guvernului, îi dă autorizarea ca, cu toate greutatea, să pună toată stăruința și să ia toate măsurile spre a se apăra și asigura existența statului român, astfel ca la viitoarea pace, România să iasă cu o pozițiune politică bună și națiunea de sine stătătoare să poată împlini misiunea sa istorică.

PROCLAMAREA REGATULUI

La 14 Martie 1881, generalul Lecca face dela tribuna Camerei Deputaților, următoarea propunere:

„In fața împrejurărilor existente și conform voinței stăruitoare a națiunii, neconținut manifestată;

Spre a întări și mai mult stabilitatea și ordinea interioară și a se da cu aceasta încă o garanție că monarhia română, fiind în aceleași condițiuni ca alte state ale Europei, va putea inspira și mai multă încredere;

Adunarea Deputaților, în virtutea dreptului de suveranitate, ce are națiunea:

Aclamă pe Maria Sa Regală, Domnul Carol I, Rege al României.

Urmează o scurtă consfătuire, în secțiuni, după care ședința publică se redeschide și generalul Lecca, ales raportor, dă citire următorului proiect de lege:

„Art. 1. România ia titlul de Regat.

Domnul ei. Carol I, ia pentru sine și moștenitorii Săi, titlu de Rege al României.

Art. 2. Moștenitorul Tronului va purta titlu de Principe Regal.

Acest proiect salutat cu o lungă ovațiune, este apoi votat cu unanimitate.

Au luat cuvântul reprezentanții partidelor, exprimându-și sentimentele de bucurie, pentru marele act istoric ce se înfăptuise. Bătrânul C. A. Rossetti rosti, cu o voce tremurătoare, următoarea declarațiune:

„Sunt la sfârșitul vieții mele, după regulile naturii; în asemenea vârstă, în asemenea momente, nimeni nu se poate îndoi de sinceritatea aceluia care vorbește. Dacă ne-am combătut uneori, lupta a fost în lucrurile mici. Când a fost vorba de națiune, n'a fost român care să fie în diviziune; n'a fost diviziune ci unitate...

Nici o lovitură nu poate să sfarme o națiune cât de mică, când ea este unanimă. Și unanimă a fost și va fi România, în toate chestiunile cele mari.

Recunoscător soartei, care mi-a dat această fericire, rară în anele istoriei, vă zic: că ați încoronat și viața mea. Trăiască România, trăiască M. L. Regele și Regina.

Însfârșit, la 10 Mai al aceluiaș an, proclamarea regatului este consacrată printr'un act comemorativ, semnat la Mitropolia din București, de Regele Carol, Regina Elisabeta și de membrii guvernului. Vreme de trei zile, țara întreagă a sărbătorit acest act care înălța România tânără, în rândul celorlalte monarhii europene.

CUVÂNTUL PRESEI STRĂINE

Este deosebit de semnificativă primirea caldă pe care marile ziare străine o fac însemnatului act politic săvârșit la București. „Journal du Débats” într'un articol ce dovedea o mare înțelegere a rostului României în concernul european, scria:

„Toată lumea se găsi unită în Camerele române, pentru a aclama un eveniment care dă înfârșit României, rangul ce i se datorește...

Rolul noului regat, în valea Dunării de jos, va deveni, mai mult de cât oricând, un rol eminamente civilizator.”

Iar oficiosul guvernului francez din vremea aceea, „La Republique Française” publică un comentariu prietenesc:

„Lumea va afla, fără surprindere, că Adunarea Deputaților și Senatul român au proclamat regalitatea și că cel mai vechi dintre luptătorii democrației ai viteazului Principat de eri, ai Regatului de astăzi, dl. Rossetti, a strigat cel dintâi: „Trăiască Regele Carol I!”

De câțiva vreme încă fusese depus la Cameră un raport, care tindea să desăvârșească opera care s'a îndeplinit acum. Soarta acestui raport era sigură, dar adevărul era că nimeni nu se aștepta la iuțeala cu care puterile publice au făcut să treacă în rândul faptelor îndeplinite, un proiect care, la drept vorbind, era în fundul inimii oricărui român.

România n'a urmărit prin aceasta un succes de vanitate nejustificată. Această țară a fost, mai cu deosebire, guvernată de oameni ale căror opinii democratice nu sunt un secret pentru nimeni, ea este legată de instituțiunile liberale ce și-a dat...

Situația României este cunoscută: așezată între două imperii, ea nu trebuie să neglijeze nimic, spre a spori și a asigura garanțiile independenței sale.

Privită din acest punct de vedere, transformarea guvernului din București n'are nimic care să nu fie favorabil pentru viitorul țării, și trebuie să vedem în aceasta o dovadă mai mult despre vitalitatea unui popor, care merită, din toate punctele

de vedere, simpatia Europei.”

„The Graphic” din Londra, are deasemeni cuvinte pline de înțelegere pentru noi:

„Neașteptata hotărâre a României de a se ridica la rangul de de regat, nu ne-a surprins. Acest eveniment este privit ca un rezultat firesc, de când Principele Carol I și armata sa, au arătat atâta vitejie înaintea Plevnei. România este un stat de patru ori mai întins decât Belgia și cu o armată bine organizată de două ori cât aceea a Regelui Leopold. Ea trebuie privită, de azi înainte, ca un factor de o oarecare greutate, în Europa răsăriteană, mai cu seamă că ea controlează o parte

întinsă a unuiu din cele mai însemnate fluvii ale continentului. Titlurile materiale ale României, pentru a deveni monarhie, sunt deci indestulătoare.

România trebuie însă să-și aducă aminte că acum, crescând în demnitate, și-a asumat o răspundere mai mare. Ceea ce se putea scuza unui stat mic nu s'ar putea îngădui unei țări care acum își ia locul printre puterile europene. După ce s'au arătat în stare de-a susține cu succes un războiu, românii trebuie să dovedească că se pot deosebi și în artele păcii.

Bucureștii ar trebui să imite Parisul, nu în bulevardele și cafenelele sale, ci în industria

sa. Boerii vor trebui să învețe economia, iar clasele de jos vor trebui să fie luminate.

Nu ne îndoim că Regele Carol I va face tot ce-i va sta în putință spre a-și ridica țara. Tre-cutul său ne garantează aceasta, dar sarcina este grea”. d.

MARELE CONCURS
AL „REALITĂȚII ILUSTRATE”
PREMII ÎN VALOARE DE
LEI 50.000 LEI
Citiți amănunte
în suplimentul
„DE TOATE PENTRU TOȚI”

*Întâi
grija dinților
apoi
culcarea!*

Dar nu mai „ciuguliți” nimic în pat!

Resturile rămase între dinți s'ar descompune peste noapte. Evitați aceasta, căci este tot atât de important ca a vă feri de piatra dentară.

Întrebuințați numai Kalodont! Această pastă de dinți cu Oleat sulfuricinic curăță radical și îngrijește totodată ca piatra dentară să fie îndepărtată cu timpul.

Dinții rămân solizi și sănătoși numai dacă nu au piatră.

KALODONT

contra
pietrei de
pe dinți

*Soarele bate
pentru toți!*

Mic și mare în orașe și la țară, toți vor să se des-fete în soarele primă-văratec. Dar pielea Dv. obișnuită cu asprimea iernii, trebuiește întâiu protejată cu NIVEA. Numai așa va rămâne catifelată și fragedă. Nu uitați deci ca înainte de a pleca de acasă, să vă masați pielea cu NIVEA.

Viața INTR'UN PENSIONAT DE FETE DIN AMERICA

Pedagogia americană se inspiră din cu totul alte principii decât cea din vechea Europă. Care din ele e mai bună, numai viitorul o va arăta.

în viața unui pensionat de fete, din Statele-Unite, și anume la Bennington, unul dintre cele mai renumite.

În primul rând, trebuie să arătăm că tinerele colegiene nu merg la cinematograf în pijama sau în finută necuviincioasă, la biserică. Viața în colegiu este disciplinată și supusă unui regulament sever, în sensul că dincolo de libertățile acordate de acest regulament se penalizează orice abatere, fără nicio milă. În ceea ce privește studiul, tinerele colegiene pot urma materia care le interesează mai mult, adică aceea în care vor să se specializeze. În același institut se poate învăța pictura, sculptura, dansul, fizico-chimicele, științele naturale, literale, filozofia, etc.

Cursurile sunt predate de profesorii universitari, de cele mai multe ori somități în materia lor. Programul este astfel împărțit, încât elevele au o mare parte a timpului consacrată pentru sport, dans, arta de a te purta în lume, gospodărie și în fine o sumedenie de alte lucruri practice, pentru viața de toate zilele. În imensa lor majoritate, elevele sunt interne, în institutul din Bennington. Internatul are însă alt aspect decât acela al școlilor noastre. E mai degrabă o pensiune imensă, unde elevele locuiesc singure, sau câte două într-o cameră, destul de elegant mobilată, și dispunând în orice caz de cel mai desăvârșit confort.

În afara orelor de curs, elevele sunt libere să facă ce vor, adică să se plimbe prin oraș, să meargă la cinematograf sau să-și viziteze prietenele. Dar nici în această viață particulară nu le este îngăduit o cât de mică abatere dela principiile morale ale institutului, căci altfel ar fi îndepărtate, fără întârziere.

NE-AM obicinuit să aflăm numai lucruri originale, din America. Ba mai mult chiar, europeanul este dispus să privească pe cetățeanul din lumea nouă ca pe un copil neserios, deștept și capabil, fără îndoială, dar gata oricând să facă o poznă. E o concepție superficială asupra vieții de dincolo de ocean. Continentul tânăr ne-a dat în ultimele decade, gânditori, inventatori și scriitori de cea mai mare valoare. Și ceea ce este poate mai important, este că experiențele pe care noi oamenii din Europa nu îndrăznim să le facem acasă la noi, le fac ei acolo, de cele mai multe ori spre profitul tuturor.

Una din preocupările de seamă ale conducătorilor Americii, este adunarea tineretului, sau într'un sens mai larg, pedagogia. Pe întinsul imensei republici sunt zeci de mii de școli și sute de sisteme pedagogice, care se aplică. În linii generale, copilul

Peggy Hepburn, sora Katherinei Hepburn, cunoscuta actriță de cinema, care și-a făcut și ea studiile la Bennington.

Scenă de balet dintr-o producție de fine de an a școlii din Bennington.

Seminarul de literatură are un aspect inedit pentru Europa. E mai mult o convorbire amicală decât o oră de curs.

De bună seamă însă că educătorii americani nu socot că este o catastrofă atunci când o fată se plimbă cu un băiat sau când primește vizita acestuia. Fata americană este educată în sensul unei atitudini morale, deși libere, în toate împrejurările vieții.

Credem că mai elocvente decât rândurile noastre sunt fotografiile alăturate, care au fost luate de reporterul unei mari reviste americane, în colegiul dela Bennington.

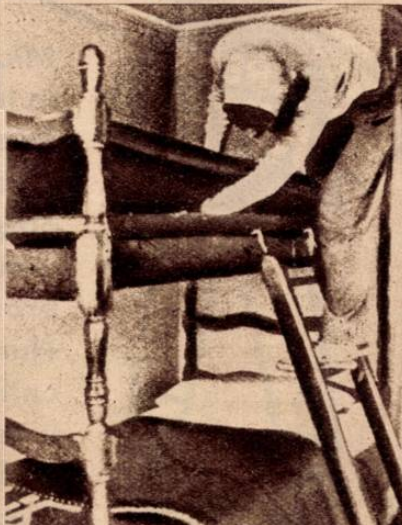
Nu este locul să facem aci o critică a sistemului pedagogic american. Cert este însă că experiența este interesantă și că rezultatele ei pot fi revoluționare pentru întreaga disciplină pedagogică a lumii.

american este crescut într'un principiu de mai largă libertate decât cel din Europa. Aceasta nu se cheamă că în America nu se aplică un sever principiu etic, în pedagogie. Educarea se face însă cu mijloace care stimulează calitățile innăscute ale copilului, iar nu prin impunerea unui anumit punct de vedere.

S'a criticat mult educația dată tinerelor fete americane. Pentru mentalitatea noastră europeană ele își permit libertăți pe care noi nu le putem admite. Este interesant să pătrundem

Trei scene familiare din viața intimă a colegiului: o elevă face patul, Homora Hamer, elevă a secțiunii de artă dramatică, studiază un rol, iar în atelierul școlii, alte două eleve fac sculptură.

MODA

ROCHII ȘI PĂLĂRII DE PRIMĂVARĂ

Vara aceasta se va purta iar, foarte mult, voalul imprimat. Cunoscuta casă de modă pariziană Paul Roy, a prezentat, săptămâna trecută, la ultima ei expoziție, rochia de voile bleumarine, din fotografia de mai jos. Dungile cu puncte albe constituie o garnitură elegantă, iar rochia poate fi purtată după amiază și chiar seara, la o reuniune nu prea pretențioasă.

Feutrul verde, garnisit cu un buchet de flori de câmp, e purtat de d-ra Gitta Horwatt, o frumusețe cunoscută a Parisului. Pălăria este creația casei Giselle Roux.

Turban de pai cenușiu, combinat cu un turban de taffetas negru. Lansat de casa „Deluerau” din Paris.

Parisul a lansat anul acesta mătasea imprimată cu semnele jocurilor de cărți; Jean Desses a creat această rochie, a cărei singură garnitură o constituie centura lată, strâns legată în jurul taliei, din material în nuanța imprimeului.

(Foto Telefrance, Paris).

Suedia SE PREGATESTE

O nouă fază a războiului scandinav

ATENȚIA întregii lumi este concentrată astăzi asupra Suediei. Pașnica fără nordică poate juca într'un viitor apropiat, un rol hotărîtor în evoluția conflictului actual.

Pregătindu-și apărarea, Suedia a avut totdeauna privirile ațintite spre răsărit. Până în 1917 a avut cu Rusia frontieră comună. După marele războiu, când Finlanda și Țările Baltice și-au recăștigat independența, situația strategică a Suediei s'a ameliorat simțitor, cu toate că expansiunea imperialistă a unei mari puteri apropiate, determina Suedia să aibă aceeași orientare, în defensivă. Considerând Norvegia prietenă, Suedia avea două fronturi de apărare: un front terestru, de 540 klm., dealungul graniței spre Finlanda, pentru a-și apăra imensele bogății miniere din Norrland, împotriva unei eventuale invaziuni prin Finlanda septentrională și frontul maritim, dealungul întregului litoral baltic.

Frontul terestru a fost întărit prin 1930 cu linia de fortificații Sor-sele Jokmak (în vederea acestor construcții, s'a votat în 1928, un credit de 1.200.000 coroane) și care pornind dela Kiruna ajunge până la vechea fortăreață Boden, construită în 1900.

Frontul maritim este apărut de arhipelagul insulelor Aaland, a căror fortificare a fost atât de discutată între Rusia și Germania, și care închizând, golful Botnic, fac din el un lac fino-suedez.

Coasta descoperită din fața golfului Finlandei, este apărută de o puternică artilerie de coastă, iar mai la Sud de sistemul de apărare al insulei Gotland, o vastă citadelă de 3000 klm., pătrați, formați din stânci calcaroase, fortificate în grabă.

O marină de războiu, care este cea mai puternică a Balticei Orientale, a fost concepută pentru apărarea acestui front maritim. Deasemeni, dispozitivul general al trupelor terestre, prevedea întrebuințarea lor în aceleași condițiuni.

Litoralul vestic, apropiat de Danemarca era considerat ca o zonă apărută de orice pericol, iar statul major suedez îl considera numai din punctul de vedere al alimentării țării, în caz de războiu.

Astăzi, situația este complet schimbată. Tocmai litoralul acesta dela Malmoe la Frederichshalt, este cel mai amenințat. Se înțelege așa dar însemnătatea pe care o are pentru țările scandinave pactul de neagresiune, semnat în 1939, pe o durată de 10 ani, între Germania și Danemarca. Se înțelege, cu atât mai mult, însemnătatea acțiunii energice a flotei franco-britanice în Kattegat, și rolul barajelor, de mine, dealungul litoralului danez și german din Baltica, menit să protejuească sectorul vulnerabil al Suediei. Regiunea aceasta sudică, fertilul Gotland, nu este fortificat, însă în interior există linii naturale de apărare, precum și lacuri vaste.

Grosul trupelor germane din Norvegia, se află actualmente în regiunea Oslo-Kongvinger și amenință din spate această linie naturală de apărare, făcând posibilă o agresiune la nordul marilor lacuri Vänner și Vetter. Suedia a avut timp dela începutul actualului conflict, să-și completeze dispozitivul de apărare, astfel încât poate face față oricărei eventualități.

Legea militară, votată în 23 Septembrie 1914, a constituit baza organizării armatei suedeze. E un sistem de miliție cu efective variabile, dar bine încadrate.

Efectivul inițial era de 6 divizii de infanterie, iar în timpul marelui războiu, Suedia a mobilizat 200.000 oameni. Pericolul trecând, iar situația strategică în Baltica schimbându-se radical, ideile pacifiste, bazate pe un secol de neutralitate, au învins. Prin legea din 1925, Parlamentul a redus armata la patru divizii, două brigăzi de infanterie, a dizolvat jumătate din regimentele de cavalerie și a redus numărul ofițerilor cu 25%. Aceiași lege a determinat durata serviciului militar activ, la 150 zile, pentru infanteriști. Fiecare suedez apt de serviciu este mobilizabil dela 20 la 42 ani, 15 ani servind în rezerva activă „beväring” și opt ani în rezerva teritorială „landstorm”.

Echipă de skiori suedezi la instrucție.

Vedere aeriană a Stockholm-ului

Exerciții de apărare pasivă a unei echipe

Două sanitare din brigada femeilor.

UN EPISOD DRAMATIC, NEOBICINUIT

O dramă de proporții aproape de necrezut, s'a desfășurat, acum câteva zile, în Capitală. Profesoara Elena Musset, care-și pierduse fiica, în vârstă de 19 ani, în împrejurări tragice, nemai putându-i supraviețui, s'a sinucis.

Drama este de-un omenesc profund și sgu-
ditor. Neomenescul intervine însă în clipa

în care s'a aflat că Elena Musset și-a pre-
gătit, în amănunțime, nu numai moartea, ci
și înmormântarea.

Cu o scrupulozitate, care-ți dă fiori, ființa
aceasta și-a angajat dricul, a discutat condi-
țiunile de plată, a aranjat cavoul, pomenile și
masa de după înmormântare, ba a mai trimis
chiar și invitațiile la înmormântare, după

care și-a luat viața.

Nu este locul aci să mai
povestim cauzele care
au determinat-o pe
Elena Musset să-și ia
viața. Conflictul între
părinți și copii e mi-
lenar și poate că sensi-
bilitatea prea puternică
a fiicei, a determinat
nenorocirea ambelor
femei. Cert este însă că
oricât de inventivi ar fi
scriitorii de romane sau
acei de drame, în nici-
una din ele nu se va
găsi tragicul mai pro-
fund înduioșător ca în
viața chinuită a Elenii
Musset și a fiicei ei,
Silvia.

1. Dricul clasa I-a,
închiriat de Elena
Musset pentru pro-
pria ei înmormân-
tare.

2. Cavoul familiei
Musset.

3. Sinucigașa în sicriu.
Deasupra se văd
câteva imagini ale
fiicei ei, Silvia.

4. Masa de după în-
mormântare, la
care au fost invi-
tate chiar de sinu-
cigașa, treizeci de
persoane.

MARELE CONCURS AL „REALITĂȚII ILUSTRATE”

PREMII IN VALOARE DE

LEI 50.000 LEI

CITIȚI AMĂNUNTE IN SUPLIMENTUL

„DE TOATE PENTRU TOȚI”

Chirurgie estetică

Indepărtarea opera-
tivă a ridurilor

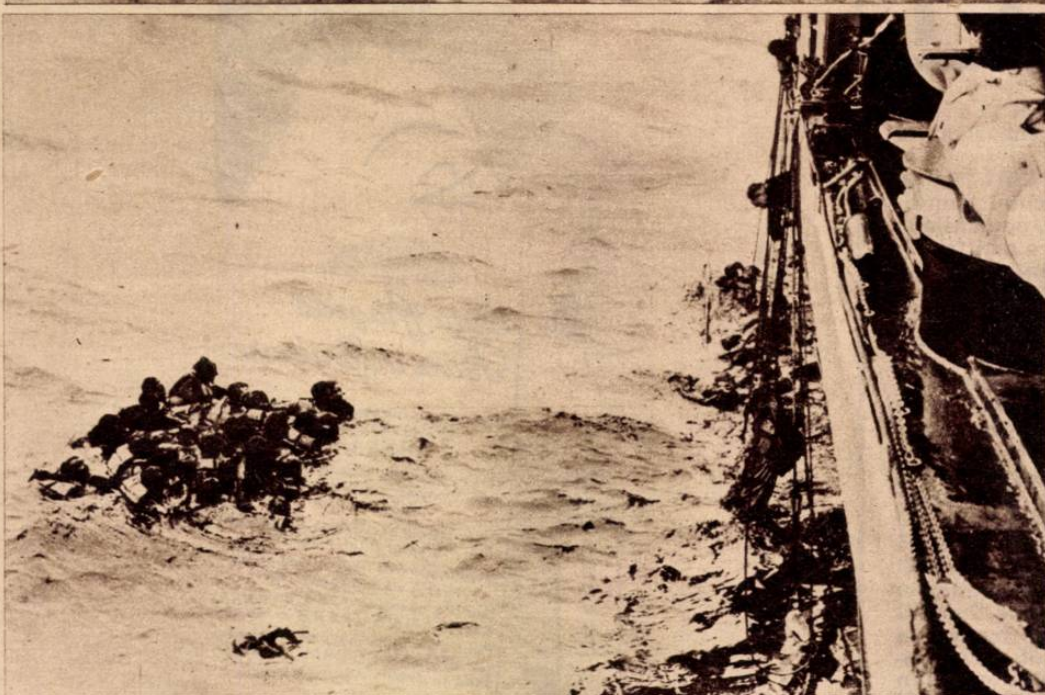
Dr. RUDOLF HOFFMAN

fost asistent la clinica univ. din Berlin
Bul. Domniței 32. Tel. 41950

a nasului
urechilor
feței
gusei
și pieptului

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI ?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36. MIGGELSTRASSE 25—25 a.

Marea bătălie navală care s'a desfășurat în Marea Nordului, a înghițit multe vieți omenești și numărul lor nu se cunoaște încă. Va mai trece mult până va veni istoria rece și nepărtinitoare, și va spune adevărul crud în această înfricoșătoare dramă. Telegramele au povestit adesea, fără prea multe precizuni, în fraze reci și steriotipe, că „un număr de supraviețuitori ai vasului scufundat, au fost luați pe bord, de unitatea care a torpilat”. Detalii asupra acestor operațiuni, lipsesc întotdeauna. Dăm, în aceste fotografii, diferitele faze ale unei mici echipe de marinari, salvați dela înec, în Marea Nordului.

Cititorii își pot face o idee mai precisă de modul cum decurge această delicată și primejdioasă operațiune.

CUM SUNT SALVAȚI NAUFRAGIAȚII

14 MAI 1940

10 LEI

REALITATEA
ILUSTRATA

10 MAI,

SĂRBĂTOAREA SFÂNTĂ A INDEPENDENȚEI

Niciodată, o sărbătoare națională n'a avut o semnificație mai înaltă și n'a trezit un ecou mai puternic, în sufletul întregii națiuni ca ziua de 10 Mai a acestui an de mari sguduiri europene. Poporul român, strâns unit în jurul Regelui Său, își dă seama că bunul cel mai scump, averea cea mai sfântă ce-o are, este independența pentru care strămoșii și părinții noștri au plătit un lung șir de jertfe.

COLECTA

10

1.

1. M. S. Regele însoțit de Măria Sa Marele Voevod de Alba Iulia, de d. Consilier Regal Gh. Tătărescu primul ministru, sosește în piața Palatului unde va avea loc defilarea trupelor.

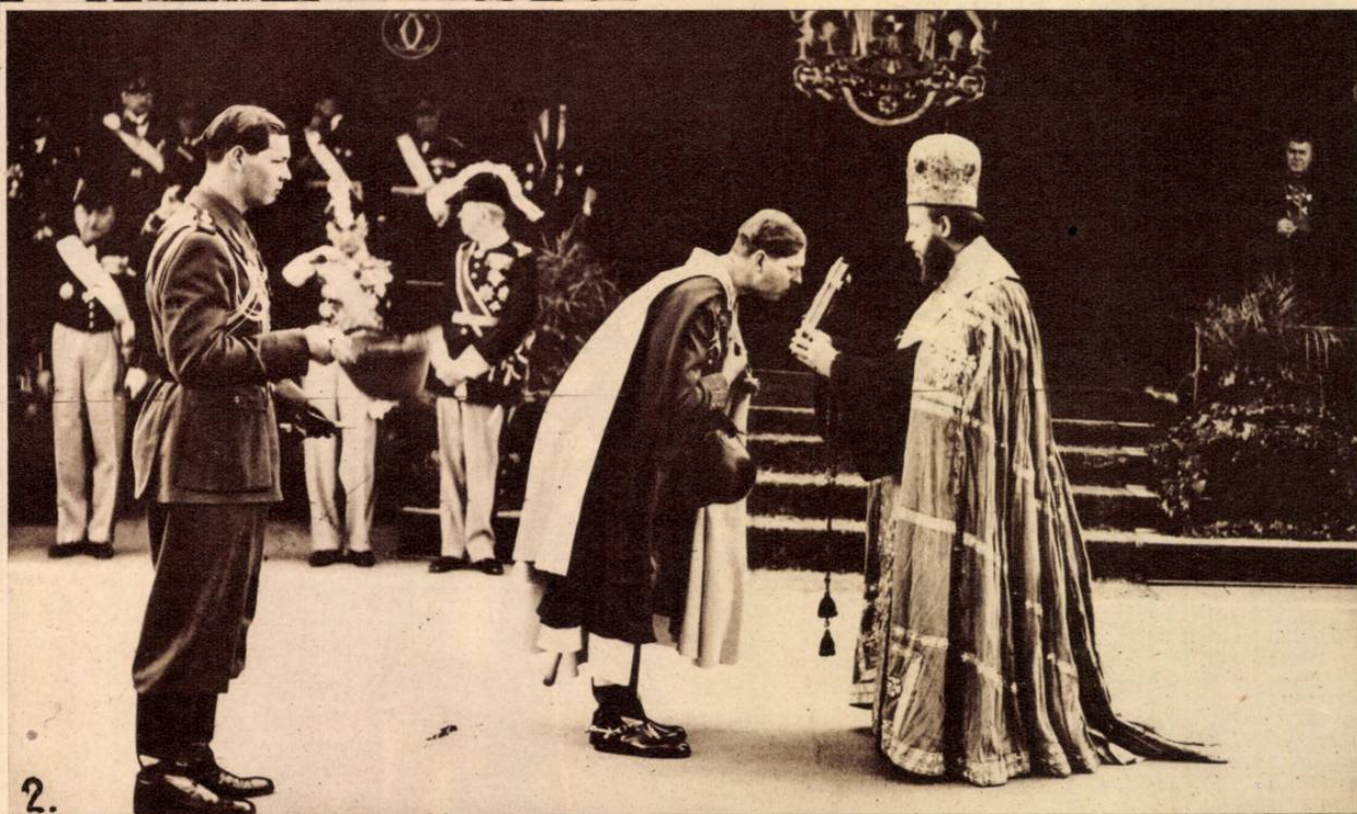
2. M. S. Regele sărută Sf. Cruce.

3. Detașamente de infanterie.

4. Intr'o ordine admirabilă trupele defilează...

5. Trec unitățile motorizate...

6. Flotila de aerostație.

2.

3.

5.

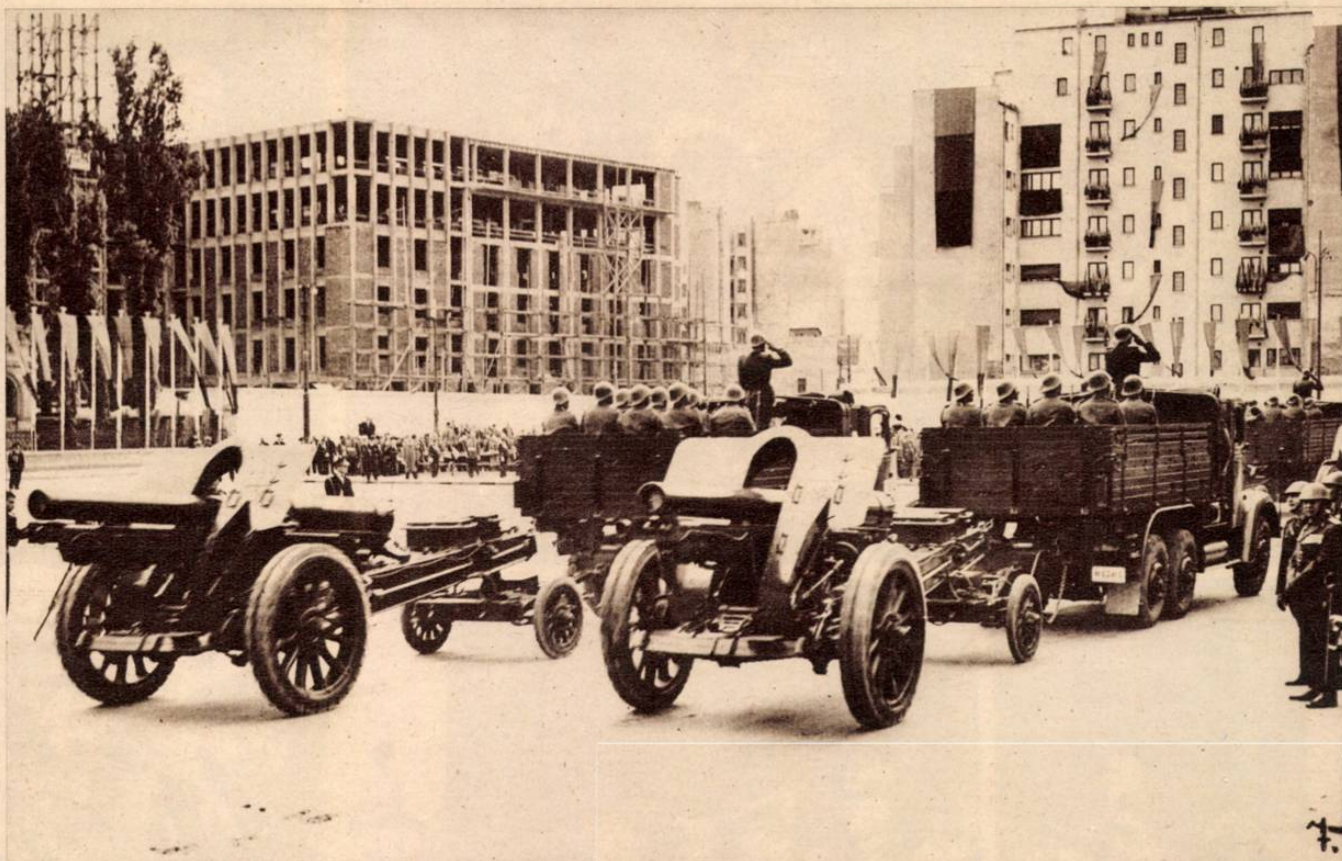

4.

6.

MAI

7. Artileria cea nouă...

8. Tunurile anti-aeriene cu țevile îndreptate spre cerul patriei...

9. D-nii Consilieri Regali Gh. Tătărescu și C. Argetoianu.

10. D. Consilier Regal Al. Vaida-Voevod și d-nii miniștri Gigurtu, Ghelmegeanu, și Mitiță Constantinescu.

11. D. Andrei Rădulescu, Primul-Președinte al Curții de Casație cu d. General Dombrovski, primarul Capitalei.

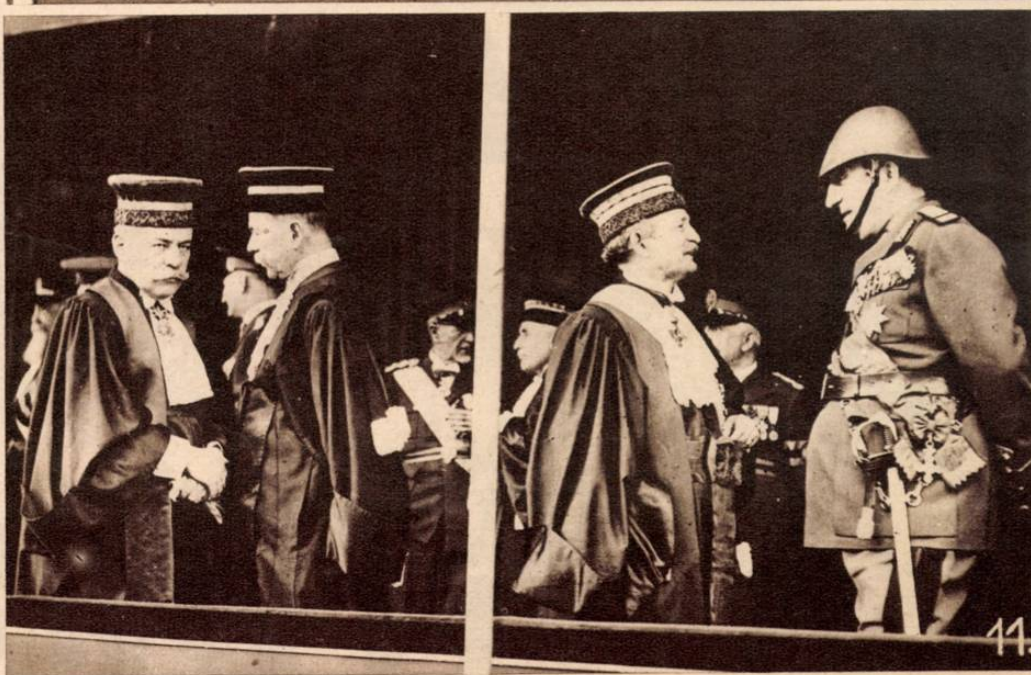
8.

9.

10.

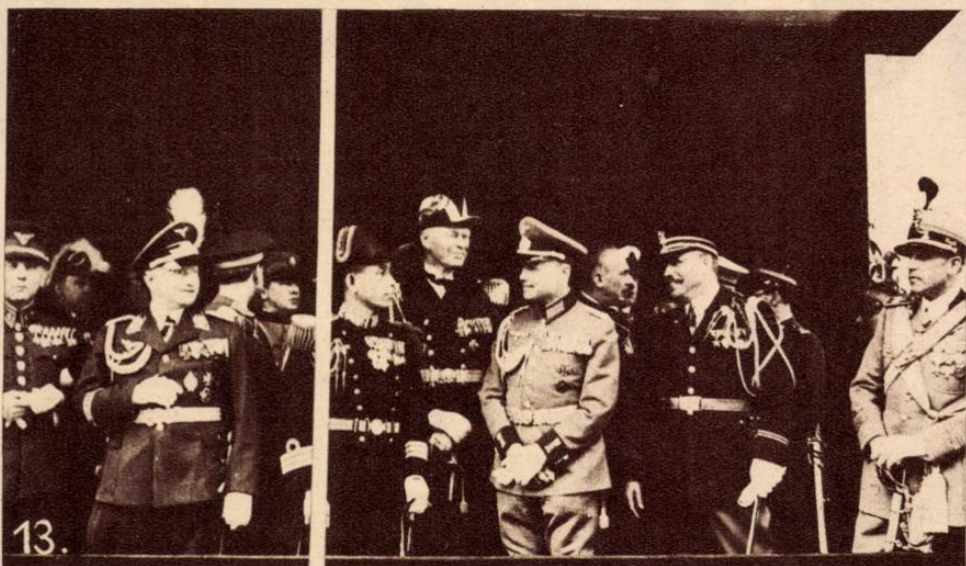
11.

12.

16.

13.

17.

12. Așașii militari străini urmăresc cu un vădit interes defilarea.

13. Alt aspect al grupului de așași militari.

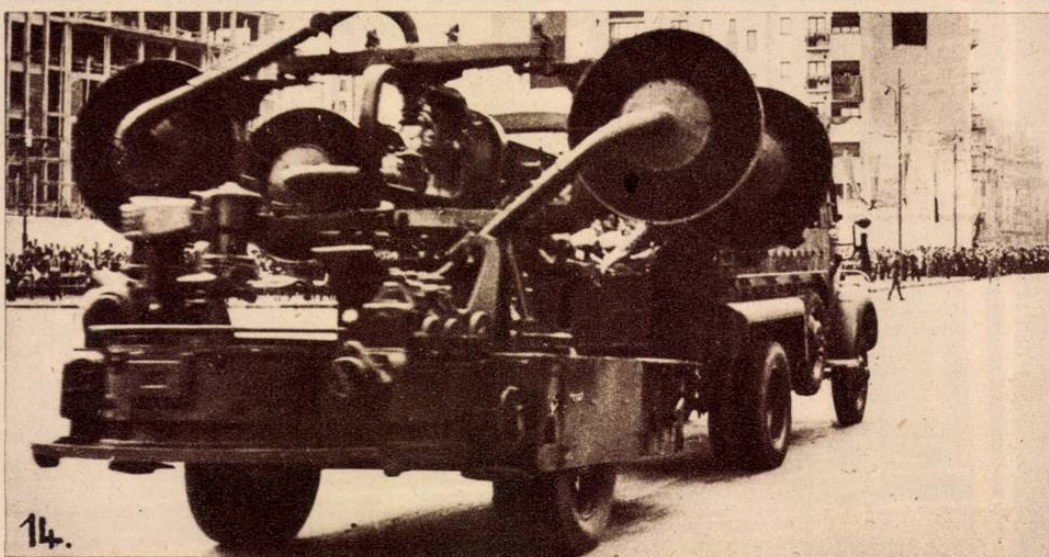
14. Un semnalizator acustic care vestește apropierea avioanelor...

15. Ostașii de mâine...

16. Corpul diplomatic.

17. Un grup de profesori universitari: d-nii George Strat, I. Răducanu, Ștefan Stănescu, etc.

18. Escadroane de cavalerie...

14.

15.

18.

NOUL GUVERN

Sus, dela st. la dr. D-nii miniștri: Slăvescu, Gh. Ionescu Sisești, Mitiță Constantin, General Ion Ilcușu, Prof. Traian Pop, Mihail Șerban, D. V. Toni, General Comandor Deculescu, Horia Grigorescu, Amiral Păiș, G. Grigorovici, M. Ghelmegeanu, M. Ralea, Ing. I. P. Gîgurtu.

DEPUNEREA JURĂMANTULUI NOULUI GUVERN

DI. Prim Ministru Gh. Tătărăscu și C. Giurescu, ministrul Propagandei eșind dela Palat după depunerea jurământului.

O parte din membrii guvernului după depunerea jurământului. Dela st. la dr. d-nii: G. Grigorovici, Horia Grigorescu, Gh. Vântu, Mircea Cancicov, Aurelian Bentoiu și Radu Portocală.

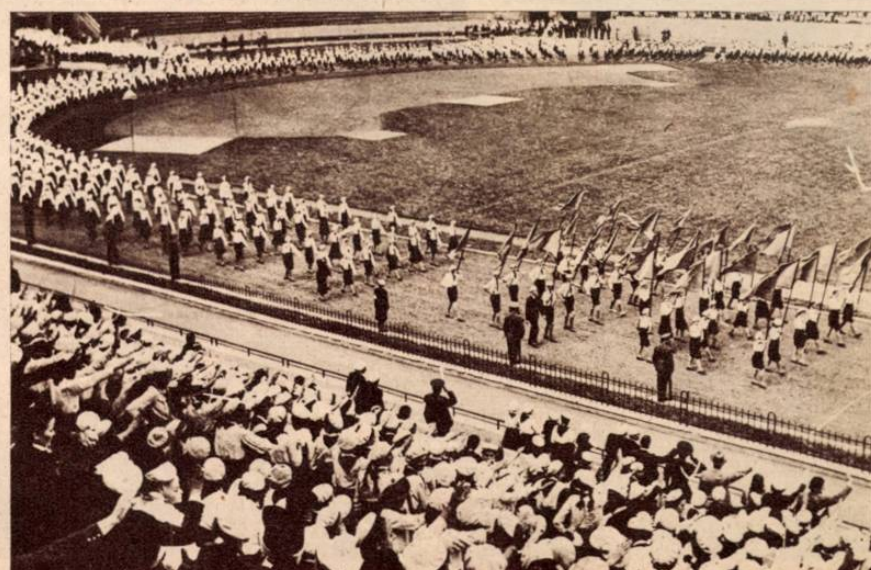

LEGĂMÂNTUL STRĂJERILOR LA A. N. E. F.

Domnul Comandant Teofil Sidorovici, rostindu-și discursul.

După depunerea jurământului, străjerii defilează.

O ACȚIUNE DE

CE SE URMĂREȘTE PRIN BELGIA, OLANDA ȘI

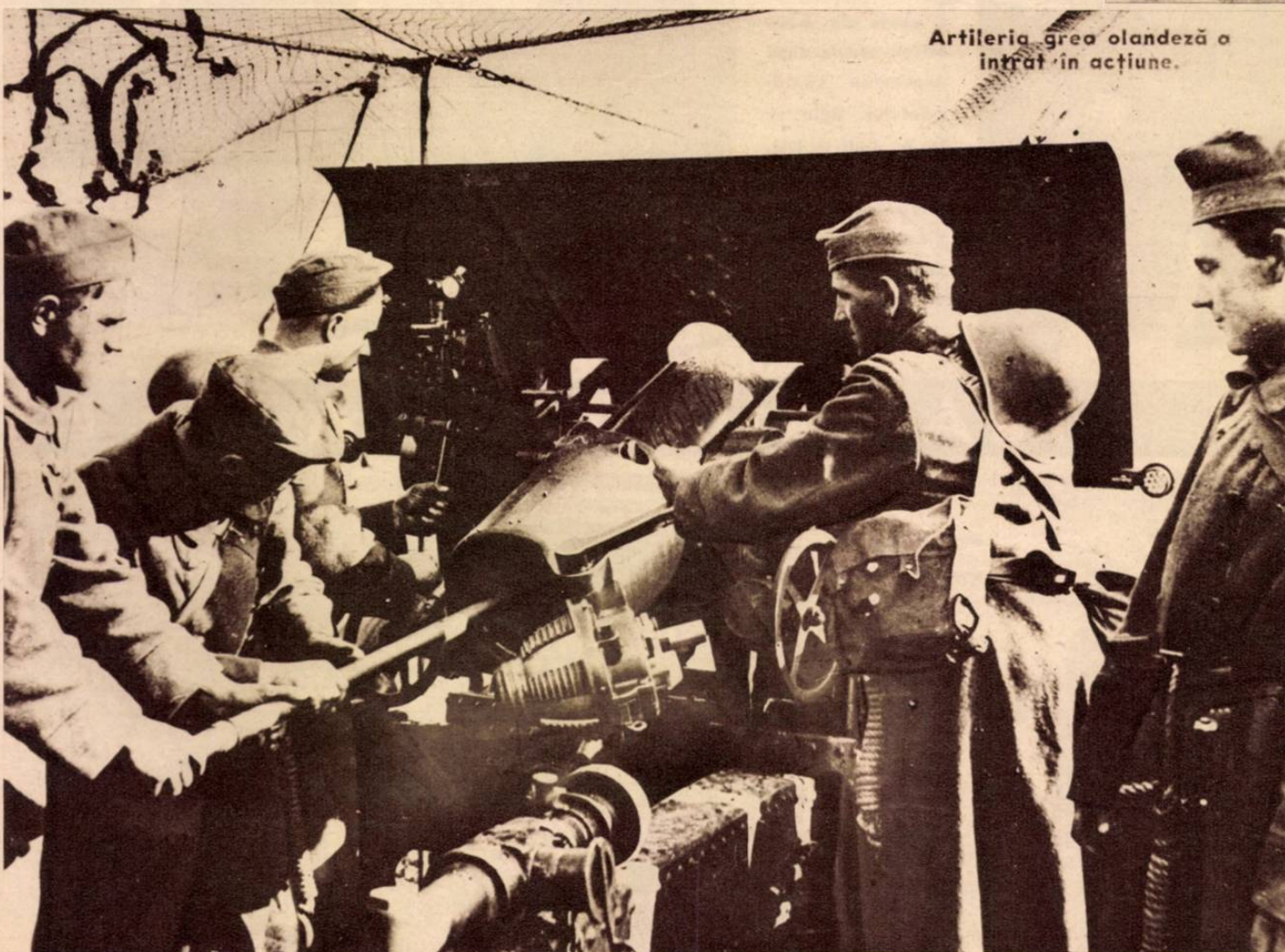

Pontonierii belgieni
au construit un pod
peste un râu din a-
propierea frontierei.

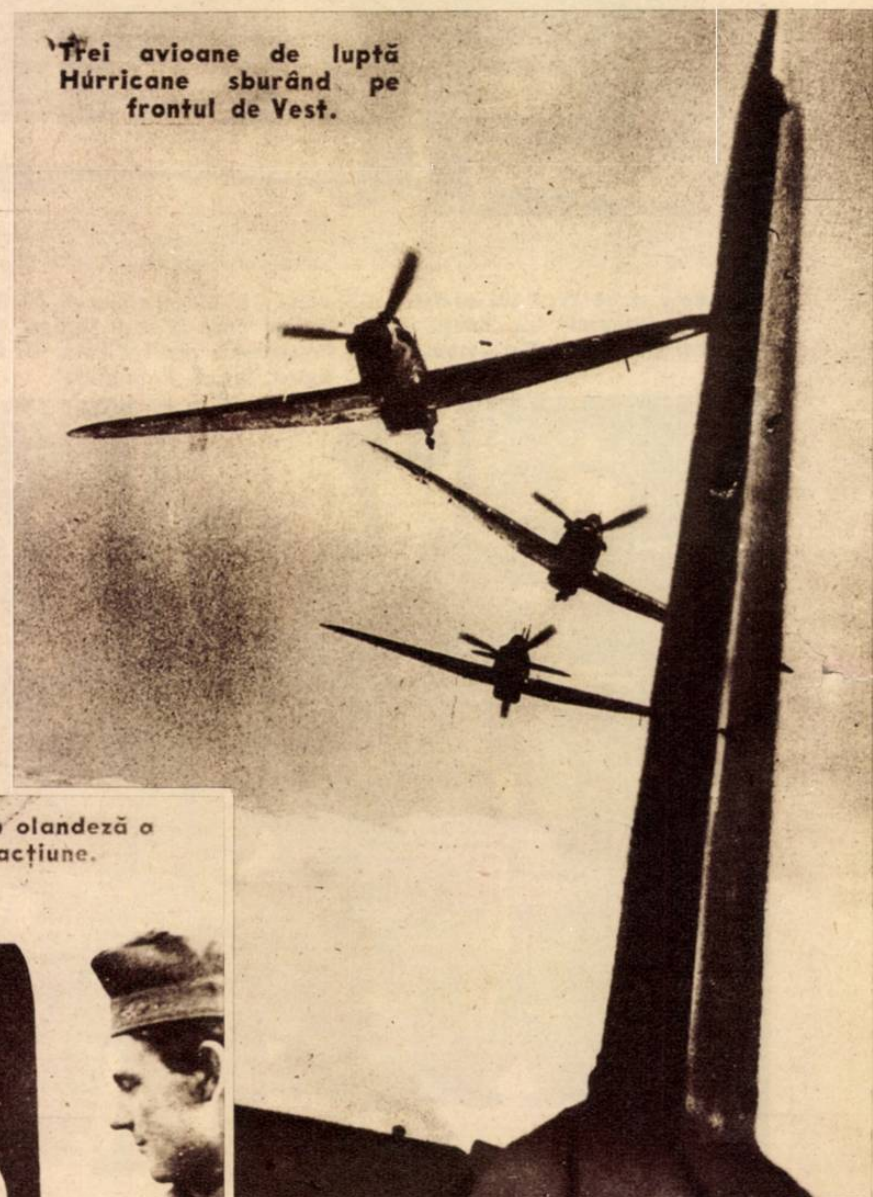

Belgienii se prezintă
în corpore la unită-
țile lor.

Artileria grea olandeză a
intrat în acțiune.

Trei avioane de luptă
Hurricane sburând pe
frontul de Vest.

Cu ocazia marilor manevre din 1905, ultimele pe care le-a condus personal, el a declarat că o strategie germană, orientată spre operațiuni de spargere a fronturilor, nu poate duce decât la rezultate catastrofale. Iată propriul său text : „Evenimentele ar putea face ca o parte din armată să lupte la apusul fortificațiilor franceze, în timp ce alta ar trebui să lupte la răsăritul lor. Forțele noastre ar fi atunci împărțite. Francezii dimpotrivă, ar lupta cu forțele lor reunite”. El mai pune în gardă pe colegii săi, împotriva pericolului pe care l-ar prezenta faptul că o armată franceză s'ar putea arunca, cu o zdrobitoare superioritate numerică, asupra unui dispozitiv german, împărțit în mai multe grupuri. După părerea lui von Schliffen, singurul mijloc de-a para acest pericol, constă în faptul de a trece întreaga masă de manevră germană, prin Belgia.

INVĂLUIRE?

CAMPANIA DIN LUXEMBURG

CÂTEVA DATE

Olanda are o întindere restrânsă, de 34.224 kmp. Ea numără 8 milioane de locuitori. Olanda are o agricultură model, o cultură inegalabilă a florilor și fructelor, o industrie activă (construcții de vapoare, tăerea diamantelor, etc.). Ea stăpânește un vast imperiu colonial (Indiile neerlandeze), cu o suprafață de peste 2 milioane kmp și o populație de circa 60.000.000 locuitori, colonii care sunt pentru Olanda o sursă imensă și inepuizabilă de bogății.

* * *

Belgia, ca întindere, este una din țările mici

Infanteria olandeză a ocupat liniile cele mai înaintate de apărare.

Artileria antiaeriană de coastă sta de veghe, pe litoralul olandez.

Un tun german de mare calibru, în plină acțiune undeva pe frontul de Vest.

ale continentului nostru. Dar pe o suprafață de numai 30.400 kmp. se află o populație deasă, al cărei număr depășește 8 milioane de suflete.

Belgia are cărbuni în mare cantitate. O dezvoltare impresionantă au luat în această țară industriile: minieră, metalurgică, textilă. Belgia posedă și o colonie importantă: Congo în Africa ecuatorială cu o suprafață de 2.385.000 kmp. și 9 milioane populație.

* * *

Luxemburgul este un „Mare Ducat” cu o suprafață de numai 2.585 kmp. și cu o populație de 300.000 suflete. Prin tratatul de la Londra din 11 Mai 1867 a fost stabilită „neutralitatea perpetuă” a Luxemburgului.

Guvernul e alcătuit din 3 miniștri, iar puterea legislativă este deținută de Adunarea deputaților.

În pagina a 20-a: O hartă detaliată a noului front de luptă.

MESAGERII PĂCII, SLUJESC RĂZBOIUL

O oră de antrenament cu porumbeii „poștari”

fără niciun antrenament și fără nicio cunoștință a drumului, s'au întors cu toții acasă, în Bucu rești, parcurgând cei 130 km. cu o viteză medie de 80 km. pe oră. Unul din puiandri, sosit primul — ceilalți au venit la mici intervale după el — a făcut drumul în 92 minute. Din câteva zeci de porumbei lanseți atunci numai unul singur n'a sosit la vreme. După trei zile a fost și el zărit în curtea crescătorului bând, însetat, apă. Avea ciocul spart, — desigur de-o alice a vreunui vânător dibaciu, care n'a putut însă să-l răpue.

INDĂRAT ACASĂ...

O altă minunată ispravă este aceea a unui porumbel adus, cu automobilul, pentru reproducere, înfășurat într'un jurnal, dela Obor în Ferentari. Porumbelul n'a văzut itinerariul și sosi într'un loc absolut necunoscut. A fost dus în porumbărie și ținut închis câteva zile. Apoi i s'a dat drumul în curte cu ceilalți porumbei. Cum s'a văzut liber, a și pornit-o la drum. Și în timp ce crescătorul din Ferentari observă lipsa porumbelului, regretând că s'a pierdut un specimen din cei mai bine dotați, crescătorul din Obor, mirat, dar plin de entuziasm, telefona că porumbelul s'a întors pe neașteptate în porumbăria sa.

* * *

Toți acești porumbei, care astăzi fac sboruri de agrement, sunt gata, când țara le va cere, să îmbrace „uniforma” și să servească în primele linii cauza națiunii.

Porumbeii revin dintr-o „misiune”.

PORUMBEII despre care e vorba aici nu sunt nici cei din Cișmigiu, care culeg boabele de porumb din mănutele întinse ale copiilor, nici cei din piața „San Marco”, care pozează fotografiilor, cocoțați pe umerii turiștilor venețieni.

Porumbeii pe cari i-am văzut, acum câteva zile la „lucru” sunt așa numiții „poștari” sau „mesagerii” ce aparțin unei rase cu totul deosebite. Ei sunt aceia care, duși la distanțe de zeci, sute și chiar mii de kilometri de casa lor, se întorc, străbătând mări și țări, la locul de unde au plecat.

Fiecare din acești porumbei are un „matricol” și un „pedigren”, în care sunt stabiliți strămoșii până înapoi cu treizeci sau patruzeci de ani. Când se cumpără un astfel de porumbel — și e locul să spunem că prețul lor variază dela șase mii lei perechea până la cincizeci de mii — se are în vedere întotdeauna „isprăvile” părinților și bunicilor. Cu cât un porumbel din aceștia va fi descendentul unor părinți, care-au câștigat curse grele și premii importante, cu atât prețul va fi mai mare.

Porumbeii „poștari” au fost întrebuințați din din cele mai vechi timpuri în tot felul de misiuni. În ultima vreme — în afară de „concursuri” și „poștă” — au fost întrebuințați pe câmpul de luptă, având misiuni din cele mai grele, atunci când mijloacele de transmisiune între unități au fost distruse. În trecutul războiului, porumbeii au jucat în unele lupte roluri hotărâtoare, iar în momentul de față la liniile Maginot și Siegfried, în afară de armate stau de veghe și porumbeii „mesagerii”, gata în orice moment să-și ia sborul, pentru misiunea ce li se va încredința.

LA ORA DE ANTRENAMENT

Evident că pentru a ajunge să facă drumurile cei îi sunt impuse, porumbelul „poștar” are nevoie de antrenament. Dacă are de parcurs o distanță de câteva sute de kilometri, drumul acesta se face mai întâiu pe etape. Se duc porumbeii în coșuri — la început — la o distanță de zece-doisprezece km., departe de casă. Li se dă drumul acolo și — după două-trei ture făcute deasupra locului de unde au fost lăsați liber — se îndreaptă cu cea mai mare viteză spre casă. A doua zi sunt duși la o distanță mai mare. La treizeci sau cincizeci de km. Din nou ei pornesc spre casă. Antrenamentul continuă astfel progresiv până când, lanseți la o distanță de mai multe sute de km. ei știu a reveni în câteva ore, la domiciliul lor. Conduși de d. col. X. Roman, președintele columbofilelor din România, și de d. Anton Tomașevschi am asistat la un antrenament al porumbeilor.

În coșuri speciale aceștia au fost transportați la zece km. de căminul lor. Li s'a dat drumul și ca prin farmec, douăzeci și mai bine de porumbei s'au îndreptat toți în aceeași direcție. Când am ajuns acasă, cu un automobil în plină viteză, porumbeii — care ne-o luaseră cu mult înainte — își vedeau de treabă, unii udându-și ciocul în apă, alții ciugulind grăunțele.

Atât d. colonel X. Roman cât și d. Anton Tomașevschi ne-au explicat că acești porumbei făceau antrenament pentru prima oară, întrucât sunt producție de anul acesta, toți fiind puiandri. Această „performanță” nu trebuie să producă mirare, dacă o raportăm la alte isprăvi ale porumbeilor noștri, toți trăgându-și originea, fie din glorioșii porumbei ai celebrului Bricoux din Bruxelles, fie din Porumbăriile lui Joseph Mohr din Aachen.

Într'un rând au fost lanseți dela Sinaia o serie de puiandri de cinci și șase săptămâni. Aceștia

Din tubul special de aluminiu este scos mesajul.

Cam arată porumbelul.

Între porumbeii de mai jos, sunt câțiva campioni de viteză.

Mesajul este fixat în tubul de aluminiu, prins de piciorul porumbelului.